

SLAMNIK

GLASILO OBČINE DOMŽALE

Izdihljeji, solzé
so jih redile
s Parnasa mojga
rožice pričjoče:
solzé 'z ljubezni so
do tebe vroče,
iz domovinske so
ljubezni lile.

France Prešeren
(SONETNI VENEC)

Ob prazniku slovenske samo- stojnosti

Tri leta je minilo od referendumske odločitve ljudstva te države za samostojnost; spomin je vreden navdušenja, zakaj prenekatere želje so se uresničile in upi izpolnili, čeprav je morda kdo v tem kratkem času pričakoval več. Če pogledamo okrog sebe, lahko spoznamo, da je bil to čas velikih sprememb v dobrem. Cena, ki smo jo plačali za svojo odločitev, pa je v primerjavi z drugimi izredno nizka. Spomnimo se samo na bedo, pomanjkanje, trpljenje ljudi in žrtvovana življenja v vojskujočih se deželah bivše Jugoslavije in Sovjetske zveze, Romunije ter drugih komunističnih držav. V nasprotju s Češko na primer je naša spravljivost večini prilagodljivih komunistov omogočila, da so se ohranili na oblasti. Morda to res ni najbolje, ker zato ravnanje oblasti počasneje sledi hotenjem in vrednostnim sodbam večine. Vendar ali smo imeli kot dvomilijonsko ljudstvo kakšno drugo izbiro? Ne, nam pa sta zato potrebni večja budnost in kritičnost. Pomembno je, da se navadni ljudje opogumljamo in nas ni strah zahtevati spoštovanja pozitivnih vrednot ter izročila prednikov. Pomembno je, da smo vzpostavili instrumentarij, ki nam omogoča, da lahko naslednjo generacijo vzgojimo po svojem prepričanju tudi v duhu tradicionalnih vrednot, ki so trajne, preizkušene in ne prizadenejo človekovega dostojanstva ali celo življenja. Res je, da se v tem prehodnem obdobju srečujemo tudi z zmedo v pojmovanju in ravnanju, vendar mislim, da ne iz zlih namenov, ampak zaradi nepoznavanja, predvsem od tistih, ki se poskušajo prilagoditi, jim pa manjka osnov drugačnosti. Tudi se srečujemo s pojavi nestrpnosti do drugače mislečih, s poskusi ravnanja po miselnih vzorcih preteklega režima ali celo z željo ustaviti tok sprememb, vendar je tudi to zgolj pojav prehodnosti, ki ga doživljamo.

Zato vztrajamo na začrtani poti in potrpežljivo ter korakoma spreminjamo to našo vsakdanost. Ne bojmo se opozarjati na stranpota, ne bojmo se zahtevati, kar nam ustava omogoča, bojmo se predvsem nerazsodnosti in hitrih, kampanjskih ter evforičnih odločitev, ki bi jih kasneje obžalovali. Izogibajmo se enoumja in ne bomo dimo mlačni, ampak ustvarjalni, tekmovalni v dobrem in vedno pripravljani dvakrat pretehtati predloge, ki so nam ponujeni, posebno še, če ne izhajajo iz moči argumentov, ampak se poskušajo uveljavljati z argumentom moči. Tovrstne izkušnje so bile bridke in nikdar po nemarnosti nanje ne pozabimo.

Danes se začne mednarodno leto družine, te neprecenljive celice narodovega obstoja in razvoja. Poskušajmo družini nameniti pozornost, ki ji gre, in brzdajmo egoizem v nas, da bomo lažje dajali in sprejemali, kar nam nov čas omogoča. Poskušajmo vsak po svojih močeh in sposobnostih vnašati v življenje naše države duha, ki je bil začrtan z referendumom in osredotočajmo se na pomembno, zakaj mnogo je priložnosti za to, da delamo pridno neumnosti, namesto da bi gradili nam vsem potrebno pravno urejeno in socialno naravnano državo Slovenijo.

Želim vam, da bi v letu, ki je pred nami, znali razsojati dolgoročno pravilno, kot smo to storili pred tremi leti, in tako dokazali, da nismo vsi otroci zgrešene vzgoje preteklosti, kot bi nam nekateri radi dopovedali, ampak vemo, kaj je prav in dobro za državljane Slovenije.

Predsednik Sob Domžale
ERVIN-A. SCHWARZBARTL

Franc Limoni
– kljub bolezni
zmeraj
zadovoljen

Predsednik SO Domžale na obisku pred božičnimi in novoletnimi prazniki

Sedež okraja v Domžalah ali v Kamniku

Vse kaže, da bo sedež okraja v tistem mestu, ki ima s svojo okolico bolj vplivne veljake ali poslance. Nazadnje bo verjetno s preglasovanjem odločeno, kje bo okraj. Na preglasovanje ali neglasovanje smo se že kar navadili, pa tudi kuhinja za razne odloke in zakone kar pridno deluje.

Če pa se ozremo po svetu, ugotovimo številne primere, ko ni nujno, da je glavno mesto v kakšni pokrajini ali dr-

žavi tudi največje. Daleč od tega. V Nemčiji Bonn ni največje mesto, niti Washington v ZDA. Poglejmo še Brazilijo. Za prestolnico so si izbrali mesto, ki ga še niti ni bilo, pač pa so ga začeli šele ustvarjati in graditi. Zato je pri podobnem odločanju verjetno dobro in pametno gledati predvsem naprej, ne pa samo nazaj v zgodovino. Prav zaradi tega in s tem imajo Domžale v številnih postavkah in okoliščinah veliko več perspektive in možnosti za razvoj. Dokaz za to je tudi zadnjih sto let, ko so se Domžale z okolico tako hitro in vsestransko razvile; drži pa, da so bile, dokler ni bila zgrajena železnica, res samo navadna vas. Kljub temu so očitki nekih novinarjev, da so Domžale mesto šele od leta 1952, le prazno dokazovanje.

V vsakem primeru moramo spoštovati zgodovino in staro tradicijo, svoje prednike, predvsem pa tiste narodne junake, ki so skozi stoletja ustvarjali tako slovenski jezik kot slovensko narodnost.

Toda v tem primeru gre poleg komunalnega, kulturnega, zdravstvenega, športnega in še katerega delovanja predvsem za vsestranski razvoj in gospodarsko rast, in to na območju Domžale-Kamnik, ki ga bo prečkala tudi nova avtocesta.

Kjerkoli bo že okraj, naj prebivalce tega območja povezuje v skupno dobro. Neki stari politik je rekel: »Bog ne daj nam takega okraja, ki ljudi le drži in razdvaja.«
France Cerar

Slovenska pesem na Dunaju

Med številne prireditve, ki konec leta dajejo utrip in izraz kulture te prečudovite avstrijske prestolice, prištevajo sedaj tudi že tradicionalne prireditve na trgu Freyung v centru mesta Dunaj. Tu se v adventnem času zvrstijo nastopi oz. koncerti različnih folklornih in glasbenih skupin iz avstrijskih pokrajin in s posebnim poudarkom tudi skupin iz sosednjih prijateljskih držav. Po naključju je tem odličnim organizatorjem prišla v roke kasetna bratov Pirnat iz Jarš. Temu mikavnemu povabilu za dva koncerta (18. in 19. dec.) se ni bilo mogoče odreči, še posebej zato, ker je bila poudarjena želja, naj bo program v našem jeziku, torej v slovenščini. Vsi člani okteta, še posebej pa njihov umetniški vodja, Tone Juvan, so se z vso vnemo lotili dela v želji, kako najlepše predstaviti Dunajčanom našo slovensko pesem. Koncept programa je kaj kmalu dozorel. V prvem delu naj bi predstavili našo narodno in umetno pesem.

(nadaljevanje na str. 3)

V SLAMNIKU PREBERITE

Str. 6

Vozniki, 25. junij 1994
se bliža

Str. 8-9

Županovi predpraznični
obiski med našimi občani

Str. 10

Koncert ob obletnici
slovenske samostojnosti

Str. 13

70-letnica Kulturnega
društva Trzin

Str. 17

Avtocesta prihaja!

G. Franc Rotar, predsednik gradbenega odbora in mag. Tomaž Štebe, predsednik IS SO Domžale, režeta spominski trak.

Nov vodovod na Plesu

V soboto, 18. decembra 1993, smo krajanje Plesa in okoliških vasi praznovali odprtje nove veje vodovodnega omrežja v moravški dolini.
(nadaljevanje na str. 7)

Petinosemdeset let šole na Krtini

Leta minevajo, kolo časa se vrtilo vse hitreje in hitreje. Krtinski šolarji, učitelji in krajanje smo ga 22. decembra 1993 za trenutek ustavili. Pozabili smo na predpraznično mrzlico ter se v naročju zime, v času pravljic, čarobnosti in pričakovanj zbrali, da obudimo spomine. Tokrat smo se spominjali šolskih dni.

Petinosemdeset let je minilo od tedaj, ko so Krtinci dobili svojo šolo. Kaj vse bi nam povedala, če bi znala govoriti? O njenem življenju vedo povedati krajanje, ki živijo z njo in zanjo.
(nadaljevanje na str. 3)

NAPREDEK
TRGOVINA, d.d.
NAPREDEK,
PRESENEČA
IN VABI
K NAKUPU

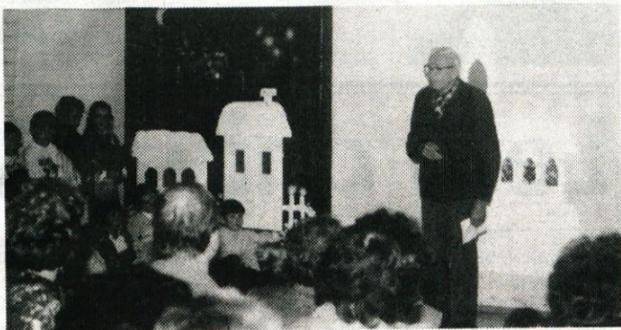
85 LET ŠOLE V KRTINI

Z znanjem oborožen človek je nepremagljiv

(nadaljevanje s prve strani)

Nekdanji učenec te šole in net raziskovalec preteklosti naših krajev g. Stane Stražar je prisel osnovne značilnosti razvoja krtinske šole od leta 1908, do današnjih dni. Eden izmed najstarejših krtinskih šolarjev, Franc Smolnikar, nam je pripovedoval šolske dogodivščine iz časa, ko je poučeval učitelj turmajdek.

Vr. Učenci so ves november in december iskali najstarejše šolesarje. Obiskovali so jih in se s njimi pogovarjali o delu or

Franc Smolnikar-Odoččenkov iz Brezja pripoveduje spomine na krtinsko šolo pred tridesetletjem

Učenci štirirazredne podružnične šole v Krtini so skupaj s svojimi mentoricami ob 85-letnici šole v decembru 1993 pripravili prigrizen kulturni program

šoli, o učnih predmetih, o šolskih potrebščinah, učnih navadah in o dogodivščinah iz šolskih klopi. Na podstrešjih dednih in babic so brskali za knjigami, peresi, peresnicami, tablicami in starimi fotografijami. Vse so prinesli v šolo in pripravili razstavo. Na predbožično lučrečanje smo povabili vse nekdanje učitelje in učence. Na kmetu vabilu so se v velikem številu odzvali.

V kulturnem programu so sodelovali nekdanji učenci, ki danes pridno delajo v KUD Miran Jarc-Škocjan. Rajko Majdič in Stane Maselj sta nasmejala obiskovalce z odlomkom iz komedije Ženitev. Gospod Franc Stražar nam je iz svoje bogate zbirke pesmi prebral tiste, ki ga spominjajo na rojstno vas Škocjan.

Šolska dramska skupina Krtini in šolski pevski zbor so program obogatili z odlomki iz Slomškovega dela Blaže in Nežica v nedeljski šoli, skečem Vasovalca, ljudskim plesom in božičnimi ter drugimi pesmimi. Na ta dan so prvošolci postali člani šolske skupnosti. Da pač so to že od septembra, so dokazali s svojim »korajznim« nastopom. V šolsko skupnost jih je sprejela ravnateljica osnovne šole Dob Zdenka Krečan.

Naša podružnica je majhna. Obiskujejo jo učenci od male šole do četrtega razreda. Na šoli poučujemo tri učiteljice (Mojca Smrkolj, Elizabeta Kurnaver in Dragica J. Anžin), vzgojiteljica Jana Loboda in knjižničarka Mira Potrbin pa prihajata iz centralne šole Dob. Za čistočo, tople prostore in

Nak, v ženitev me ne boš prisilil! Prizor iz Gogoljeve igre Ženitev sta na praznovanju 85-letnice osnovne šole v Krtini zaigrala Stane Maselj in Rajko Majdič

malico skrbi Jožica Jasenc. Razporeženje v šoli je prijetno in domače. Vsi, ki so ob koncu četrtega razreda zapustili podružnico, imajo nanjo lepe spomine in se radi vračajo na srečanja in prireditve. Upamo, da bodo prireditve ob 100. obletnici šole še posebej slovesna.

Za pomoč in sodelovanje pri izvedbi razstave in kulturnega programa se zahvaljujemo KUD Miran Jarc, OŠ Dob, Ivanki Ogorevc, Ivanki Jeretina in Ani Jerman za razstavljene eksponate, g. Stanetu Stražarju, g. Francu Smolnikarju, glasbeni skupini Gamsi za razsvetljavo ter učencem in učiteljem Krtinske šole.

DRAGICA JERETINA-ANŽIN

Še pogled na razstavo starih učnih pripomočkov, publikacij in dokumentov, ki so jo ob jubileju postavili učenci pod vodstvom svojih učiteljic

Oktet bratov Pirnat iz Jarš

Slovenska pesem na Dunaju

(nadaljevanje s prve strani)

Začeni z našim simbolom Triglav moj dom J. Aljaža in nato G. Ipavca, P. Kernjaka, S. Vremšaka, F. Marolta vse do D. Bučarja: Tam, kjer pisana so polja, kjer živi dobra volja. Da, tam smo mi doma in znani vsi združeni v ljubezni miru in Svobodi!

Sledil je malo bolj obširen drugi del koncerta, namenjen predstavitvi naše slovenske božične pesmi. Že v lanskem božičnem času na prireditvi »Družina poje« na Brdu pri Lukovici smo poleg moških članov pridobili za sodelovanje še dve pevki: Urško Pirnat-Pavli in Marijo Pirnat, torej hčerki dveh bratov. In tako sta bila po 35. letnem vztrajnem moškem prepevanju naenkrat navzoči še dve

od teh skladb pa je za to priložnost priredil tudi T. Juvan. Za ves program smo imeli pripravljen tudi spremni oz. vezni tekst v nemščini, ki ga je lepo podala naša mlada dunajska prijateljica IRENA.

Vsa ta pestrost programa je pri poslušalcih zbudila veliko zanimanja. Že po sobotnem koncertu so poslušalci iskali stik s pevci. Po nedeljskem nastopu pa je bilo razpoloženje še živahnije. Srečali smo se z ljudmi iz društva Slovencev, živečih na Dunaju, in celo ljudmi, ki so pred vojno živeli v Domžalah. Vsi so izražali upanje o skorajšnjem ponovnem snidenju na Dunaju. Nam pa je bilo hudo žal, da smo zaradi časovne stiske bežno videli samo nekaj od mnogih znamenitosti tega cesarskega mesta.

Vse to je seveda le skopa informacija o koncertni turneji okteta bratov Pirnat na Dunaju. Lepa hvala tudi vsem dobrotnikom oz. sponzorjem, ki so nas finančno podprli. Tudi ZKO Domžale nam po svojih močeh vedno pomaga in se z nami veseli uspehov, še posebno tistih zunaj meja naše občine. Tudi izvršni svet občine je nekaj primaknil. Le malo je v naši občini ljubiteljsko-glasbenih skupin, ki s svojo kvaliteto lahko predstavljajo našo občino zunaj meja naše države. Zato upam, da bosta v prihodnje naš predsednik in minister, ki bedi nad skladom za promocijo občine uspela prepričati drugo družino v izvršnem svetu, da se lahko naša občina dostojno predstavlja v svetu tudi z glasbeno kulturo.

STONE JUVAN

Potovanje so omogočili:

Komunalno stan. podjetje-Domžale, Tosama-Domžale, Pekarna Piskač-Podgorica, Izv. svet ob. Domžale, Napredek-Domžale, Toyota-Lovše Franci-Jarše.

dami, brez katerih ne bi mogli izvajati treh izvršnih božičnih pesmi v odlični priredbi Janeza Močnika. Taki enkratni družinski pevski družini ni bilo moč ubežati. Le kako naj bi predstavili našo lepo božično pesem brez glasov naših nežnih bitij? Tu moramo omeniti še plemenito delo mlade, obetavne pevke Petre Konjar, ki je nadomestila trenutno odsotno prijateljico, sedaj že mamicu Marijo Pirnat-Trampuš.

S tako razširjeno zasedbo smo oblikovali ves božični program. Poleg že omenjenih prir. J. Močnika smo poslušali še pesmi oz. prir. G. Riharja, S. Premrla, M. Tomca, B. Potočnika, S. Vremšaka, F. Kramerja. Nekaj

V nedeljo, 16. januarja 1994, popoldne pa so nastopili v polni dvorani poslušalcev Gasilskega doma v Žejah oktet bratov Pirnat s solistkama Urško Pavli in Petro Konjar ter umetniškim vodjem in povezovalcem Tonetom Juvanom

Pouk ob računalniku

Sredi decembra smo v osnovni šoli RODICA na skromni svečanosti predstavili delo v novi računalniški učilnici.

Pouk ob računalniku je eden od številnih projektov, ki tačas potekajo v slovenskih šolah, v naši občini pričenjamo z njim v treh osnovnih šolah: Rodica, Dob in Venclja Perka.

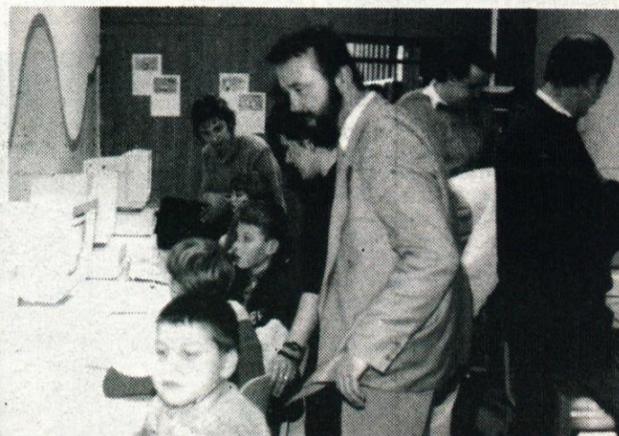
Pri tehnični in likovni vzgoji ter slovenskem jeziku učenci petega razreda spoznajo nekatera računalniška orodja in računalnik uporabljajo kot pripomoček za hitrejšo, preprostejšo in zanimivejšo delo.

Projekt so načrtovali v za-

vodu republike Slovenije za šolstvo in šport, tam so poskrbeli za izobrazbo učiteljev in za nakup programov, glavno breme finančnih stroškov, nakup opreme, je prevzel IS občine Domžale.

Trem šolam v občini so omogočili nakup priporočene opreme; ta obsega: devet računalnikov z barvnimi monitorji, barvni in matrični tiskalnik ter dataskop. Pri nas smo računalnike povezali še v mrežo. Vrednost opreme znaša blizu 1.250.000 SIT, vsaka šola pa je z lastnimi sredstvi kupila še pohištvo in uredila prostor.

Petošolci prihajajo k pouku v računalnico z velikim veseljem, pridno in ustvarjalno delajo. Starejši sošolci se zanimajo, kdaj bodo tudi oni vsaj del programa opravili z računalniki. Zagotovo ga bodo, saj

Računalniška učilnica v Osnovni šoli Rodica z novimi računalniki, učenci in gosti

bomo poskrbeli, da bodo stroji čimbolj izkoriščeni. Za zdaj na njih tečejo poleg pouka še dejavnosti krožka in dodatnega pouka matematike. Po usposabljanju učiteljev računalničarjev za nekatere programe

bilo prav, da bi naši otroci tu zaostajali. Vsako zaostajanje pomeni manj možnosti za sprejem v zeleno srednjo šolo, manj možnosti za uspešno nadaljnje izobraževanje, slabši štart v življenje.

A. Jarc

Le skozi ozka vrata!

Številnim slovenskim državljanom gre najbolj v nos vsako razmišljanje o moralni razsežnosti politike. Videti je namreč, da je z njo ravno tako kot z okusom, o katerem že zelo dolgo velja, da o njem ni vredno razpravljati, zakaj vsak ima pač svojega.

V moralnem mišljenju in sodbah še zmerom vlada na Slovenskem velika zmešnjava ali kar pravi kaos, kajti »socialistična morala« je bila udušena in preplavljena z nepotešljivo težnjo po oblasti pravih komunističnih revolucionarjev, njihovih dedičev in klečepalcev, ki si še zdaj želijo nemoteno in varno uživati v svojem privilegiranem položaju. Njim so bila vrata do materialnih in drugih dobrin (službe, funkcije, stolčki, itd.) zmerom in povsod na široko odprta.

Zato ne morem mimo pisca, ki je hotel »ustaviti desnico«, in se strinjati z njim, da komunizem NI bil ne izvir vsega zla ne vzrok totalitarizma pri nas, ampak že posledica nekega globjega vzroka, recimo nesposobnosti Sloven-

cev na skrajno izpostavljenost v svetu in pred drugimi kot drugimi, to se pravi – nepripravljenosti na svobodo.«

Z njim pa vsekakor delim mnenje, da se različni politični in »gospodarski« veljaki in tudi nekatere stranke obnašajo »neobčutljivo za prostor in čas, za ljudi v njem in neverjetno ravnodušno in trdosrčno do resničnih stisk svojih državljanov.«

Morala je in bo vedno nad politiko, saj je temelj političnega delovanja pravičnost, in sicer pravni red, ki ga določajo za vse ljudi obvezujoča, občečloveška moralna merila, ne pa stranka ali država, kot je bilo prej v našem »socializmu«. To merilo pa je najpopolneje utemeljeno v desetih božjih zapovedih.

Upam, da že prihaja čas, ko bodo vsi, ki so posebno odgovorni za gmotno, duhovno in moralno blaginjo slovenskega naroda, vstopali le skozi ozka vrata.

Bogdan Osolin

Čas certifikatov in lastninjenja

Ob koncu lanskega leta sta poslanca državnega zbora Jož Lenič in Tone Peršak povabila na pogovor v domžalsko knjižnico mag. Toneta Ropa, državnega sekretarja za privatizacijo in lastninjenje. Odgovarjal je na vprašanja o certifikatih in lastninjenju. (foto C. Z. Oražem)

Leto dni izkušenj...

Leto dni je minilo od državnih volitev in ravno tako leto od prve seje Državnega zbora, prvega pravega demokratičnega parlamenta v Sloveniji. Vsem upravičenim in neupravičenim očitkom navkljub si upam reči, da je bilo trdo in naporno leto. Toda o delu

Državnega zbora, o poslanskih zgodah in nezgodah pa tudi o zablodah kdaj drugič. Tokrat, ob novem letu, pa nekaj besed o mojem poslanskem razmerju z volivci in okoljem, ki ga zastopam v Državnem zboru in naposled še želja za srečo, uspešnost in mir ob novem letu.

Resnica je, da sem prišel v Državni zbor v skladu z zakonom o volitvah na osnovi relativno visokega mesta na strankini nacionalni listi. Ker pa sem v svojem volilnem okraju vendarle uspel nabrati za nekaj desetink odstotka več glasov od povprečja liste v vsej državi pa tudi glede na ustavno odločbo o zavezanosti poslanca vsemu ljudstvu in svoji vesti, si upam zapisati, da imam okolje, kjer sem kandidiral, za tisto volilno osnovo, ki sem ji v prvi vrsti odgovoren. Poslanec, kajpak v skladu z ustavo, mora v bistvu ves čas imeti pred očmi nacionalni interes v celoti, vendar se ta nacionalni interes vsekakor izraža tudi ali predvsem v neposrednem okolju. Zato sem si to prvo leto precej prizadeval vzpostaviti dovolj čvrste vezi z volivci, vendar iz različnih razlogov nisem bil dovolj uspešen (podobno izkušnjo pa imajo tudi drugi poslanci). No, v zadnjih mesecih sem morda bolj po njihovi zahtevi kot po svoji dovolj temeljito sodeloval v zvezi z nekaterimi vprašanji z občinskimi oblastmi in s predstavniki nekaterih ustanov s področja sociale, šolstva itd. Posledica tega sodelovanja so bili nekateri moji predlogi v Državnem zboru; med njimi vsaj dva dovolj uspešna (v zvezi z raz-

vojem srednjega šolstva v Domžalah in v zvezi z razpravo o upravnih okrajih), čeprav pri tem gotovo ne morem pripisati glavnih zaslug sebi. Jaz sem kvečjemu pomagal postaviti piko na koncu stavka, veliko so opravili že drugi pred tem. So pa tudi dobri primeri, kako lahko poslanec poskuša uveljavljati interese svojega volilnega okolja v državnem parlamentu. Vključil sem študijske razprave o gradnji cest in avtocest skozi našo občino v razprave o bližajoči se reformi lokalne samouprave ter v razprave o lastninjenju; eno te vrste sem tudi pomagal organizirati. Najslabše moram oceniti poskuse, kako priti mimo vsega tega v stik z volivci. Poslanska pisarna v Domžalah žal še ni zaživelja kot bi to bilo želeli. V osebni stiki z menoj kot poslancem je doslej poskušalo priti malo ljudi, a še o teh večina v zvezi z zadevami glede katerih lahko kvečjemu k svetujem, napotim človeka k advokatu ali pred kak upravni organ. Na probleme, ki jih je mogoče reševati v parlamentu, zahtevati v zvezi z njimi pojasnilo vlade ali dajati ustrezne pobude opozarjajo največkrat predstavniki raznih ustanov, podjetij in organov občine. To je seveda zelo koristno in nujno, a te vrste srečanja bi poslanec moral imeti tudi z drugimi ljudmi, čeprav vem, da je vse več ljudi, ki so želeli politike in politikov.

Karkoli že, ob novem letu želim sebi pristnejše stike z volivci bralcom Slamnika pa uspešno mirno in zadovoljno, predvsem pa srečno novo leto!

Tone Peršak

NOVO VODSTVO DOMŽALSKEGA ODBORA ZDRUŽENE LISTE SOCIALNIH DEMOKRATOV

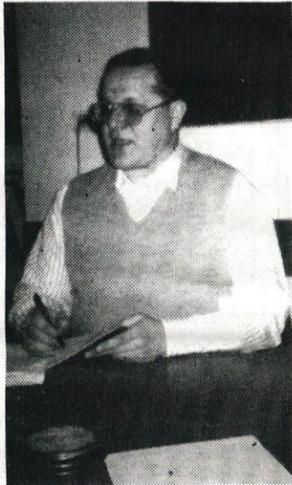
Pomagajmo tistim, ki si sami ne morejo

Pedeset članov Zdržene liste socialnih demokratov iz občine Domžale se je 13. decembra zbralo na strankinem zboru. Obravnavali so poročilo o dveletnem delu, volilne rezultate, sprejeli sklep o organiziranosti stranke na območju občine in izbrali novo vodstvo. Za predsednika je bil izvoljen FRANC GERBEC.

TONE PAČNIK, ki je vodil komisijo za pripravo organiziranosti ZLSD v občini, je poudaril, da so si prizadevali za kratke, jasne in preproste rešitve. Zato ima predlog sklepa o organiziranosti območne organizacije le 24 členov in je napisan na treh straneh. V razpravi je bilo pohvaljeno izhodišče, da je organiziranost dovolj ohlapna, da omogoča preprosto prilagajanje stranke bodoči lokalni samoupravi in državni upravi.

zglede leporečja in pravopisa. ANTON CERAR je poročal o ustanovitvi in aktivnostih upokojenske zveze kot ene od oblik delovanja Zdržene liste socialnih demokratov. Pazljivo so prisluhnili informacijam o lokalni samoupravi, državni upravi, volitvah in avtocesti, še posebej pa poslanki Državnega zbora MATEJI KOŽUH-NOVAK. Novakova je poudarila, da zanjo dileme: orožje ali socialna ni; majhna in gospodarsko srednje razvita država si ne more privoščiti drage in razpisne obrambe.

Pred volitvami so dopolnili kandidatno listo – preveč predlaganih je bilo iz občinskega središča. Kljub temu da predsedniški kandidat FRANC GERBEC ni imel predvolilnega govora, je bil na tajnem glasovanju izvoljen skoraj soglasno. Po razglasitvi izidov je FRANC GERBEC dejal, da se je za kandidaturu odločil, ker ima delavsko-kmečke

Franc Gerbec, novi predsednik Zdržene liste socialnih demokratov Domžale.

korenine in ker misli, da je ZLSD dolžna bolj pomagati tistim, ki si sami ne morejo pomagati; torej nižjim socialnim slojem. Poudaril je, da stranka ne sme biti nacionalistična, ne sme pa pri mednarodnih sporih biti naivna. Njegove misli bi lahko strnili v moto: »Iskati moramo zaveznike, ne le med številnim članstvom. Z vsemi političnimi zavezniki, partnerji, nasprotniki in konkurenti se bomo pogovarjali. Ljudem še naprej dokazujemo, da tisto, kar mislimo in govorimo, tudi naredimo. Če stranka nima podmladka, nima prihodnosti.«

Ob koncu so se s knjigami zahvalili najaktivnejšim članom v stranki, še posebno pa Stanetu Oražemu, ki mu gre velik del zaslug za uspešno delovanje Zdržene liste socialnih demokratov v občini.

Besedilo in fotografije: IGOR LIPOVŠEK

Oblikovan območni odbor ZLSD

Člani Območnega odbora Zdržene liste socialnih demokratov, ki so bili izvoljeni decembra lani, so se 10. januarja zbrali na prvi (konstitutivni) seji. Dogovorili so se o načinu dela in zadolžili posameznike za različna področja dejavnosti.

Pretežni del seje je bil namenjen pripravi sejo Skupščine občine; še zlasti so se zadržali pri predlogu občinskega proračuna za leto 1994 in problematiki prostorov Glasbene šole Domžale. Sprejeli so tudi več stališč ter poslanskih pobud in predlogov.

Del seje so namenili odnosom znotraj Zdržene liste socialnih demokratov. Ocenili so položaj ZLSD znotraj koalicije in (ne)uspešnost »svojih« ministrov v republiški vladi. Pogovarjali so se tudi o odnosu občinski odbori – republiško vodstvo stranke.

V zadnjem delu sestanka so se dogovorili za program dela za leto 1994 in pripravam na občinske volitve. Sprejeli so usmeritvi pri uveljavljanju lokalne samouprave in razpravljali o možnih različicah preoblikovanja sedanje občine.

Besedilo in fotografija: IGOR LIPOVŠEK

Novi odbor Zdržene liste socialnih demokratov Domžale:
FRANC GERBEC, predsednik
KRISTINA BRODNIK, podpredsednica
TONE PAČNIK, tajnik
FRANC ARNUŠ JANEZ CERAR
VALENTIN KOLENC
STANE ORAŽEM
PAVLE PEVEC
IRENA PRAZNIK
ALEŠ SAZONOV
MIRJAN TRAMPUŽ

Nadzorni odbor:
DUŠAN GROŠELJ,
RAJKO HAFNER, MIRJANA KAVČIČ

Svoje štiriletno predsednikovanje in dvoletno delo stranke je predstavil STANE ORAŽEM. Navedel je uspešno širjenje strankinega podmladka, predvolilno kampanjo, relativen uspeh stranke na volitvah, utrjevanje ugleda ZLSD med krajanji, delovanje poslanskega kluba in aktivnostih poslancev v občinski skupščini. Povedal je, da je MLADI FORUM ZLSD Domžale (strankina mladinska organizacija) eden najaktivnejših, če ne kar najboljši v Sloveniji.

Živahni razpravi je ton dajala skrb za nezaposlene, univerzalni otroški dodatek, ukinjanje ugodnosti invalidom in tistim z nizkimi pokojninami, brezplačno šolstvo, ne-ideološko izobraževanje, denacionalizacija, odnos do narodno-osvobodilne borbe in razlogi za strankin vstop v »veliko« koalicio. Osvrknili so tudi glasilo Levi čar, katerega nekateri članki niso ravno

ŽENSKA ZVEZA PRI SLOVENSKI LJUDSKI STRANKI Izjava za javnost

Upravni odbor Ženske zveze pri Slovenski ljudski stranki se je sestel v četrtek, 6. januarja 1994. Ženske iz cele Slovenije so izrazile svoje probleme in želje po izboljšanju naše družbe. Dnevni red seje je bil pester: od organizacije Ženske zveze po podružnicah SLS, do aktualne problematike.

Ocenile so delo v preteklem letu in ugotovile, da so bile delavne, vendar pa so o svojem delu in uspehih premalo obveščale javnost.

Glavne smernice delovanja Ženske zveze pri SLS so:
– izobraževanje, v smislu večjega vključevanja žensk v javno življenje,
– seznanjanje z novo zakonodajo od zakona o družinskih prejemkih do zakona o lokalni samoupravi,
– priprave na nove volitve v lokalno samoupravo z možnostmi vključevanja žensk v te.

Udeleženke seje so se med razpravo soglasno strinjale, da nerealni izračun katastrskega dohodka v osebni dohodek povzroča, da so kmetje prikrajšani pri izplačilu otroškega in starostnega dodatka, štipendije in drugih prejemkov, ki so vezani na ta izračun. Zaradi tega so ponovno poslale apel na Ministrstvo za kmetijstvo in gozdarstvo, naj prevzame pobudo, da skupaj z Ministrstvom za delo, družino in socialne zadeve in z Ministrstvom za finance ponovno proučijo omenjeni izračun.

Predlagano je bilo, da se čim prej z zakonodajo uredi prodaja in uporaba pirotehničnega materiala (petard). Letošnje praznovanje božiča in novega leta je na žalost spet povzročilo poškodbe, zlasti pri otrocih in starejših, da o preostanem strahu ne govorimo.

Ob letošnjem letu družini so predlagale program aktivnosti, pri katerih bodo sodelovale. Posebej pa so opozorile, naj se ne uporablja fraza, »da je družina osnovna celica družbe«, ampak je »družina SRCE družbe«, kar je sprejela tudi OZN.

Ženska zveza pri SLS

Vse, ki bi želele sodelovati pri Ženski zvezi pri SLS, lahko pokličejo na tel. 061/301-891, ob četrkih od 8. do 14. ure v Ljubljano v podružnici SLS, v Domžalah pa lahko pokličete na tel. 721-237 ob sredah od 17. do 19. ure.

POSLANEC LENIČ NA OBISKU

Strategija srednjega šolstva v občini

8. decembra je Srednje šolo Domžale obiskal Jože Lenič, poslanec Državnega zbora. V pogovoru z Marijelo Lebinger, ravnateljico šole, se je informiral predvsem o možnostih za razvijanje in obogatitev srednjega šolstva v Domžalah ter pripravljeno državo, občino in Domžal, da se vključijo v izboljšanje in širitev izobraževanja v našem mestu.

Marijela Lebinger je poslancu predstavila prostorske in kadrovske možnosti, ki jih domžalska srednja šola že ima. Orisala je gospodarske spremembe v družbi, ki silijo šolo v stalna prilaganja poklic-

nim potrebam, prostorsko stisko delavnic, pomanjkanje opreme in dejstvo, da šola nima telovadnice. Poudarila je nekatere dosežke: CNC tehnologijo v strojništvu, računalniško krojenje v usnjarski konfekciji, poskusna matura za 15 učencev, nova računalniška učilnica, ki je tik pred odprtjem, stalno kadrovske prilaganje šole. Povedala je, da je sofinanciranje ureditve in razširitve šole za poklicne in obrtne programe, ki bi bili namenjeni učencem celotnega ljubljanskega področja, realnost, ki jo bo Ministrstvo za šolstvo in šport pričelo uresničevati sep-

tembra 1994. Jože Lenič je zagotovil vso osebno podporo pri razvoju srednjega šolstva v občini. Zelo se je zanimal za načrte, da bi v Domžalah odprli gimnazijo. Ta bi pomenila nov korak v utrjevanju Domžal kot kulturnega središča, dekoncentrirala bi srednje šolstvo, povečala med prebivalci zavest o pripadnosti kraju in ponudila občanom pestrejšo izbiro poklicev, ki jih gospodarsko prodorna občina nujno potrebuje. Gradnjo gimnazijskih prostorov bi mesto Domžale in občina morala sofinancirati, ker za zidavo takega tipa šole Ministrstvo za šolstvo in šport nima denarja.

Ravnateljica je razložila, da ima sedanja šola kadrovske možnosti, v popoldanski izmeni pa tudi prostorske možnosti, da bi že septembra 1994 lahko vpisovala gimnazijski program. Seveda bi bilo treba gimnazijo tudi formalno ustanoviti; gimnazijski program, čeprav izvajan pod isto streho, bi moral biti organizacijsko ločen od poklicnega, ki ga izvaja Srednja šola Domžale.

IGOR LIPOVŠEK

Božič, skrivnost služenja

Predavanje vzgojitelja g. Alojzija Štefana v Kulturnem domu na Močilniku v Dobu

Za začetek nas je predavatelj prijetno presenetil in nas svojevrstno uvedel v božično razpoloženje, saj je s piščalko in recitalom pripomogel, da smo se poslušalci uglasili za njegovo pripoved.

Služenje je človekova dejavnost, ki jo nekateri sprejmejo v vsej njeni polnosti in vsebini. Prav zato jim je dano, da se spustijo v ta življenjski slog, ki bogati, poživlja in osrečuje.

Človek se vprašuje, le kaj je v tej človekovi dejavnosti tako globokega, tako izzivalnega, da preveva modre knjige, izpolnjuje odnose med ljudmi in narodi skozi vso človeško zgodovino, prelamlja zgodovinska obdobja, začenja in končuje vojne, osvetluje in zatemnjuje obenem.

Največja škoda je storjena, ko je služenje mladim prikazano kot hlapčevstvo in nekaj ponižujočega. S tem smo izrinili veselje nad sobivanjem med seboj in z naravo. Služenje je edini pravi stil za življenje v družini, doma in v službi, ali kjer koli smo.

Premnogokrat srečamo služenje v popačeni obliki, ki s krščanskim pojmovanjem služenja nimajo nič skupnega. Potrebno bo pri naši vzgoji za služenje preoblikovati popačeno služenje v služenje iz veselja, ki nas in naše bližnje osrečuje in bogati.

Služenje mora temeljiti na stalnem notranjem preverjanju resnične ljubezni in poštenega namena. Biti mora vsklajeno s telesno in duhovno energijo posameznega človeka in zato upoštevati različnost posameznika.

Ob pogovoru na koncu predavanja nam je predavatelj nanašal več združenj in organizacij, ki se redno ukvarjajo s služenjem bližnjim, kot so Rdeči križ, Karitas, Prijateljstvo bolnikov in invalidov, Skavti, Vera in luč, Marijino delo in mnogi drugi.

Peregrin Stegma

ŽUPNIJSKA KARITAS DOMŽALE

Poročilo za leto 1993

Leto je naokrog. Kot smo objavili ob ustanovitvi župnijske Karitas Domžale, dajemo vsako leto poročilo o naši dejavnosti.

Člani župnijske Karitas Domžale smo v letu 1993 s pomočjo dotacij in sodelavcev izvedli naslednje dejavnosti:

- razdelili materialno pomoč 406 socialno ogroženim občanom občine Domžale in 407 beguncem, ki so prebivali v občini. Razdelili smo 16.422 kg hrane, 2.946 konzerv in 717 kg praška v vrednosti 1.815.224 SIT. Pomagali smo predvsem z osnovno hrano, kot moka, sladkor, olje, riž, makaroni, marmelada in konzerve. Ker smo veliko hrane dobili od Škofijske Karitas Ljubljana, smo razdeljevali tudi drugo hrano, ki smo jo prejeli – mleko v prahu, aptamil, fižol, piškoti itd, ter tudi vso hrano, ki so jo občani Domžal darovali po trgovinah. Hrano smo kompletirali v pakete sami;

- od meseca oktobra smo podeljevali oz. skrbeli za plačilo hrane za malico begunskim otrokom, ki obiskujejo osnovno šolo na šoli Vencla Perka, 67 otrok;
- posameznikom smo prispevali denar ali nudili posojilo ob nesrečah ali v hudi stiski;

- plačevali smo položnice, predvsem za elektriko, redkim posameznikom v hudi finančni stiski;
- nudili obleko vsem, ki so jo želeli. Oblek smo imeli veliko in si je vsak zainteresiran lahko izbral po lastni želji, seveda v okviru tega, kar smo imeli. O oblekah nismo vodili evidence;

- razdelili smo 1440 kosov oz. 45 zavitkov plen za dojenčke. Na razpolago smo imeli tudi stekleničke in higijenske potrebščine za dojenčke. To je bil še ostanek po-

šiljke župnijske Karitas iz Perchtoldsdorfa v Avstriji v letu 1992.

Organizirali smo:

- dobrodelni koncert, vokalno-instrumentalne skupine Sirius iz Sv. Jakoba v Ljubljani. Koncert je bil v grobeljski cerkvi 17. 6. 1993;

- srečanje in maša za starejše ljudi s pogostitvijo v Domu upokojencev, dne 15. 8. 1993. Na srečanju so sodelovali tudi skavti;

- srečanje in maša za starejše ljudi, bolnike in invalide v župnijski cerkvi v Domžalah, 10. oktobra 1993 s pogostitvijo v veroučnih prostorih; pomagali so nam skavti in mladi iz veroučnih skupin;

- kot soorganizatorji miklavževanja v Hali Komunalnega centra v Domžalah smo skupaj s skavti pripravili 1630 daril, ki so jih prejeli predšolski otroci;

- miklavževanje v domu upokojencev v Domžalah s skromno obdaritvijo 170 varovancev;

- obdaritev begunskih otrok, ki obiskujejo osnovno šolo v Domžalah za Miklavža, 67 skromnih, simboličnih daril;

- srečanja biblične skupine, ki že deluje;
- z AA srečanja anonimnih alkoholikov v prostorih župnijske Karitas Domžale vsako sredo od 19.–21. ure.

Da bi omogočili staršem vzgojo predšolskih otrok po krščanskih načelih, smo se trudili in vztrajali pri pridobitvi koncesije za krščanski vrtec Sv. Dominik Savio, katerega otvoritev je bila dne 8. 5. 1993. Priprava in dela je bilo veliko, trajalo je približno eno leto, zato vsem, ki ste k temu pripomogli, srčna hvala. S tem je enim izmed redkih v Sloveniji dana možnost izbire vzgoje. To je velik prispevek k pravi pluralizaciji vzgoje otrok in naše družbe. Žal se tega prav katoličani premalo za-

vedamo in zato še niso izrabljena vsa mesta, ki nam jih vrtec nudi. Vrtec veselih otrok, kakor ga imenujemo, je na Krakovski 18 b, in starši imate še vedno možnost, da svojega otroka vključite v ta vrtec.

Župnijska Karitas Domžale je poslovala s sredstvi, ki smo jih prejeli od dotacije dobrotnikov, SO Domžale, avtorskih honorarjev, denar, zbran v nabiralniku v cerkvi, dohodek od dobrodelnega koncerta, dotacija za miklavževanje in drugo v skupnem znesku 2.466.381 SIT.

Sredstva za miklavževanje so bila razdeljena med vse, ki so priredili miklavževanje po krajevnih skupnostih in so se prijavi na razpis SO Domžale.

Od škofijske Karitas Ljubljana smo dobili 9.683 kg hrane in 3.246 konzerv v vrednosti vsaj 1.211.881 SIT.

Ob prireditvah so priskočile na pomoč tudi pridne gospodinje in pripravile slaščice za pogostitev.

Vsa dela v zvezi z dejavnostjo župnijske Karitas Domžale smo njeni člani opravili brezplačno. Imamo tedenske sestanke, torek ob 20. uri, v prostorih na Ljubljanski 34, vsak tretji torek v mesecu imamo duhovno obnovo – kratek nagovor po maši, ki ga vodijo duhovniki domače in sosednjih župnij. Uradne ure so v torek in četrtek od 16.–18. ure. Četrtek od 18.–19. ure smo uvedli pogovor z ljudmi v duševni stiski.

Zbrana sredstva smo porabili za nakup hrane, plačilo stanarine, elektrike, ogrevanje, PTT, plačilo položnic socialno ogroženim in beguncem, pomoč ob nesrečah itd. v skupnem znesku 2.097.730,30 SIT. Pozitivna razlika je na ŽR, vendar je del teh sredstev za poseben namen.

Iz našega poslovanja je razvidno, da brez obilne pomoči Škofijske Karitas v Ljubljani, ki nam je pomagala v hrani, ne bi mogli pomagati ljudem z najnujnejšo hrano. Želja Škofijske Karitas je, naj bi vsaka župnija sama oskrbovala pomoči potrebne ljudi. Ker pa Karitas pomaga vsem ljudem, neodvisno od njihovega svetovnega nazora, narodnosti, vere in rase, vabimo vse občane občine Domžale, da vsi začnemo bolj intenzivno pomagati ljudem v stiski. Kolikor želite s pomočjo župnijske Karitas Domžale, lahko svoj prispevek nakažete na

račun Ljubljanske banke v Domžalah številka 50120-620-149-05-1300113-1042769. Časi se zelo hitro spreminjajo, danes lahko še živimo v izobilju, jutri pa smo že pomoči potrebni. Glede na vse težje socialne razmere računamo, da bomo v letu 1994 mesečno potrebovali vsaj 200 osnovnih paketov hrane, kar je okrog 250.000 SIT, to je letno 3.000.000 SIT. Veliko je povpraševanje po pralnem prašku. Pritisk za plačilo položnic, tako socialno ogroženih kakor tudi beguncev, je vse večji, zato bi potrebovali vsaj 400.000 SIT. Materialni stroški se bodo zvečali, ker bi si radi pridobili dodatne prostore, kajti vsa sedanja dejavnost poteka v dveh majhnih prostorih. V letu 1994 bi želeli nekaj več napraviti za mladino v obliki raznih delavnic, ki bi bile za njih zanimive ter jim omogočiti prostor, kjer bi se lahko zbirali. Ne smemo pozabiti na pomoči najbolj potrebne, to so brezdomci, za katere upamo, da bomo lahko vsaj minimalno poskrbeli že v tem letu. Če temu priklju-

čimo še organizacijo napisanih prireditvev, ki jih imamo vsako leto, bomo v letu 1994 potrebovali vsaj 5.000.000 SIT, s tem da bi vsa dela opravili brezplačno.

Dela je veliko, in ko začnemo delati karitativno, se moramo v veliki meri odpovedati egoizmu in miru, zakaj stiske drugih spoznamo, zato nas prevzamejo in nimamo miru, dokler jih vsaj za silo ne rešimo. K sodelovanju vabimo vse, ki v srcu nosimo ljubezen, da si z medsebojno pomočjo lajšamo težave ter tako postajamo ljudje v pravem pomenu besede.

Vsem, ki nas podpirate, se iskreno zahvaljujemo za vso pomoč in upamo, da bomo tudi v letu 1994 deležni vaše podpore. S skrbnim delom in veliko ljubezni bomo skušali pomagati čim več ljudem, ki so pomoči potrebni, in tako opravičiti vaše zaupanje. Vsem želimo zdravja, medsebojnega spoštovanja in božjega blagoslova.

Tajnica župnijske Karitas Domžale dr. MARIJA BIZJAK-SCHWARZ-BARTL

Ustanovimo območni odbor Društva nove slovenske zaveze v občini Domžale

Iniciativni odbor za ustanovitev društva NOVE SLOVENSKE ZAVEZE (NSZ) za občino Domžale vabi vse zainteresirane občane, da se včlanijo v naše društvo. Naša želja je, da ustanovimo območni odbor NSZ za občino Domžale. Pristopno izjavo lahko pošljete na naslov: NOVA SLOVENSKA ZAVEZA (NSZ), Gospodinjina 4, pp 15, 61000 Ljubljana ali NSZ DOM-

ŽALE, Ljubljanska 70/1 pp 67, 61230 Domžale, kjer lahko dobite tudi statut in pravila društva. Za iniciativni odbor NSZ Domžale: JANEZ STIBRIČ

Izvod iz pravil NSZ

1. člen: Nova slovenska zaveza (NSZ) je društvo, ki združuje občane, ki so bili kakorkoli udeleženi v protikomunističnem odporu v državljanski vojni, njihove svoje in potomce, kakor tudi druge občane, ki sprejemajo programske usmeritve društva.

9. člen: Namen in cilji društva so:

- evidentiranje in povezovanje preživelih civilnih in vojaških udeležencev protikomunističnega odpora,
- podajanje pobud in sodelovanje pri ugotavljanju posamičnih ali množičnih pobojev udeležencev protikomunističnega odpora v državljanski vojni,
- ugotavljanje in skrb za zaznamovanje ter zavarovanje grobov in grobišč ter postavljanje spominskih plošč padlim oz. pobitim udeležencem protikomunističnega odpora,

- sodelovanje z državnimi in znanstvenimi ustanovami pri raziskovanju medvojnih in povojnih dogodkov,
- prizadevanje za objektivni prikaz zgodovine državljanske vojne in komunistične diktature po vojni,
- organiziranje spominskih prireditvev – svečanosti na civilni in cerkveni ravni,
- spodbujanje in sodelovanje pri proučevanju in razsvetlitvi narave zločina medvojnih in povojnih pobojev ter narave ideologije, ki je zločin spočela in izvedla v državljanski vojni in po njej nad udeleženci protikomunističnega odpora,
- opozarjanje na dolg, ki ga ima slovenski narod do žrtev povojnega zločina,
- prizadevanje in dajanje pobud za odpravo krivic, ki so bile storjene med državljansko vojno in po njej posameznikom, organizacijam in skupinam ljudi, udeleženi

v protikomunističnem odporu ter prizadevanje in dajanje pobud za uveljavitev njihovih pravic in morebitnih odškodninskih zahtevkov,

- spremljanje in reševanje zdravstvenega in socialnega stanja udeležencev protikomunističnega odpora in njihovih svojcev oz. sorodnikov,
- prizadevanje za povrnitev moralne časti ter dostojanstva vseh žrtev protikomunističnega odpora,
- prizadevanje za povrnitev dobrega imena in časti vsem preživelim udeležencem protikomunističnega odpora,
- prizadevanje za dejansko spravo med udeleženci državljanske vojne in Slovenci na splošno.

11. člen: Članstvo v NSZ je prostovoljno. V NSZ se lahko včlanijo vsak državljan R Slovenije in fizične osebe zunaj nje, če izpolnjujejo pogoje teh Pravil in izpolnijo pristopno izjavo, s katero tudi potrdijo, da so seznanjeni s cilji in programom NSZ ter da ju tudi sprejemajo s pravicami in dolžnostmi.

Nove dejavnosti v vrtcu Dominik Savio Karitas Domžale

V vrtcu Dominik Savio je vedno dovolj razlogov za veselje. Komaj smo zaključili velika adventna, božična in novoletna praznovanja, že se veselimo novega dela.

Začelo naj bi se namreč izvajanje programa vključevanja otrok z motnjami v razvoju v naše oddelke. Pravzaprav ta program že teče od začetka dela v enoti Sv. Dominika Savia, vendar naj bi od začetka tega leta postal še bolj organiziran, sistematičen, podprt z raznovrstnim sodelovanjem strokovnih institucij.

Za dva vključena otroka že poteka takšno individualno strokovno teamsko spremljanje z mobilno defektološko službo ZVIM Kamnik ter MHO Ljubljana Vič, za popolnejše izpolnjevanje zastavljenih ciljev programa pa se želimo povezati tudi z OŠ Roje in njihovim razvojnim oddelkom. V kratkem naj bi delavci vrtca Dominik Savio obiskovali ta oddelke ter se na povabilo s soprobnateljico Eme Škerjanc-gorevc srečali tudi z vzgojitelji in

učitelji te šole.

Tako se bližamo cilju, da bi v tem t.i. šolskem letu vključili v vsak oddelke enega razvojno motenega otroka. Vse, ki imate takšne potrebe in želje, vabimo k sodelovanju.

Cepprav sta naš program in delo, prežeto s krščansko vzgojo, bogata in pestra, smo se skupaj z vodstvom odločili, da sprejmemo izziv tudi za izvenprogramske dejavnosti v popoldanskem času. Te naj bi potekale v obliki tečajev (80 ur) za določeno plačilo.

Tako organizirane dejavnosti bomo vodili vzgojitelji vrtca s pomočjo zunanjih sodelavcev.

1. Glasbena dejavnost: »DOMINIKOV SLAVČEK«, v katerem bo deloval:

a) otroški pevski zbor
b) mala glasbena šola – mali instrumenti – osnovne teorije glasbe – ritmično gibalno izražanje

V tem zboru oz. drugih dejavnostih bomo spoznavali tudi duhovno glasbo. Tečaj bo 80-urni, 2-x te-

denjsko ali 1-x tedensko dve uri. Vpišejo se lanko otroci od 6–12 let.

2. Tečaj ročnih spretnosti (ročnih del)

Tečaj bo potekal v obsegu 80 ur z možnostjo nadaljevanja in kuharskim tečajem pri redovnicah.

Obsega: – vezanje (vbodi, ažuri) – pletenje – izdelava okraskov, pogrinjkov, dekoracij – tkaničenje – vozlanje

Tečaj je primeren za otroke od 6–15 let.

Pri vseh dejavnostih so vključeni v program tudi nastopi, razstave, odprte delavnice (za starše in druge), nastopi na lastnih in drugih prireditvah.

Vse druge informacije dobite v enoti sv. Dominik Savio, Krakovska 18 B ali na tel.: 711-168.

Vpisovali bomo do konca meseca januarja.

Pridite, ne bo vam žal. Veselje, znanje in dobro vzgojo, boste našli pri nas.

Pedagoški vodja: LOJZE ŠTEFAN

PRISTOPNA IZJAVA

Podpisani (priimek in ime)
rojen dne v
državljanstvo poklic
naslov
številka in kraj pošte telefon

pristopam

kot član k društvu NOVA SLOVENSKA ZAVEZA. Izjavljam, da sem seznanjen s Pravili in Programom društva ter jih sprejemam z vsemi pravicami in dolžnostmi.

Plačeval bom: a) normalno članarino
b) podporno članarino
Članarino bom plačeval: a) osebno na sedežu NSZ
b) s položnico na žiro rač. NSZ 50104-678-85679

(Ustrezno obkroži)

Pristopno izjavo pošljite na naslov: Nova slovenska zaveza, Gospodinjina 4, 61107 Ljubljana, p.p. 15

Datum Podpis

SPB...

V panorami Domžal, ki jo človek zagleda, ko se vrača proti domu, visoko nad zgradbami izstopa precejšen kompleks stanovanjsko poslovne zgradbe, ki z razdalje navda človeka s ponosom in potrdi zgodbo o hitrem razvoju »mesta na deželi«. Bliže, ko prideš, bolj mešani postajajo občutki, ki se na koncu, ko stojiš pod megalomanskimi skladi betona, spreveržijo v nelagodje, odpor in razočaranje.

Sprehodiš se najprej skozi eno in nato še drugo pasajo, gledaš naokrog, se izogibaš motoristom, smetem, golobim izrebkom, sem in tja »ujameš« kakšno zapoznelo kapljo, ki pade od nekje zgoraj, zmeden postojiš ob množici večplastno prilepljenih plakatov, se v nekoliko umaknjemnih prehodih sredi belega dneva skoraj izgubiš, da ne govorim o umikanju avtomobilom, lužam, o neprijaznem asfaltu in neustavljivi želji po rastlinah, ki bi v veliko gmoto betona brez duše in srca skupaj z ljudmi vrstile življenje. Obenem si seveda vesel, da ti vsega tega ni potrebno doživljati v nočnem času, ko bi se vsemu nelagodju pridružil še občutek strahu pred tako ali drugačno obliko nasilja, za katerega je kompleks SPB naravnost idealni poligon. Akterjev pa tako ali tako nikoli ne zmanjka.

Seveda imajo podobne občutke tudi drugi, ki se s takšnim ali drugačnim razlogom mude v omenjanem kompleksu. Poleg naštetega se pojavljajo težave tudi na pravnem področju glede vključitve lastnin, nemalo težav je s protipožarno zaščito, z vzdrževanjem in še bi lahko našteval.

Domžale torej imajo objekt, ki so ga načrtovalci predvideli in tudi zgradili, skrb za njega je vendarle nekoliko prekmalu minila. Žal je vse prevečkrat tako tudi na mnogih drugih področjih življenja in dela, kar največkrat obrodi sadove z nekoliko kislim in neprijetnim okusom, ki pa se ga vendarle da popraviti.

To velja tudi za stanovanjsko poslovni kompleks SPB. Po zgledu podobnih objektov v tujini bi ga lahko ustrezno »oživili«, polepšali naredili prijaznejšega, varnejšega in ga spremenili v prijeten stanovanjsko poslovni center, kamor bi ljudje radi zahajali. Vanj moramo torej vrniti življenje in šele nato se bomo lahko z njim ponasali pred drugimi.

Sam nisem nikakršen arhitekturni strokovnjak. Sem pa občan, ki se vsakodnevno srečuje z opisanimi težavami in kot član Predsedstva SO Domžale tudi ti, ki glede obravnavane teme absorbira mnogo pritožb in nezadovoljstva od drugih občanov. Poleg tega pa sem v tujini in tudi že pri nas videl ravno toliko podobnih, vendar solidno urejenih kompleksov, da vem, da bi se tudi naš SPB dal urediti.

Zato bomo v imenu Liberalno demokratske stranke ob sprejemanju letošnjega proračuna zahtevali določena sredstva tudi za revitalizacijo SPB, obenem pa bomo poskušali vplivati na pospešeno reševanje vseh drugih težav, ki so z omenjenim kompleksom povezane. Pripravili bomo več pogovorov na temo revitalizacije SPB in nanje povabili vse zainteresirane. Tako bomo prešli od besed k dejanjem. In če v tej občini hotenja res zmagujejo, nam bo uspelo. Ne zato, ker si tega želimo, temveč zato, ker to hočemo.

SIMON MAVSAR

Novo pridobitev je blagoslovil g. Viktor Primožič, moravški župnik. (slika levo) G. Jože Duhovnik, direktor Komunalno stanovanjskega podjetja, govori o pomembnosti vodovodnega sistema PLES. (slika desno)

Nov vodovod na Plesu

(nadaljevanje s prve strani)

Zbrali smo se za Rotarjevo domačijo, kjer stoji hidrant. Zraven so pridni domačini postavili slavnostni oder. Trajalo je kar nekaj časa, da smo se vsi zbrali. Povabljeni so bili tudi občinski in krajevni funkcionarji ter predvsem tisti, ki so imeli največ zaslug za realizacijo tega projekta, ki je po besedah prvega slavnostnega govornika, g. Duhovnika, (direktor Komunalnega podjetja iz Domžal) veljal približno 29 mio. tolarjev. Spregovorili so tudi g. Franc Capuder (predsednik Sveta KS Moravče), g. Tomaž Štebe (predsednik IS občine Domžale) in g. Franc Rotar (predsednik gradbenega odbora in glavni organizator slavlja). Od njih smo izvedeli, kako je

potekalo izvajanje tega projekta in to, da je vodovod namenjen okoljskim vsem, kar kot drugi krajanom naše KS Moravče in sosednje KS Vrhpolje-Zalog. Novo črpališče na Plesu bo namreč bistveno pripomoglo pri oskrbi vodovodne veje, ki že poteka iz črpališča v Drtiji proti Češnjicam in KS Vrhpolje-Zalog. Omejneno je bilo tudi to, da je bil prvi vodovod na Moravškem zgrajen že v začetku tega stoletja v vasi Češnjice naprej z enako vneto kot doslej.

Našo novo pridobitev je blagoslovil moravški župnik g.

Viktor Primožič v skupni želji, da bi nam čim bolj služila. Za kulturni program je poskrbel moški pevski zbor iz Moravč. Uspešnost projekta pa so potrdili moravški gasilci; postregli so nam z bistro studenčnico iz hidranta. Gasilci so bili tudi pohvaljeni, ker so pomagali oskrbovati vasi v bližnji okolici z vodo, saj vodovoda do sedaj v teh krajih ni bilo. Vodovod je torej naša pomembna pridobitev, zato naj sklenem z mislijo g. Tomaža Štebeta, ki je dejal, da mestu ne sme biti vseeno, kaj se dogaja z vasio, zato je potrebno skrbeti tudi za razvoj podeželja, kar kaže naša nova pridobitev. Vodovod je po mojem temelj razvoja in upam, da ne bo ostalo le pri temeljih.

M. B.

Podjetniški center Domžale

V centru Domžal smo v poslopiju stare policijske postaje na Ljubljanski 102 ustanovili Podjetniški center ali, kot se temu popularno reče, Podjetniški inkubator. Želja po ustanovitvi takšne ustanove je navzoča že kar nekaj časa. Priznati moramo, da je navdušenje nad takšno obliko pomoči podjetništvu po Sloveniji bilo prisotno pred leti in da v sedanjih časih navdušenje kar rahlo upada. Podjetniških inkubatorjev po Sloveniji je precej, vendar jih je kar nekaj v dokaj klavrnem stanju. Prav zato je bil eden od glavnih pogojev za ustanovitev takšnega inkubatorja, da se najprej najde in pripravi ustrezno jedro podjetnikov, ki imajo pravo podjetniško idejo, nimajo pa finančne možnosti, da to idejo izpeljejo, da jim pomagamo z vključitvijo v ta naš center.

Kaj nudimo? Mladim podjetnikom z izjemno ugodnimi pogoji nudimo prostor, infrastrukturo (telefon, telefax, fotokop. stroj, računalnik, tajniško pomoč), svetovanja. Pogoji za vključitev je bil izdelan in ovrednoten poslovni načrt, ki je bil predstavljen IS SO Domžale. Tako smo iz prvega ciklusa izobraževanja dobili prvih pet podjetnikov, ki so prvi vključeni v Podjetniški center. Prostore smo dobili v stari policijski postaji in ti so bili ob prevzemu v izredno slabem stanju. Z veliko truda in tudi z lastnim delom smo

prostore z minimalnimi finančnimi sredstvi adaptirali in obnovili, da so sedaj primerni za vselitev.

To so naši začetki. Temeljno delo Podjetniškega centra v prihodnje bo producirati nove podjetnike. Znotraj Podjetniškega centra bomo izvajali ciklično dvakrat letno šolanje – pripravo poslovnega načrta. Po pripravi poslovnih načrtov bo delo ocenila komisija. Najboljše kandidate bomo vključili v Podjetniški center. To delo je samo ena od aktivnosti. Program dela Podjetniškega centra bo naravnost k posredovanju informacij vsem, ki to

želijo. Za ta namen pripravljamo kvaliteto osnovo, to je bazo podatkov. Pričeli smo s popisom podjetništva, obrti in drugega zasebnništva. Pripravlja se programska podpora za hitro in učinkovito posredovanje informacij, kakor tudi ciklus brezplačnih predavanj in izobraževanj za podjetnike in obrtnike.

O tem pa več prihodnjik. Če imate pripombe, sugestije ali pa kritiko, nam jo prosimo pošljite pisno na naš naslov ali pa nas osebno obiščite.

Podjetniški center
Ljubljanska 102, Domžale
tel. 722-810, faks. 722-819

Iz podjetij

SGP gradnje p.o. Domžale v stečaju

Temeljno sodišče v Ljubljani je 13. 12. 1993 začelo stečajni postopek nad SGP GRADNJE, p.o. Domžale. Za stečajnega upravitelja je bil imenovan Pavle Pensa, odvetnik iz Ljubljane.

Zastopnik upniške terjatve delavcev v stečajnem postopku bo območna organizacija ZSSS Domžale.

Soupravljanje delavcev v TOKO line, d.d.

Pred iztekom leta so v TOKO line, d.d. sprejeli na zboru delavcev sklep o volitvah članov sveta delavcev. V skladu z zakonom o sodelovanju delavcev pri upravljanju so določili številne članove sveta, imenovali volilno komisijo, določili rok za predlaganje kandidatov in datum volitev.

V TOKO line, d.d. deluje sindikat delavcev tekstilne in usnjarsko-predelovalne industrije, ki je vključen v ZSSS. Sindikat podjetja TOKO line, d.d. je nosilec vseh aktivnosti, ki so povezane z volitvami članov sveta delavcev.

Stečajni postopek v Hidrometalu teče počasi

HIDROMETAL Mengeš je s sklepom Temeljnega sodišča v Ljubljani z dne 14. 6. 1993 v stečajnem postopku. Do poba terjatve žal še ni prišlo.

Vse delavce – upnike v stečajnem postopku obveščamo, da rok ter višina poplačila terjatve in zaključek stečajnega postopka nista v naših rokah, ampak o tem odločajo organi stečajnega postopka, predvsem pa stečajni senat sodišča v Ljubljani. JUSTI ARNUŠ

Seminar, ki je bil nekaj več

Ob zaključku prejšnjega leta je Območna organizacija ZSSS Domžale organizirala seminar o komunikacijah v sindikatih.

Tema seminarja je bila izredno zanimiva, saj je poznavanje vsebine, oblike in način komunikacije za delo v sindikatih izredno pomembno. V sindikatih vemo, da pomeni obvladovanje učinkovite medsebojne komunikacije imeti znanje in veščine, ki odpirajo poti do drugih ljudi in drugih do nas. Spoznavanje postaja orodje tudi za uspešno sindikalno delovanje.

J. ARNUŠ

Sindikalni zaupniki na seminarju o medsebojnih komunikacijah

NE PREZRITE

Vozniki, 25. junij 1994 se bliža!

Sredi vsakodnevnega dela in obveznosti marsikdo od nas kar pozabi, morda pa niti ne ve, da se bliža 25. junij 1994 – dan, do katerega mora vsakdo izmed nas zamenjati stare (jugoslovanske) registrske tablice svojega jeklenega kornjčka, zamenjati pa je potrebno tudi »staro« vozniško dovoljenje (ne glede na njegovo veljavnost).

Ker sta oba postopka dovolj preprosta in hitra – za zamenjavo registrskih tablic morate s seboj prinesiti stare registrske tablice (če imate 3 – vse 3), prometno dovoljenje in osebno izkaznico, za menjavo vozniškega dovoljenja pa »staro« vozniško (ne pozabite na traktorsko dovoljenje – če ga imate posebej), novejšo fotografijo (3,5 x 4,5 cm) in osebno izkaznico. Ne čakajte na zadnje dni veljavnega roka, temveč se oglasite prej.

Kot najbrž veste, poslujemo v uradnih urah, ki so v ponedeljkih, torkih od 8. do 14. ure in petkih ter sredi od 8. do 13. ure ter ob sredi od 14. do 18. ure. Šte-

vilčni podatki kažejo, da je doslej vozniška dovoljenja zamenjala le slaba polovica voznikov, torej se še blizu 10.000 voznikov vozi z dovoljenji, ki po 25. juniju 1994 ne bodo več veljavna, medtem ko je nezamenjanih še blizu 20 odstotkov registrskih tablic.

Ce se hočete izogniti večjim gnečam, ki jih je še vedno spremljala slaba volja in negodovanje – najbrž si ni težko predstavljati, kaj pomeni zamenjati nekaj tisočim voznikom dokumente v enem mesecu, potem pohitite in pravočasno uredite dokumente.

Morda še to: podaljševanje roka ni predvideno, stroški novih dokumentov pa ne previsoki.

Zato pohitite in pravočasno zamenjajte svoja vozniška dovoljenja in registrske tablice jeklenim kornjčkom. Po 25. juniju 1994 bodo stari dokumenti – ne glede na morebitno veljavnost (datum, ki je v njih vpisan) NEVELJAVNI!

SEKRETARIAT

ZA NOTRANJE ZADEVE

Iz naših krajevnih skupnosti

Zlato polje

Vodstvo Krajevne skupnosti Zlato polje je konec leta 1993 obiskalo predsednika Izvršnega sveta z namenom, da sprejme dogovor o gradnji mrliške vežice, obenem pa bi radi pospešili tudi aktivnosti v zvezi z izgradnjo vodovodnega omrežja, saj je neustrezna preskrba z zdravim pitno vodo eden izmed največjih težav tega območja. Ker so zahteve spomeniškega varstva v zvezi s preureditvijo sedanje kapele tudi za potrebe mrliške vežice finančno prezahtevne – tako za občino kot KS – bo najbrž treba poiskati drugačno rešitev.

Komunalno stanovanjsko podjetje Domžale pospešeno izvaja aktivnosti za čimprejšnjo izgradnjo vodovodnega sistema, zato Zlatopoljčani pričakujejo, da bo v proračunu občine Domžale za leto 1994 več finančnih sredstev, ki bo le tako mogoče dokončati vodovodni sistem, ki naj bi ob KS Zlato polje rešil tudi sosednje KS.

KRAJEVNA SKUPNOST DOB Dobro obveščeni

Vsa gospodinjstva v Krajevni skupnosti Dob so pred koncem leta prejela HRAST – glasilo te KS, ki je zanimivo predstavil življenje in delo krajevne skupnosti v 365 dneh leta 1993. Ob običajnem novoletnem pogovoru s Pavlom Cerarjem, predsednikom Sveta KS, ki je dal zagotovilo, da se bo življenje v KS boljšalo tudi v letu 1994, so krajanje lahko prebrali kratka poročila o delu organizacij in društev, se seznanili s prispevki solarjem in bili deležni tudi vrste lepih želja podjetnikov, ki so povezani s krajevno skupnostjo. Pomemben del glasila je seveda predstavitev programa dela za leto 1994, v katerem ima pomembno mesto modernizacija ulic, cest, ureditev javne razsvetljave v njih, nadaljevanje izgradnje kanalizacije Češenik, Turnše, rekonstrukcija M-10 ter vrsta drobnih zadev, med katerimi bo zanesljivo zelo pomembna sprejem odločitve o mestu sedanje Krajevne skupnosti Dob v bodoči krajevni samoupravi.

Žejan

Gasilsko društvo Žeje-Sv. Trojica je v letu 1993 nadaljevalo tradicijo z izdajanjem glasila ŽEJAN; ureja ga prim. dr. Velimir Vulikič in v domove na tem območju prihaja že četrto leto. Največ prostora je namenjena letošnjemu slavlju, ko so odprli nov dom, pozabili niso niti na predstavitev dejavnosti KS Dob, v pogovoru z mag. Tomažem Štebetom, predsednikom Izvršnega sveta Skupščine občine Domžale, pa izvedeli, da je pot v prihodnost tudi izdelava strategije območja, kjer živijo in delajo. Pomembna popostritev glasila je vrsta fotografij, pa tudi kar nekaj pesmi o novem domu, za vse nas pa je koristno izvedeti kar vse deset razlogov za njihovo veselje: za uspešno osamosvojitve naše dežele, dograditev demokracije življenja, vztrajno vstopanje v družbo evropskih narodov, obetaven gospodarski razvoj, oblikovanje sedeža okraja v Domžalah, zgraditev komunalnih dobrin v našem kraju, ohranitev naše lepe narave in čistega okolja, zgraditev Doma, pridnost naših ljudi, za relativno dobro zdravje naših krajanov...

KRAJEVNA SKUPNOST VELIKA VAS – DEŠEN

Program krajevnega samopriskpevka

Mag. Tomaž Štebe, predsednik Izvršnega sveta Skupščine občine Domžale, je v januarju obiskal Krajevno skupnost Velika vas-Dešen in se seznanil z vprašanjem, kako uresničevati program krajevnega samopriskpevka, saj precej zamuja. Po dogovoru naj bi v letu 1994 čimprej začeli nadaljevanje rekonstrukcije ceste Grmače-krajevni dom – po novi trasi, zato pa bo potrebno tudi čimprej dopolniti sedanji projekt modernizacije ceste, ki bo zagotovil večjo varnost. Za modernizacijo te ceste naj bi porabili sredstva, zagotovljena že v proračunu za leto 1993, nekaj pa naj bi jih namenil tudi letošnji proračun. Po zagotovilih Komunalno stanovanjskega podjetja Domžale naj bi takoj, ko bo to omogočilo vreme, nadaljevali in dokončali izgradnjo vodovodnega omrežja, v letu 1994 pa naj bi nadaljevali tudi z modernizacijo dela ceste skozi Veliko vas. Za uresničitev vseh teh nalog pa bo potrebno več strpnosti in razumevanje vseh – občine in krajanov.

AVTOOPTIKA VULKANIZERSTVO

- elektronska meritev in nastavitve podvozja
- montaža, centriranje ter popravila in prodaja avto plaščev Sava Exact, Semperit in obnovljeni avtoplaščiči Bandag.

Jože Skok, Veselovo nabrežje 16, MENGEŠ, tel./fax: 737-300

DELEŽA OBČINE PA NI

Tri desetletja samoprispevkov

Že leta 1963 so krajanje krajevne skupnosti Radomlje, eni izmed prvih, če ne celo prvi, plačevali samoprispevek, tedaj namenjen izgradnji osnovne šole. V več kot treh desetletjih se je samoprispevkov nabralo kar nekaj in vsak po svoje so pomembno vplivali na razvoj te, ene izmed večjih krajevnih skupnosti v občini Domžale. Kar nekajkrat so plačevali celo po dva samoprispevka, ob njiju pa še dodatne prispevke, saj je KS z odločnimi koraki stopala po poti razvoja.

»Vsa ta obdobja, v zadnjih letih pa še posebej, je vodstvo občine poudarjalo, da bo občina iz proračuna več prispevala tistim, ki bodo sami zbrali več in bili pripravljeni z lastnimi prispevki razvijati območje KS,« pravi Andrej Šraj, predsednik Sveta, ter Dragan Jereb, tajnik KS. Pa je bilo pripravljeno krajanov, za katero se jim oba iskreno zahvaljujeta, veliko, občine pa malo, na kar najbolje kažejo naslednji številčni podatki: KS Radomlje je v petih letih s samoprispevkom zbrala 572.640 DEM, občina je prispevala 115.470 DEM, po dogovorjenem deležu (40% na zbrana sredstva KS) pa bi moral biti delež proračuna 229.050 DEM, kar preprosto pomeni, da občina na račun zbranih samoprispevkov, v katerem pa ni vseh dodatno zbranih 85.000 DEM prispevkov krajanov, Krajevne skupnosti Radomlje dolguje 113.589 DEM oz. 9 milijonov SIT, ki jih Radomeljčani nestrno čakajo.

Iz samoprispevka pa je bilo

v zadnjih letih narejenega veliko: začeli so z razširitvijo ceste do vasi Hudo, kjer je bil zgrajen novi most in preplastena tudi cesta skozi vas – po ureditvi kanalizacije, nadaljevali so rekonstrukcijo Prešernove ul. proti Črnelu, ureditev pločnika skozi Škrjančevo, nato pa so bile na vrsti Bukovčeva, Triglavska, Trata, Ravnikarjeva, Gregorčičeva in del ceste Radomljske čete, vse te so rekonstruirali in uredili javno razsvetljavo, del sredstev pa je bil namenjen tudi izgradnji športnega parka ob Kamniški Bistrici. Brez velike pomoči krajanov, dodatni prispevek na gospodinjstva je ponekod dosegel kar 4000 DEM, ne bi šlo. Ob tem pa je potrebno posebej poudariti tudi uspešno sodelovanje te KS pri izvedbi drugih investicij, kot npr.: ureditev PTT omrežja, preplastitev ceste Radomlje-Volčji potok, ureditev Kamniške Bistrice, da naštejem le največje investicije.

»V programu nadaljnjega razvoja KS Radomlje, ki obsega tudi nerealizirani program samoprispevka, je urejanje športnega parka; ta bo omogočil normalne možnosti vsem športnikom, medtem ko so doslej park urejali predvsem s prostovoljnimi delom in lastnimi sredstvi (tenis, nogomet, večnamenski poslovnostni objekt s prostori za delo družtev ipd.). Bloki na Škrjančevem naj bi dobili potrebne kanalizacije, obenem naj rekonstruirajo tudi dovozno pot. Sledila bo rekonstrukcija Šlandrove ulice in ureditev ulica do blokov v Triglavski ulici skupaj z javno razsvetljavo, v pro-

ANDREJ ŠRAJ, predsednik Sveta Krajevne skupnosti Radomlje

gramu je prizidek k mrliški vežici ter ureditev javne razsvetljave v ulicah, kjer te še ni. Program obsega tudi rekonstrukcijo Pernetove, starega dela Gregorčičeve, dela ceste skozi Hudo in do Rudnika, ceste za gostiščem Šraj, dokončanje krajših odcepov kanalizacije in še vrsta drobnih zadev, med katerimi dolgočasno načrtujemo tudi plinifikacijo in kabelsko televizijo,« pravi sogovornika.

Strokovne osnove, ki so pripravljene za oblikovanje prihodnje lokalne samouprave, so predvidele tudi samostojno občino Radomlje. Zaradi nedorečenih vprašanj, na katere ne znajo odgovoriti niti najpristojnejši, je tudi pri oblikovanju samostojne občine Radomlje še precej odprtih vprašanj, zapisemo pa vendarle lahko, da se Krajevna skupnost Radomlje samostojne občine, v kateri vidita g. Andrej Šraj in Dragan Jereb predvsem možnost večjega vpliva in sodelovanja krajanov na sprejem in realizacijo odločitev, ne bojijo, upajo le, da bodo odločitve o občinah razumne, da bo za zanje dovolj časa in bo financiranje boljše urejeno, kot je doslej.

26. SEJA SKUPŠČINE OBČINE DOMŽALE

Brez konca

V zadnjih dneh starega leta so se na 26. seji sestali tudi delegati vseh treh zborov Skupščine občine Domžale, pred katerimi je bila obilica gradiva. Nekateri točke, kot je sprejem drugega »rebalansa« Proračuna občine Domžale za leto 1993, naj bi pomenile dokončanje vsebin iz leta 1993, večina točk pa je bila vendarle namenjena uspešnemu startu v letu 1994. Za vse delegate je bilo pripravljeno tudi presenečenje. Ob »uradnih« sendvičih in pižči je namreč Slovenska ljudska stranka pripravila pogostitev, katere višek je bila odlična potica gospe Kati Prvinškovne, delegati pa bodo še dolgo lahko pisali s super svinčnikih, ki jih je delil sam podpredsednik skupščine Jurij Bertlot.

Občina jutri

Dobra udeležba ob začetku seje je obetala, da težav s sklepčnostjo ne bo, enako tudi hiter sprejem dnevnega reda, ki je obsegal skoraj 20 točk, in zapisnika in že so delegati prisluhnili uvodnemu poročilu Milana Pirmana, člana izvršnega sveta. Med razpravljajci so bili predvsem delegati zborov, krajevnih skupnosti, ki so zahtevali podrobnejše proučitev zakonih možnosti ter ne prehitre sprejem novih oblik organiziranosti. Več o novi organiziranosti pa na konec januarja, ko je napovedan posvet predsednikov svetov KS, po besedah Janeza Škrlepa, predsednika Zbora krajevnih skupnosti, pa pričakujemo tudi ločeno zasedanje tega zbora.

Drugi »popravek« proračuna sprejet

Zoran Kramžar, sekretar Sekretariata z družbeno planiranje in razvoj, je podal uvodno informacijo k drugemu »popravku« proračuna 1993, ki je bil sprejet po pojasnilu mag. Tomaža Štebete, predsednika Izvršnega sveta. Ta je bil tudi obširen uvodničar k osnutku proračuna, kjer so bili razpravljajci zlasti temeljiti pri vsebinski obravnavi posameznih investicij. Največ besed je bila deležna nedokončana adaptacija glasbene šole, ki bo po sedanjem prilivu finančnih sredstev dokončana enkrat v prihodnjih letih, glasbena šola, ki gostuje v Osnovni šoli Domžale, pa se že sedaj otepa z velikimi prostorskimi problemi, katerih edina prava rešitev bi bila čimprejše dokončanje najlepše stavbe v Domžalah. Med večjimi problemi so bili omenjeni celotno območje Limbarske gore, večna-

menski prostor v osnovni šoli v Blagovici, hitrejši razvoj podeželja, spodbujanje zasebne veterinarske prakse, obnova starih mestnih jeder in kulturne dediščine, obnova cerkva in še vrsta manjših zadev, ki pa za občino, kjer so, predstavljajo skoraj nerešljive probleme. Osnutek je bil sprejet, vsi njegovi porabniki pa imajo do 23. januarja 1994 čas, da posredujejo predloge, pripombe in ob tem upajo, da bodo naši mesto med posameznimi postavkami. Ob tem omenimo še zahtevo delegatov, da se letošnji proračun, upoštevaje predvideno reorganizacijo lokalne samouprave, prikaže po: zakonskih obveznostih in delovanju sedanje občine; obveznosti po nosilnih in porabnikih, potrjene na osnovi programov skupnega pomena v občini ter ostalo, deljeno po KS iz osnove dohodnine in prometnega davka.

Lepši zunanji videz naselij

Javna razprava o predlogu odluka o zunanjem videzu naselij ni prinesla veliko sprememb, kljub temu pa je bilo v razpravi, katero je uvedel Janez Kovač, sekretar Sekretariata za urejanje prostora in varstvo okolja, kar 8 amandmajev, ki sta jih posredovala mag. Ervin Anton Schwarzbartl ter Simon Mavsar, oba delegata Družbenopolitičnega zbora. Izvršni svet je njune amandmaje prevzel in sedaj imamo v občini veljavni ODLOK O ZUNANJEM VIDEZU NASELIJ, iz katerega povzemamo le, da morajo lastniki in uporabniki zgradb, poslovnih prostorov, pomožnih drugih objektov ter pripadajočih zemljišč skrbeti za njihov urejen videz (urejene in v nočnem času osvetljene izločbe, redno vzdrževanje oznak firm, napisnih tabel, markiz; odstranitev objektov, ki se rušijo in jih ni mo-

goče vzdrževati; redno čistiti pločnike, parkirne prostore; redno vzdrževati fasade objektov, žlebove, snegobrane, dvorišča, dovozne poti, vrtove, zelenice, ograje, pleškati okna, zunanja vrata, balkone...)

Kakšno zdravstveno varstvo?

S sprejemom in uveljavitvijo Zakona o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju, Zakona o zdravstveni dejavnosti ter Zakona o lekarniški dejavnosti, ki so začeli veljati že v letu 1992, imamo v Sloveniji nove osnove zdravstvenega varstva. Največ se v zadnjem času govori o podeljevanju koncesij na tem področju, zato je Sekretariat za družbene dejavnosti pripravil informacijo in smernice tudi za obravnavo in sprejem na seji Skupščine občine Domžale. Gradivo opredeljuje zdravje ljudi kot ekonomsko in humanitarno vprašanje ter kot temeljni cilj vsake sodobne države opredeljuje pospeševanje in povrnitev zdravja prebivalcem, najzanimivejše pa je v delu, ko govori o podelitvah koncesij posameznim zdravstvenim delavcem v občini Domžale. Prav ta del je bil deležen tudi najboljše razprave, v kateri so bila mnenja delegatov zelo različna, svoje mnenje pa je povedal tudi dr. Janez Grošelj, direktor Zdravstvene doma Domžale. Po usklajevanju so se delegati odločili, da Izvršni svet pripravi dopolnjeno gradivo smernic in informacije o podeljevanju koncesij; upoštevati naj bi tudi zahteve iz razprave.

O lastninjenju KSP prihodnjic

Obširen uvod je bil podan tudi k točki, ki je govorila o lastninjenju Komunalnega stanovanjskega podjetja Domžale in Centralne čistilne naprave Domžale-Kamnink, za samo točko pa je bilo pripravljeno tudi obširno pismeno gradivo. Ocenjena vrednost obeh podjetij, ki sta delegatom posredovali tudi predlog lastninskega preoblikovanja podjetja ter izračun deležev

LOKALNA SAMOUPRAVA ZA ZDAJ ŠE BREZ ZAČETNIH ROKOV

Kako do nove organiziranosti?

Zakon o lokalni samoupravi, Zakon o lokalnih volitvah ter Zakon o referendumu za ustanovitev občin, ki še ni sprejet, so temelji, na katerih bomo tudi v naši občini gradili jutrišnji organiziranost območja, na katerem živimo.

Območje novih občin bomo v skladu z zakonom morali oblikovati tako, da bo izpolnjevalo večino naslednjih funkcij:

- osnovno preskrbo z življenjskimi potrebščinami;
- dostopnost do primarne zdravniške in socialne oskrbe,
- osnovno šolo,
- osnovno komunalno opremljenost in s tem povezane lokalne javne službe,
- osnovne prometne in PTT storitve,
- prostore za izvajanje lokalnih, upravnih, društvenih in političnih dejavnosti,
- osnovne pogoje za športno in kulturno dejavnost,
- dostopnost do bančnih in finančnih storitev,
- informacijsko-dokumentacijsko dejavnost,
- požarno varnost,
- civilno zaščito.

Območje novih občin naj bi na zborih občanov, ki jih bo sklical predsednik skupščine občine, predlagali občani, lahko tudi s podpismi, vendar bo dokončen predlog referendumskih območij določil Državni zbor, ki naj bi v skladu z zakonom kar v največji meri upošteval voljo polnoletnih prebivalcev. Pri določanju občin je praviloma treba upoštevati meje katastrskih občin in krajevnih skupnosti, zakon pa dopušča možnost, da se del občine izloči iz občine in priključi k drugi.

Zakon o lokalni samoupravi podrobno predpisuje naloge občin, določa pa tudi organe občine, od katerih sta najpomembnejša občinski svet (od 7 do 45 članov) in župan. Že v razpravi je bilo največ vprašanj povezanih s premoženjem in financiranjem občine, ki bo imela tudi naslednje lastne vire: odstopljeni del dohodnine, davki in druge dajatve (davek od premože-

nja, davek na dediščine in darila, davek na dobitke od iger na srečo, davek na promet nepremičnin, drugi davki, določeni z zakonom) ter dohodki od premoženja (dohodki od zakupnin in najemnin za zemljišča in objekte, ki so občinska lastnina, dohodki od vlaganj kapitala, dohodki od vrednostnih papirjev in drugih pravic, ki jih je občina kupila ter dohodki od rent, dobička javnih podjetij in koncesij).

Najbolj zanimive so prehodne in končne določbe, od katerih omenimo le, da v delih občine, kjer se državljanji na zborih krajanov v KS, skladno z zakonom o referendumu za ustanovitev občin (še ni sprejet!) odločijo, da bodo izvedli referendume za oblikovanje novih občin do 31. marca 1994, se izvedejo volitve do 30. junija 1994. V drugih občinah se izvedejo aprila 1994, referendumi o oblikovanju novih občin pa najkasneje do 31. decembra 1995. Novo nastalo občino država zagotovi takojšnje in redno financiranje.

Pri volitvah v občinske svete se bo uporabljal že sprejeti ZAKON O LOKALNIH VOLITVAH, ki pa ga zaradi še nedoločene startnega dne (dan, ko se razpiše volitve), še ni mogoče podrobneje razdelati, zato o njem v eni od prihodnjih števil SLAMNIKA.

Veliko ljudi se sprašuje, kako do novih občin. Povejmo, da je osnova vseh postopkov ZAKON O REFERENDUMU ZA USTANOVITEV OBČIN, ki pa še ni sprejet, zato povzemamo le postopke, ne pa rokov, ker tudi tu manjka startni dan, čeprav predlog zakona »že« določa, DA PREDLOG ZA OBLIKOVANJE REFERENDUMSKEGA OBMOČJA ZA UGOTOVITEV VOLJE PREBIVALSTVA ZA USTANOVITEV NOVE OBČINE MORA BITI NA OBMOČJU, KJER OBČANI PREDLAGAJO, DA SE REFERENDUM IZVEDE 31. MARCA 1994, OBLIKOVAN DO 15. FEBRUARJA 1994 – vse je odvisno od sprejema ZAKONA v Državnem zboru in rokov, ki jih bo določil USTAVNI ZAKON.

ODMEV NA INFORMATOR ŠT. 1 ODBORA ZA EKOLOŠKO ZAŠČITO

Moravške doline (nočemo smetišča)

Takoj po novem letu je krajevna KS Moravč in mogoče tudi širše omenjeni odbor informalni s sporočilom za javnost o svojih dejavnostih in strateških ciljih delovanja. Predstavnik in vodstvo KS Moravč cenimo prizadevanje odbora za ekološko neoporečnost Moravč in Moravške doline, bi pa obenem radi dali konkretno informacijo in zato opozarjamo na nekaj dezinformacij, ki se širijo skupaj z informatorjem.

1. Odbor piše o »obisku predstavnikov KS Moravč in drugih« na nekaj deponijah v Avstriji in pri nas. Pravilna informacija je ta, da so se tega ogleda udeležili poleg predstavnikov sveta KS tudi krajanje, ki so prvi sosedje predlagane deponije. Na ogled je bila povabljen tudi ravnateljica OŠ Moravč, ki se pa tega ogleda ni udeležila. Na ogledu so bili tudi predstavniki Termite kot sedanji uporabniki lokacije nameravane deponije in seveda tudi predstavniki drugih krajevskih skupnosti, kjer so predvidene lokacije za deponijo.

2. Ko odbor opisuje svoje aktivnosti, si za svoj prvi uspeh šteje, »da se je z vodstvom KS Moravč uspelo dogovoriti, da je najvažnejše mnenje krajanov, ki so neposredno prizadeti«. Opozoriti moram, da takšno stališče vodstva KS ni plod dogovora z odborom, ampak je način dela in usmeritev vodstva KS, ki želi predvsem to, da bi se o tako pomembni temi odločali vsi krajanje na podlagi argumentov. Na takšno odločanje smo večkrat ustno in pisno opozarjali predstavnike ob-

V skladu s predlogom zakona pa lahko zapišemo, da se bodo zbori občanov sklicevali po krajevni skupnosti (sklical jih bo predsednik skupščine), lahko tudi po posameznih naseljih znotraj KS oz. v KS na območju mesta za oblikovanje predloga za mestno občino, kot osnova za razpravo pa bodo služile strokovne podlage za možne členitve občin, ki jih bo pripravila Služba Vlade Republike Slovenije. Voljo za oblikovanje posameznih referendumskih območij pa bodo občani lahko izrazili tudi z zbiranjem podpisov v KS oz. naseljih, ki pa morajo biti verifikirani pri pristojnem organu.

Tako ugotovljena volja občanov za ustanovitev občin je v pisni obliki posredovana predsedniku skupščine, skupščina pa nato predloge za določitev referendumskih območij skupaj s seznamom naselij, ki tvorijo referendumsko območje, posreduje Državnemu zboru, ki določi referendumsko območje in jih objavi v javnih občilih. Sledi razpis in izvedba referenduma, na katerem glasujejo vse osebe s stalnim prebivališčem na referendumskem območju, ki imajo pravico voliti v državni zbor.

V pripravah na novo lokalno samoupravo in lokalne volitve se precejkrat omenjajo PODPISI. Verificirali jih boste lahko na Sekretariatu za notranje zadeve (soba št. 10) v uradnih urah, s seboj imejte osebno izkaznico.

Vendar ne prej, dokler ne bodo določeni roki, zato bodite pozorni na objave v časopisih.

Vse je torej odvisno od rokov, ki jih bo konec januarja 1994 opredelil DRŽAVNI ZBOR. Spremljajte jih in sodelujte pri oblikovanju lokalne samouprave na območju sedanje občine Domžale, posredujte predloge, pripombe in svoja mnenja in sodelujte jutrišnji organiziranost območja, kjer živimo in delamo.

litvi celotnega problema, kar je naloga ustreznih občinskih služb. V vodstvu KS se zavedamo odgovornosti do okolja in do ljudi, za katere mislim, da morajo biti celovito in pravilno informirani, da se bodo znali pravilno, predvsem pa odgovorno odločati. Seveda pa se strinjamo z odborom, da v primeru če nam občina ne prizna pravice odločanja krajanov, KS samoiniciativno brez predhodne predstavitve problema organizira referendumsko izražanje svojega mnenja.

Naj na koncu zaključim z željo, da se bo odbor za zaščito Moravške doline z enako vestnostjo in odgovornostjo do okolja lotil tudi drugih ekoloških in prostorskih problemov, ki pestijo Moravško dolino že kar nekaj let in še niso razrešeni.

Pojavljajo pa se nove nevarnosti, ki bodo z ekološkega vidika bolj, predvsem pa bolj dolgoročno ogrozile, da trajno uničijo našo dolino in jo razdelijo na dvoje. V mislih imam seveda traso bodoče avtoceste, ki naj bi po nekaterih variantah, ki so se pokazale predvsem v smislu prometne ustreznosti kot zelo ugodne, potekala po sredini Moravške doline.

Predvsem pa naj bo naloga odbora vzgoja za ekološko osveščenost, ki bo naši dolini povrnila nekdanjo lepoto, zelenost, predvsem pa napredek.

predsednik sveta KS Moravč mag. FRANC CAPUDER

Občane vabimo na spominsko slovesnost ob 50-letnici tragedije na Oklem nad Ihanom. Slovesnost bo v soboto 19. 2. 1994. ob 10. uri pri spomeniku na Oklem. Združenje borcev in udeležencev NOV Ihan in občine Domžale

SERVIS OLJNIH GORILCEV

STARETOVA 2
61234 MENGEŠ

ODSLEJ TUDI
PRODAJA IN
MONTAŽA

**RAJKO
AVGUŠTIN**

Sprejem naročil
od 7. do 8. ure
na tel.: (061) 739-426

Zahvala za voščila ob božiču in novem letu

Spoštovane občanke, občani, predstavniki podjetij in drugih ustanov. Konec leta je priložnost, ko si voščimo in izrazimo najboljše želje. Številnim med vami sem voščil osebno, ko sem vas ob božiču obiskal doma. Prijetno mi je bilo pokramljati z vami, izmenjati voščila in slišati ter videti, kako živite, s kakšnimi problemi se srečujete in kako jih rešujete. Ti obiski, ki sem jih opravljal vsa leta predsednikovanja, so mi veliko pomenili tudi zato, ker sem se od vas marsičesa naučil in marsikaj spoznal. Z zadovoljstvom in hvaležnostjo se jih bom spominjal. Prav tako se zahvaljujem za izkazano pozornost vsem, ki so mi pisali ali se osebno zglasili na občini. Ker nekaterih zaradi drugih obveznosti nisem mogel osebno sprejeti, se jim za obisk in spominke sedaj zahvaljujem.

Prepričan sem, da voščila, ki so mi bila izrečena ali naslovljena name, niso imela samo osebnega sporočila, ampak so bila namenjena tudi instituciji, ki jo predstavljam. Zato se vsem zahvaljujem tudi v imenu Skupščine občine in njenih struktur. Hkrati želim, da bi po izteku mandata voljenih predstavnikov tega sklica ne bili preveč kritični do nas in nas ne ocenjevali samo po napakah in slabostih, ampak tudi po dobrih odločitvah in tistem, kar smo koristnega in dobrega naredili. Verjemite mi, da smo se vsi trudili in da uspeh ni bil odvisen vedno samo od nas, ampak velikokrat tudi od dobre volje vas, občanov. Ne dvomim, da boste po volitvah z novimi vodstvi lokalnih organov znali marsikaj, česar nam ni uspelo, dokončati, nove probleme pa uspešno rešiti. Kljub temu bi si osebno želel, da bi moje geslo **SLUŽITI, SKRBETI, POMAGATI** živelo naprej ne v besedah ampak dejanjih.

Predsednik Sob Domžale
Mag. ERVIN-A. SCHWARZBARTL

Hvala vam, ljudje v belem!

So poklici, ki so vezani na uniformiranost in večina teh ima oprava z ljudmi. Kolikšna je odgovornost v takem poklicu, vedo samo tisti, ki ga opravljajo, drugi pa smo samo laični ocenjevalci njihove uspešnosti oziroma neuspešnosti. Velikokrat smo do njihovega dela na osnovi slabe izkušnje preveč kritični. Prav gotovo pa smo še najbolj občutljivi in kritični do ljudi, h katerim se zatekamo po pomoč v primeru nesreče ali bolezni. To so pa največkrat ljudje v belem – od

zdravnikov do medicinskih sester in farmacevtov. Je že tako, da človek ob slabem počutju bolezn ali duševni stiski potrebuje poleg zdravih tudi prijazne ljudi, ki so ga pripravljeno poslušati, mu svetovati, preprosto pojasniti to in ono, biti strpni. Zaradi različnih stisk – takih in drugačnih – se zatekamo k zdravnikom in od tam v lekarno. Ni nas malo, ki smo pogoste stranke lekarn v Mengšu. Lekarna kot vsaka druga, pa vendar malo drugačna. V njej so zaposleni sami

prijazni ljudje, med katerimi pa vseeno nekoliko izstopa gospod magister Dionizij Petrič. In kakšen je, da ga moramo posebno pohvaliti? Je prijazen, dostopen, ustrežljiv, strpen do vsakega, tudi do betežne žene ali starčka. Koliko pomeni preprosto povedano pojasnilo za uporabo tega ali onega zdravila, se zavedajo zlasti stari ljudje, ki se ne spoznajo na medicinske izraze, ki morda vse do visoke starosti, hvala bogu, niso bili potrebni zdravniške pomoči in niso več spo-

sozni prebrati priloženih navodil. Iz hvaležnosti za prijazne besede se jim orosijo oči in le s težavo izrečejo besedo zahvale. Zgodi se, da določenega zdravila nimajo v lekarni, ker je uvoženo in so zaloge pošle. Prijazno zna svetovati, kje naj povprašamo, hkrati pa tudi sam poizveduje in išče ter največkrat v nekaj dneh tudi preskrbi zdravilo. Vse to pa je le njegova dobra volja in ne več poklicna dolžnost. Če je človek z dušo in srcem v svojem poklicu, mu ni ničesar pretežko narediti.

Zato želimo, spoštovani gospod magister, da ostanete še dolgo med nami, hkrati pa vam in vašim kolegam želimo vse lepo v letu 1994.
TEB

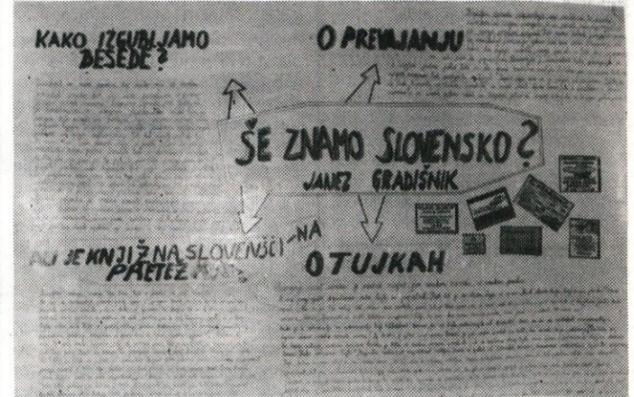
Slovenščina, kaj je s teboj?

Lansko šolsko leto smo učenci sedmih razredov OŠ Janko Kersnik na pobudo gospe učiteljice Estele Podgoršek raziskovali, kako je s slovenščino v javni rabi. Ni mi treba posebej poudarjati, da se v našo govorico vsak dan prikrade več tujk, bodisi iz hrvaščine, nemščine ali angleščine, zdaj pa smo hoteli poizvedeti, kaj se dogaja s slovenščino, ki jo uporabljamo pri poimenovanju izdelkov široke potrošnje, trgovin, lokalov in tudi na področju reklamnih poročil. Seveda smo se morali za izvajanje tega zahtevnega projekta, v katerega smo vložili veliko truda, seznaniti s potrebno literaturo, kot je npr. knjiga Janeza Gradišnika – *Še znamo slovensko*.

Na podlagi te knjige je nekaj pridnih učencev izdelalo velikanski plakat, spet drugi so se odločili za ankete in intervjuje o mnenju ljudi o tujkah, ki so preplavile slovenski prostor. Anкета nas je zelo razočarala, saj 26% anketiranih ne motijo tuja imena trgovin, podjetij in izdelkov, kar 42% vprašanih pa na to sploh ni pozornih, 36% anketirancev je na tujke pozornih in jih krepko

motijo. Eno izmed vprašanj je bilo, kako bi poimenovali vaše podjetje ali trgovino s športno opremo. Presenetilo nas je, da se je kar 46% anketirancev odločilo za tuje ime.

Poleg anket smo izvajali še intervjuje, iz katerih je razvidno, da bo boj proti tujkam, ki se šele začel, dolg, če ne bomo imeli vaše podpore in pozornosti do te pekoče teme. Učenci smo bili pozorni tudi na imena posamez-

nih izdelkov, za katere smo po skrbnem preučevanju ugotovili, da jih je veliko preveč poimenovanih s tujimi neslovenskimi

imeni. Vprašali smo se, zakaj tako. Na to ni lahko odgovoriti, vendar domnevamo, da na to vpliva celotna družba, ker po večini podpira in kupuje izdelke s tujimi imeni.

Na to pomembno temo smo napisali domišljiske spise, povzetke iz pravopisa, razmišljanja in še in še. Sedaj pa potrebujemo vašo pomoč in podporo, da kaj spremenimo. Kajti skupnica zagrehtih osnovnošolcev le ni dovolj, zato vas prosimo v imenu Prešerna, Cankarja in vseh, ki so delovali za naš slovenski jezik in bi se obrnili v grobu, če bi vedeli, kaj mi z njim počnemo, spoštujte naš jezik, ki je del nas in naše preteklosti in ga ne uničujte, ker s tem uničujete tudi sebe in vse nas, Slovence.

MANCA GOSTIŠA
OŠ Janko Kersnik Brdo

BOŽIČNO NOVOLETNI OBISKI 1993

V življenju je vedno najlepših deset let – tudi samo vaših

»Marca jih bom trinosemdeset in sem zadovoljna s tem, kar imam,« je v prijetni izbi ob topli kmečki peči in z velikimi jasicami, sredi katerih je kraljevala maketa moravske cerkve, pripovedovala Tilka Gorjup ob obisku mag. Ervina Antona Schwarzbartla, predsednika Skupščine občine Domžale, ki se je tudi v letu 1993 v božičnih dneh odpravil na obiske k nakaterim občanom.

Gospa Tilka živi sama, vendar ni sama, saj jo njeni sorodniki velikokrat obiščejo, ji pomagajo tako, da se ima lepo. Sliši malce slabše, včasih je boljše, da človek ne sliši vsega, se smeji, ko pravi pravi Tilkin čaj iz grozda in se v spominih vrne daleč nazaj v prvo svetovno vojno, ko je izgubila brata, in k pokojnemu možu, ki je obnovil več kužnih znamenj po Moravškem. Rad je imel begonije in božične kaktuse, ki še danes krasijo domačijo pri spodnjem Nakrstu v Negastrnu. Veliko zdravja, gospa Tilka!

Metke, osemletne šolarke, ni bilo doma, njen bratec Anže je ponosno razkazoval miklavževo darilo, Janko nas je dočakal z roko v gibusu, stara mama Antonija pa je vsa drobna skrbno brisala veliko kmečko mizo, ko smo obiskali Nakrstove v Negastrnu, kjer so pred kratkim pokopali hčerko, mamičo in ženo. Hiša je še vsa pod vtisom žalostnega dogodka in poslovimo se z veliko željo, da bi se stvari uredile, da bi bratec in sestrice ostala skupaj in bi kljub mamičini smrti imela pri Nakrstovih topel dom in veliko razumevanja za vse.

Štefanovi v Moravčah so velika družina, v kateri je bilo sedem otrok. Včasih je bilo kar težko, pripovedujeta Štefanova, ko se sprehodimo skozi njuno skupno življenje. Še dobro se spominjata nakupa prvega pralnega stroja, pa odhoda vsakega od otrok v šolo in življenje, skrbi za lenco in za vnučke, ki dedka in babico vedno radi obiščejo. Majhni otroci, majhne skrbi, veliki otroci, velike skrbi, pa tudi vedno dobrodošla pomoč, ki je nikoli

ne odrečeta. Obdelujeta majhno njivico in dela ne zmanjka. Sedaj, ko je oče upokojen, sta doma »in me kar malo pokomandira«, se smeje mama in to kar rada sliši, da le delata skupaj in so zdravi. Okoli nog pa vedno kdo od vnučkov, ob našem obisku je bila to Klara, ki ji tako kot dedku in babici želimo veliko topline v Štefanovem domu tudi v prihodnje.

Marija Drčar, Trznarjeva Micka iz Škocjana, ima 95 let, pa jih ne kaže. Če ne bi bilo težav z nogami, potem bi šla še večkrat pred lepo urejeno hišo. Pa delala bi še tudi rada, saj bi prav zanjo lahko zapisala, da je bilo njeno življenje delo. Mimogrede smo se pomudili ob njenem obiskovanju osnovne šole, služnjo na krumperskem gradu, prijetni starosti na lepo urejeni domačiji na koncu Škocjana in že smo bili pri slovesu, kjer smo si vsi skupaj zaželeli ZDRAVJA, za gospo Micko pa še posebej kakšno delo, da ji ne bo preveč dolgčas.

V revščini je življenje dobro in pošteno, bogatija je slaba reč, pomanjkanje pa človeka krepki, smo razpredali na obisku pri Janezu Kosu v Brezjah, ki je letnik 1901 in se le nerad loči od svoje priljubljene cigarete. Že več kot dvajset let leži, pa je še vedno

Skrb za številno družino spremlja Štefanova iz Moravč vse življenje

živahen, poln spominov na prvo svetovno vojno, ki se ji je izognil le po sreči. V svoje spomine vpleta dogodke iz druge svetovne vojne in pravi, da dokler je človek mlad, ne dela po pameti, ko pa je star, je bolj pameten, ampak ni več mlad. Bere še vedno rad in se je županovega obiska zelo razveselil. Politiko tudi še spremlja, zato smo se vsi skupaj nasmejali njegovi radovednosti: Kako pa kaj politični položaj, se kar tolčejo, tam v Ljubljani? Se, gospod Janez, ampak volje in spomina, kot ju imate vi, zanesljivo nimajo!

Družina Planic živi v prijetni hišici v Trnavi. Starša lepo skrbita za Primoža, Renato in Mateja, ki jih ob našem obisku ni bilo doma, saj vsi trije obiskujejo Osnovno šolo Janko Kersnik Brdo. Do avtobusne postaje ni daleč, le magistralko je potrebno prečkati, zato je veliko skrbi, da pridejo otroci varno v šolo in domov. Mamička je zaradi slabega vida invalidsko upokojena, oče kljub invalidnosti poizkuša postoriti največ, kar se da, sam. Živijo skromno in prijetno. Pridružila se nam je še mama, ki živi v sosednji hiši in skupaj smo si zaželeli, da bi bilo Planinčevim tudi v prihodnje lepo.

Mlada družina, ki živi ob Kamniški Bistrici, je bila

Trznarjeva Micka iz Škocjana: še pet let, pa jih bo sto.

letos obiska še bolj vesela kot lani. Leto 1993 jim je namreč prineslo upanje, da bodo morda že v letošnjem letu dobili stanovanje, ki bo staršema in vsem trem otrokom, Katja je že precej zrasla od štručke, ki je lani zvedavo pogledovala s kavča v kuhinji, Dejan pa je tudi postal že pravi prvošolec. Veliko veselja in sreče v novem stanovanju, vsi skupaj z vami upamo, da se bo to zgodilo že v letu 1994.

O dvojni biserni poroki smo se pogovarjali z gospodom Johanom Loboda, saj je bil šest desetletij poročen s svojo ženo, več kot šestdeset let pa je tudi igral pri Domžalski godbi. Najprej S trebento, potem B trebento, pa gozdni rog, bas trebento – vse to in še veliko petja je bilo v življenju gospoda Johana, ki sedaj živi na Savski cesti pri hčerki; ta veliko in lepo veze. Pel je še do pred dveh let, sedaj pa kljub 89 letom težko čaka na veliko praznovanje, ki ga bo godba pripravila ob 110-letnici v letu 1994. Veliko zdravja, gospod Johan!

Franc Limoni je Dobljan, ki ga je življenje po nekaj postajah pripeljalo v Domžale. Prijetno stanovanje v zgornjem nadstropju bloka mu omogoča, da planine gleda, obiskovati jih žal ne more več, ker zaradi bolezni uporablja invalidski voziček. Za stanovalce bloka ima le pohvalne besede, za urbaniste pa nobene, saj je v Domžalah vrsta stvari, ki invalidom ne omogočajo normalnega gibanja. V lepih dneh se z vozičkom napoti v Dob, kjer je pred leti igral v igrah in »ljudje so me sovražili, saj sem kar nekajkrat igral negativne junake«, pripoveduje. Svojih več kot 20 nastopov se rad spominja. Življenje je bilo zanj trdo, polno stisk, pa jih je s svojo dobrodušnostjo in humorjem postavil na stranski tir in živi, kot zna in zmore. Lepo, prijetno, z ženo in vsemi, ki ga razumejo in ga imajo radi. Veliko zdravja, lepega vremena in prijetnih voženj v Dob!

Optimizem lepša življenje številni Kališnikov družini, ki živi ob robu velikih blokov. V vsakem dnevu

Marca jih bom 83 in sem zadovoljna s tem, kar imam, je povedala gospa Tilka Gorjup

OB TRIDESETI OBLETNICI NJEGOVE SMRTI

Jože Gostiča

Operni pevec, tenorist **Jože Gostiča**, je bil rojen 5. 3. 1900 v Stari Loki pri Škofji Loki, se leta 1908 s starši preselil na Homec in tu tudi odrasčal. Umril je na božič leta 1963 v Ljubljani. Petje je študiral na ljubljanskem Konzervatoriju pri Mateju Hubadu in Jeanette Federansperg. Privatno se je izpopolnjeval na Dunaju (M. Rado Danielli). Prvič je nastopil v ljubljanski operi leta 1929 kot Lenski v delu P. I. Čajkovskega Evgenij Onegin.

V ljubljanski operi je nastopal v glavnih vlogah od leta 1929 do 1937, predvsem v lirskih vlogah, nato pa je postal član zagrebške opere in njen prvi tenorist. Tudi po tem je bil reden gost ljubljanskih opernih desk. Repertoar njegovih vlog je šel v smeri heroičnih vlog. V sezoni 1951/52 je bil član dunajske državne opere. Leta 1952 je pel pri krstni predstavi opere Danajina ljubezen R. Straussa na festivalu v Salzburgu. Gostoval je v Italiji, Franciji, Angliji, Avstriji, Španiji, Češkoslovaški, Bolgariji, pa tudi v tako odličnih opernih hišah, kot so milanska Scala, Grand Opera v Parizu, Covent Garden v Londonu, državna opera v Berlinu.

Jože Gostiča je bil operni pevec izrednih kakovosti. Imel je bogat in kultiviran glas, zlasti

Pedikura tudi na vašem domu zelo ugodno. Tel.: 713-165. Aleksandra.

obvladovanje visokih leg ga je uvrščalo med prvake v tenorskih vlogah, hkrati pa je upodabljal dramske like tudi igralsko prepričljivo. V njegovih pevskih interpretacijah je poleg pevskega daru izstopala tudi velika muzikalna kultura. Širok repertoar njegovih vlog najbolje predstavlja več kot četrstoletja dolgo nastopanje na zagrebški operni sceni. Pel je vse glavne tenorske vloge od izrazito lirskih do najtežjih dramskih. Tudi koncertni nastopi in oratorijske partiture so ponesle njegov sloves po vsej Evropi.

Nepozabne so njegove pevске stvaritve – vloga Don Josefa v operi Carmen G. Bizeta, Radamesa v operi Aida G. Verdija, vloga Cavaradossija v operi Tosca G. Puccinija, vloga Janka v operi Prodana nevesta B. Smetane, vloga Lohengrina v istoimenski Wagnerjevi operi, vloga Mića-Era v operi J. Gotovca Ero z onega sveta, vloga Hermana v operi P. I. Čajkovskega Pikova dama, vloga Othela v istoimenski operi G. Verdija in številne druge, ki so ponesle njegovo ime v širni svet.

Jože Gostiča je tudi domačemu kraju Homcu, kamor se je vračal s svojih številnih gostovanj, pa tudi širšemu okolišju, zlasti za praznike, prinašal in posređoval žlahtno pesem duha. Božič, novo leto, velika noč in sv. Ana so bili prazniki, ob katerih je pel tudi v homški župnijski cerkvi, za sveto Ano pa skoraj brez izjeme v čudoviti baročni cerkvi sv. Ane v Tunjicah. Tem terminom je celo podrejal datume svojih gostovanj v tujini. Starejši domačini se ga spominjajo z nastopov v kultur-

nem domu v Radomljah kot tudi po številnih radijskih oddajah. Na pol odrasli otroci tistega časa se ga spominjamo tudi po tem, da nam je priskrbel karte v ljubljanski operi takrat, kadar je pel na ljubljanskih

opernih deskah Ero z onega sveta, v operah Lohengrin, Tosca, Carmen, Othelo.

Za letošnji božič bo minilo že trideset let od njegove smrti. Primerna oddolžitev velikemu umetniku in rojaku – domačinu Jožetu Gostiču, je bilo poimenovanje ulice z njegovim imenom na Homcu in v Nožicah. Po tej poti se je namreč večkrat sprehodil, se ustavljal pri Adamičevih na poti v Šmarco do brata Cirila. Rad se je ustavljal za besedo, dve, ob sovaščanih in ljudje so rekli: »Pepe je spet doma.«

V krajevni skupnosti Homec-Nožice je bilo ustanovljeno Kulturno umetniško društvo Jože Gostiča. Želimo mu uspešno delo, vredno velikega rojakovega imena. Za stoletnico njegovega rojstva pa upam, da se bodo vremena Kranjcem res zjasnila.

JANEZ MAROLT

Nakit iz paleolitske postaje Babje jame na Gorjuši

Človek je že od nekdaj obdvojal lepoto kristalov in nenavadne oblike, ki jih je ustvarila narava. Pripisoval jim je nadnaravne lastnosti, zato jih je nosil kot talismane vedno pri sebi ali pa jih je polagal umrlim v grob.

V Sloveniji je dolgo časa prevladovalo prepričanje, da loči slovenski mlajši paleolitik od evropskega popolno pomanjkanje umetniških izdelkov in nakita. Prve sledove umetniškega delovanja ledenodobnega lovca je v aurignacijski postaji **Potočka zijalka** ugotovil **S. Brodar** (1935, 9). Odkril je koščene konice, ki so nosile vreze, narejene s sileksom. Tudi spodnja čeljustnica jamskega medveda s prevrtnim kronskim odrastkom (**S. in M. Brodar** 1983, 157) je predstavljala amulet, ki je morda visel pred vhodom v jamo.

Med možne umetniške izdelke

mlajšepaleolitskega lovca je **S. Brodar** (1951, 276–277) uvrstil še v **Postojnski jami** odkrito spodnjo čeljustnico jamskega leva s tako obtočnim kaninom, da ima v profilu obliko glave mačjega rodu.

Naštete umetniške predmete je izdelal aurignacijski lovec na jamske medvede pred približno 35.000 leti.

Kronološko najmlajša najdba starokamenodobnega nakita izvira iz **Babje jame** pri Dobu nedaleč od Ljubljane. **F. Osole** (1989) je v jami sistematično izkopal v letih 1972 in 1976. V plasti 5 je odkril kulturni horizont z bogato mikrolitsko kameno industrijo, ki jo je uvrstil v končno razvojno stopnjo mlajšega paleolitika pri nas, v epigravettien (1989, 34). Glede na favnistične ostanke (**V. Pohar** 1985, 124) pa sodi kulturni horizont v bolliński toplotni pre-

sled ek poznega glaciala.

Po končanem paleolitskem izkopavanju so prizadevni domžalski jamarji pod vodstvom g. **S. Stražarja** nadaljevali s poglobljanjem izkopa v želji, da bi **Babjo jama** povezali z bližnjo, že turistično urejeno Železno jama. Tako so približno 1 m pod kulturnim horizontom plasti 5 v temni progi odkrili glodač alpskega svizca, molar bobra, kompakto cevaste kosti večje živali in obroček, izdelan iz roga cervida (sl. 1). Obroček je debel okrog 5 mm in velik 22 mm. Na njem je vidna sled oglja in urezi s sileksom. Ležal je pod kuriščem (vhod II) blizu velike skale, v grušču z rdečo ilovico. Sodeč po sicer pičli favni, bi lahko tudi obroček pripisali epigravettienški kulturni stopnji.

Obeski iz obročkov so v paleolitskih postajah redki. Podobno

Rozevinast obroček iz Babje jame na Gorjuši, star okoli 12.000 let

najdbo, kot jo poznamo iz **Babje jame**, smo doslej zasledili le v gravetijskem najdišču **Pavlov** na Moravskem (**B. Klima** 1957, 121, sl. 20). Ta nakit, izdelan iz slonokoščevine, je starejši (okrog 26.000 let), saj sodi v paudorfski interstadial (W II/III), rozevinasti obroček iz Babje jame pa v pozni glacial (bolliński interstadial). To-rej je star okrog 12.000 let.

Kolikor se bodo opisanim primerkom nakita pridružili še novi, se bo mlajšepaleolitska kulturna zapuščina, odkrita na slovenskem ozemlju, tudi po umetniški plati približala srednjeevropski.

VIDA POHAR
Katedra za geologijo in paleontologijo,
Univerza v Ljubljani

Janez Kos, letnik 1901: dokler je človek mlad, ne dela po pameti. Ko je star, je bolj pameten, vendar ni več mlad.

Primož, Renata in Matej Planinc imajo skrbna starša

Ivan Loboda: dve biserni poroki – ena z ženo, druga z godbo

V vsakem dnevu sproti najde številna Kališnikova družina veselje v življenju

sproti skušajo najti veselje v življenju, ki jim ga lepša tudi manjša kmetija v Mekinjah; to je za starše in vse otroke kraj vzgoje do dela, do zdravega življenja in prijetnega sožitja z naravo. Pet solarjev je veliko veselja, pa tudi veliko skrbi, ki jih družba premalo oz. sploh ne poskuša zmanjšati. Za mamo in očeta so otroci smisel življenja, imata jih rada in so zanju tudi neko izročilo, saj bodo otroci tisti, ki bodo za njima prenašali najboljšo in to posređovali prihodnjim rodovom. Že sedaj zvedavi in klepetavi Katarini pa srečno in še veliko lepih risbic, ki bodo polepšale življenje vsem Kališnikom in še marsikomu.

Tam, kjer vsi muzicirajo, pravijo domačiji gospe **Pepce Burja** v Trdinovi ulici, ki jo je predsednik obiskal dan pred božičem. Prijeten klepet z gospo, kjer vsi otroci igrajo in so v življenju dosegli zelo visoke cilje, je hkrati tudi poučen, saj je to življenjska zgodba, kjer ni prostora za malodušje. Je ljubezen, veliko skrbi in pričakovanja, pa tudi toplih besed, ki izvenijo v željo, da bi bilo tudi v prihodnje na tem koncu Domžal dovolj razumevanja, tudi za rek, ki ga tako radi pozabljamo: Kdor z malim zadovoljen ni, velikega vreden ni.

Lansko leto je bilo za Pečnikove polno dela. Preurejali so namreč podstrešje in ob tem spoznali, da so njihovi sosedje dobri ljudje, ki radi pomagajo ljudem v stiski. Časi številnim družinam, kakršna je njihova, niso naklonjeni. Pa vendarle imata vsakega od svojih otrok posebej rada, tudi Nino. Ta je potrebna posebne skrbi, izkazujejo ji jo vsi družinski člani in vsakem koraku. Ko bo hiša dokončana, bo več prostora za vse, tedaj bo pri Pečnikovih še lepše. Tudi zaradi dobrih ljudi, ki se vedno najdejo, zaradi Nine, ki ima vse rada, Katerince, ki je kot živo srebro, in vrtnic, ki jih nikoli ne zmanjka.

Leto 1993 je bilo za gospo **Terezijo Zalokar** kar naporno. Posebej od oktobra, ko je postala prva domžalska stoletnica in kar verjeti ni mogla, koliko ljudi se je spomnilo nanjo. Živi s spomini, poslušala poročila, zanjo pa skrbe domači. Srečno, gospa **Terezija**, in potrudite se, da se čez leto spet srečamo!

Rafko in Marinka sta eden izmed tisoč in kdo ve koliko mladih parov, ki si skušajo urediti prijeten dom. Žal ju je v letu 1993 obiskala nesreča. Požar je uničil njun večletni trud. Tudi tokrat ju sosedje niso pozabili, pomagali so. Iskrena hvala za pomoč, tudi domačim, mi pa skupaj z njima držimo pesti, da bi bil njun dom prav kmalu tak, kot je bil pred požarom.

Pet desetletij je bil **Ivan Grošelj** organist v Dobu. Kot bi bilo včeraj, se spominja svojega prihoda v Dob, za katerega še danes meni, da je bil srečen dogodek v njegovem pestrem življenju. Štiri zbornice je vodil, sodeloval pri spevoigradah in vse življenje ga je spremljal Prešeren, katerega pesmi rad recitira še danes – za vsako priložnost najde kitico, ki kaže tudi njegovo življenje. »Če gre, smo mi, če ne gre, si pa ti,« se smeji, ko razgrinja spomine, v katerih imajo orgle pomembno mesto. Pa motor tudi, se smeji, ko se spominja svojih voženj po vsej Sloveniji. Še danes rad sede za pianino in iz njega izvablja zvoke, ki pričajo, kako dober organist je **Ivan Grošelj**.

Vseh obiskov v letu 1993 Metka še ni uspela prešteti, zagotovo pa jih je bilo veliko, saj ne mine dan, ko ne bi na vrata Škrjančevih na Hudem potrkal kdo od Metkinih prijateljev. Ob obisku predsednika je bila pravkar priklopljena na svoje zveste spremljevalce, zato le iskrena želja za njeno zdravje, in tiha želja, da

bi tudi marsikdo zdravih imel več Metkinega življenjskega optimizma.

Gospa **Helena Rode** iz Žič je ravno kuhala puding in skrbela za Neško, Luka in Urško, ki so se igrali sredi velike kmečke kuhinje. Kmetija zahteva veliko dela, tudi štiri otroke, ki so že vsak na svojem, in številni rejenci, med katerimi smo se srečali s Stelo, prijetno dijakinjo srednje šole, so zapolnili življenje gospe **Helene**, ki ob tem že več kot petdeset let poje na koru. Delo jo drži pokonci in prav zaradi njega se niti ne vpraša, če je zdrava. Je, saj lahko dela in delo, ki ga je vedno preveč, bo še naprej njen zvesti spremljevalec.

Za družino **Bjeljanovič** je bilo leto 1993 leto preizkušnje, skozi katere jih vodi trdna volja, zlasti pa trije majhni otroci, ki so se prazničnih dni veselili predvsem zato, ker je iz bolnice po daljšem času prišla mamica in bo skupaj z njimi preživela praznike. Oče Djuro se jutrišnjega dne ne boji, sprjaznil se je s težavami in jih skuša reševati. Hvaležen je za pomoč tako **KARITAS** kot **RK** in upa, da bo kmalu bolje. Naj se **Bjeljanovičevim** uresniči njuni želji: redna zaposlitev ter izboljšanje zdravja, da bodo spet srečna družinca.

Pri **Jerakovih** je bila nedavno nesreča, ki jim je vzela skrbnega moža in očka. **Mamica Srečka** je ostala z dvema hčerkičama, od katerih je starejša že prava mala gospodinja, ki je poleg odličnega uspeha v šoli tudi skrbna sestra mlajši prvošolki. Vse skupaj rade odidejo na mamin dom v **Goriška Brda**, kjer poleg toplega zavetja najdejo moč za vsakdanje življenje. Srečno, dekleta!

Pri **Meršetovih** so prav pred naših prihodom spekli božične potice, zato je bila kuhinja prijetno topla,

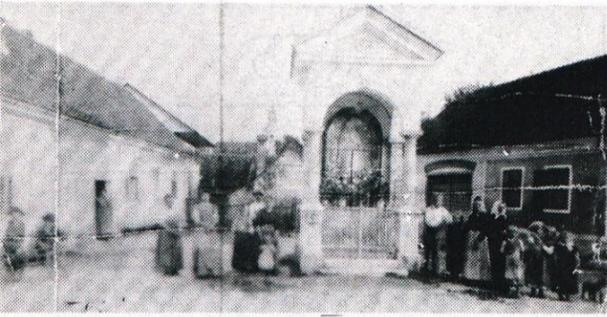
gospodar in gospodinja pa pri pravem kmečkem kosilu, ob katerem je zaživel pogovor o krojaštvu, ki je pomemben del te domačije. »Krojaštvo je snažen umeten poklic, le slabo je plačan, to vidi se z lic,« je zapisal **Pavle Merše**, sin **Janez** pa lepo obdelal v lesu. Življenje jemljeta takšno, kakršno je. Pravita, da se mora človek veseliti tistega, kar ima; skupaj premagujeta bolezen, ki se je pred tremi leti naselila v hišo. Sedemdesetletni gospodar, ki let ne kaže, je živahen in se nobenega dela ne ustraši, le noge ga malce »matrajo«, zato bo več zdravja v letu 1994 pri **Meršetovih** zelo dobrodošlo.

Manuela in Mirela sta živahni dekletci, ki sta se ob našem obisku stiskali na kavču v majhni podnadjemniški sobici, kjer skuša najti svoj košček sreče mlada družinca, ta je v Mengeš prišla iz Ljubljane. **Mamica**, ki mimogrede omeni, da njenega rodnega **Ključca** ni več, vsak dan odhaja na delo v **UKC**, rada bi svoji družinici zagotovila boljše možnosti, pa bo težko, saj je vrsta formalnosti, ki jih sama ne more urediti. Zaželimo ji lahko le, da bi tudi v prihodnje s toliko optimizma zrla v svet.

Letošnje božično-novoletne obiske, pri katerih sta sodelovala tudi **Stanislav Stražar** in **Jožef Pajnič**, smo zaključili pri **Skokovih** v **Mengšu**. Štiričlanska družina, kdo ve, koliko sto in več podobnih je še v naših občini, se je skrbno pripravljala na bližnje praznike, obenem pa natosila vrsto podrobnosti iz svojega življenja, v katerem je zlasti veliko medsebojnega razumevanja in družinske topline.

Naj bo vsega tega dovolj v vseh naših družinah v vseh 365 dneh **LETA DRUŽINE** in poskrbite za to, da bo prav deset let, ki so se začela prvega januarja 1994 za vas in vaše najdražje, najlepših!

V. V.

Pri Koroščkovi-Trojanškovi kapelici v Stobu okoli leta 1900

95. ROJSTNI DAN JE PRAZNOVALA

Marija Juvan

V župnišču v Šmartnem ob Savi, kjer že nekaj let živi, je pred dnevi svoj življenjski jubilej tiho praznovala ena najstarejših Domžalčank Marija Juvan.

Rojena je bila 11. januarja 1899 pri Mickinem Francetu v Stobu in je tako preživela Avstrijo, nemško okupacijo, dve Jugoslaviji in še več vladarjev. Za tale pogovor ni bila nič navdušena, pa sva se vendarle dogovorila, da bi nekaj teh spominov na tiste stare, zlate čase ostalo mladim, ki razmer v Domžalah pred slabim stoletjem ne poznajo.

Ali ste včasih tudi v Domžalah pletli kite ali ste slavnike samo šivali?

Že kot otrok sem pletla kite. Pletli so tudi pri drugih hišah. Največ smo pletli navadne – rekli smo jim

»kranjske kite« iz sedmih slam, nekateri so jih pletli tudi iz petih slam. Pletli smo jih tudi iz barvane pšenične slame po 36 komolcev.

Spominjam se, da je mama, ime ji je bilo tako kot meni Marija, za Čerarjevo ali Logarjevo slavnikarno v Stobu doma šivala slavnike, jaz pa sem jih, ko sem še v šolo hodila, štefirala – opremljala s travkovi.

Ko sem imela komaj štirinajst let, sem v Ladstterjevi-Krizantovi slavnikarski tovarni, kjer je sedaj Toko, začela šivati slavnike. Dekleta so v tovarno prihajale peš od daleč, celo iz Podgorice. Zjutraj smo začeli ob 8. uri, med 12. in 13. uro sem tekla domov na kosilo, potem smo delali do 17. ure. Kadar so prišli Hrvati po slavnike, smo morali zelo hiteti, pa niso bili prav

Skupina Domžalčanov, ki so leta 1908 delali v tovarni na Češkem. Tretji od leve sedi Jože Flis-Kajžen, ki je domačinom pripravil delo in zaslužek v tujini.

zahtevni, pokupili so vse, kar je bilo narejeno. Delali smo od jeseni do pomladi, ko je bilo treba slavnike poslati na trg. Poleti smo delali na polju. Nekaj jih je bilo vse leto zaposlenih v tovarni, da so pripravili vse potrebno za proizvodnjo.

Koliko šivalov je bilo tedaj v tovarni? Ali ste šivalne stroje poganjale z nogami? Kakšno razsvetljavo ste imeli?

Razsvetljava je bila električna, kje so jo dobili, pa ne vem, najbrž iz bližnje centrale. Tudi šivalne stroje je s pomočjo transmisije pogajal elektromotor. Za parni kotel je skrbel France Mlakar-Barončkov iz Stoba, rekli smo mu »gaicar«.

Modelarna, kjer so spretni modelarji oblikovali nove moderne modele za slavnike, je bila ob sedanji Cesti talcev. V livarni, vodil jo je Tirolec Ferdinand, pa so modele ulivali iz cinka.

Veliko domžalskih slavnikarjev je šlo za zaslužkom tudi v tujino, ali se jih morda spominjate?

V Stobu menda ni bilo hiše, da ne bi kdo šel po svetu, Zandarjevih je šlo menda kar pet v Ameriko, a se ni nihče nikoli vrnil, tudi na obisk niso prišli. Petrove tri dekleta pa so se vrnilo. Šivat so dekleta seveda hodile tudi na Dunaj, v Romunijo in drugam.

Jože Flis-Kajžen, ki je bil delovodja v neki češki slavnikarski tovarni, je v njej priskrbel delo številnim delavcem iz Domžal in okolice. Jože je menda že leta 1912 umrl na Češkem. Domačijo, kjer so včasih tudi izdelovali slavnike, je

prevzel brat Martin.

Ali je bil ta tisti Martin Flis, ki je izdeloval lepe prtičke za jaslice, o katerem piše tudi župnik Bernik v svoji knjigi?

Seveda. Prtičke za jaslice je izdeloval Martin Flis-Kajžen. Potem ko je opustil slavnikarsko obrt, se je posvetil tiskanju prtičkov na papir. Za to si je pripravil posebne šablone. Pozneje si je vzorce izbrusil v kamnu in kot v nekakšnem sito tisku odtiskal barve na prtičke. Martin je bil v izdelovanju prtičkov

pravi mojster. Izdeloval jih je vse leto, jeseni pa prodajal na sejnih, veliko pa jih je tudi podaril znancem.

Ko je Martin menda leta 1922 umrl, sem zaradi povpraševanja začela jaz izdelovati prtičke. Nekaj vzorcev še hranim.

Povejte, prosim, za bralce Slavnika, kaj se je v vašem času spreminilo v Stobu?

Vse ceste so bile makadamske, slabe. Furmani so kar naprej vozili gramoz, cestarji pa »flikali« luknje in ceste popravljali. Na cestah je bilo v mojih otroških letih veliko furmanov z vozovi in konji. Cvetele so seveda tudi številne obcestne gostilne. Avtomobilov ni bilo. Za prvi avtomobil, ki sem ga videla v domačem kraju, so rekli, da se je v njem peljala Habaška baronica.

Stobovška se gotovo še spominjate? Ali je kdaj usahnil? Kakšne so bile razmere s pitno vodo v Stobu?

Stobovšak je imel stalne izvire vode, celo več jih je bilo, najmočnejši studenec je bil na Jurjevi strani. V deževju je poplavljal, Vintarjev vrt je bil večkrat pod vodo.

Vse stare domačije so imele od 9 do 11 metrov izkopene in s kame-

njem obložene vodnjake ali, kot smo navadno rekli, »štirne« z vedri na vreteno. Pri novih hišah so imeli zabite »štirne«.

Čigava je bila kapelica pred Trojanškovo hišo, ki je sedaj ni več?

Ob križišču je bila Koroščkova kapelica, tako smo včasih rekli pri Trojanški. Kapelo so po drugi svetovni vojni podrli, prizanesli pa so lipi, ki je zrastle ob njej.

Kako se spominjate šolskih let? Ali ste se v stari Avstriji učili tudi nemščino?

Najbolj se spominjam nadučiteljca Engelmana, učiteljic se je veliko izmenjalo. Včasih je bil pouk samo slovenski. Potem so vpeljali tudi nemščino, učila sem se je samo zadnje leto.

In kaj bi pri svojih petindevdesetih letih še rekli bralcem Slavnika?

Vse je tako hitro minilo. Bralci pa ji ob njenem visokem jubileju zaželimo še naprej takšno dobro voljo, kot jo je imela ob najinem srečanju, najbolj pa seveda zdravja.

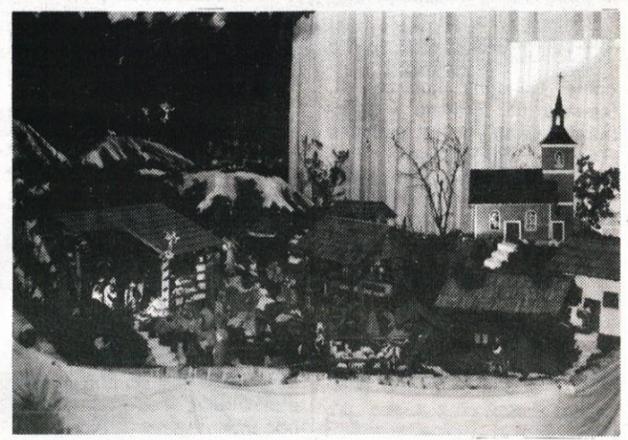
Hvala za pogovor. Lep pozdrav. Pogovarjal se je STRAŽAR

Jaslice preko polovice sobe

Anton Bernot v Preserjah pri Radomljah že od otroških let rad postavlja jaslice. Za to ga je navdušil oče z majhnimi jaslicami, ki jih je s seboj v bali pripeljal iz mlina pod Brdom pri Lukovici, odkoder se je priženil k Boldinu v Preserje.

Letošnje jaslice, delal jih je več mesecev, samo s cervico se je zamudil en mesec, zavzemajo skoraj polovico sobne. Nekaj miniaturnih zgradb, žago, hlev, kozolček idr., ki jih je prav tako izdeloval po več tednov, ima že iz prejšnjih let.

Jaslice Antona Bernota je v nedeljo, 9. januarja, v oddaji Obzorja duha pokazala tudi Televizija Slovenija.

Za praznik samostojnosti

Od ševilnih prednovoletnih prireditev v vsej Sloveniji, pa tudi v domžalski občini (Mengeš 3, Radomlje, Domžale 3, Jarše, Moravče) je bila edina prireditev, koncert Godbe Domžale, posvečena Dnevu samostojnosti Republike Slovenije. Ker pa je datum koncerta 26. decembra soupadal s praznovanjem božiča in novega leta, je bil program prirejen bolj slednjima praznikoma, manj pa Dnevu samostojnosti. Praznovanju sta dala slovesen poudarek himna, Premrlava Zdravljica, in slavnostni govor predsednika Skupščine občine Domžale mag. Ervina Antona Schwarzbartla. Drugi program Godbe Domžale je ostal na nivoju razpoložljive glasbe za pihalne orkestre, včasih novoletno lahkotnejše, včasih božično mirnejše.

Člani domžalske Godbe so pod vodstvom dirigenta Frančka Kuhariča začeli koncert z Rossinijevo uverturo Halijanja v Alžiru. Žal priredba za godbo ni najboljše, še zlasti za sekcijo saksofonov. Za tako skladbo bi bila zaželena krepkejša zasedba klarinetov (posebno 2. in 3.) ki jih je prepričljivo vodil (tudi solist) Jernej Gnidovec. Kljub medli intonaciji najnižjih trobil je godba zazvenela prepričljivo in uigrano. V nadaljevanju so godbeniki ogreli številno publiko v hali Komunalnega centra s Straussovim Egiptovskim maršem in slovesnim Mojevim Božičnim razpoloženjem.

Sredino koncerta ali predah med obema deloma koncerta je iz neznanih razlogov izpolnil gost večera Dominik Kozarič, sicer z dobrim a preglasnim, pa vendarle odločnim playbac-

kom. Večini publike, ki je prišla na godbeni koncert, je bil ta vložek tujek v razpoloženju, ki ga je ustvarila Godba Domžale z dirigentom Kuharičem in povezovalko programa Blaženka Mali.

Drugi del godbenega koncerta je bil še lahkotnejši od valčka Flora E. Stolza, preko Laudinega Racmana Jake s solistom na pozavni Damjanom Tomažinom. Ta je z dušilcem in zastiranjem odmevnika predstavil posebno glasbeno podobo racajočega Jake. Tudi v naslednji Pendersovi skladbi je imel glavno vlogo solist, tokrat na saksafonu Leon Križnik. Kljub temu da v zadnjih letih kar pogosto slišimo Straussovo Radetzkijevo koračnico, je ta razvnela publiko do spontanega ploskanja v ritmu godbenikov.

Lično tiskani program za koncert je ob pokroviteljstvu Skupščine občine Domžale izdala Godba Domžale. Program so godbeniki zaključili z edino slovensko skladbo na koncertu, to je Židana marelja Vinka Štucla.

Ker je bilo navdušenje veliko, posebno razpoloženje so dale še številne narodne noše v prvih vrstah dvorane, so godbeniki dodali še nekaj skladb, med drugimi tudi Avenikovo Ostanimo prijatelji v priredbi Vinka Štucla.

Ta skladba je imela na koncertu še drobno sporočilnost. Ostanimo prijatelji domžalske Godbe še naslednjih 110 let, saj v letu, ki je pred nami, praznuje Godba Domžale 110. obletnico. Da ima godba svoje prijatelje, je pokazala polna dvorana dobro razpoloženih poslušalcev. TOMAŽ HABE

Pol stoletja od tragedije v Mengšu

V decembru 1943 so vedejevcji v Kamniškem okrožju, na čelu kate-rega je bil okrožni sekretar KPS Franc Zupančič-Marjan, od Mengša do Račnega vrha in Žej, kjer je bilo glavno morišče, likvidirali več uglednih osebnosti. Med njimi so bili tudi visoki funkcionarji Osvobodilne fronte, ki so si prizadevali za pošten narodnoosvobodilni boj brez nasilja nad domačim prebivalstvom in so nasprotovali zverinskemu mučenju in likvidacijam. Ker so bili izobraženi, nekateri odlični športniki in pred vojno voditelji odsekov slovenskih fantov (Vinko Pučko, Stanko Rihtar), Slavko Kvartič pa celo tovarnar, niso bili po meri tedanje komunistične ideologije in revolucije. Sodba je bila kratka, obsodili so jih, da so organizirali domobranstvo, čeprav je vsaj za nekatere dokazano, da so bili v tem pogledu povsem nedolžni. O tem sta se bolj natančno malo pred smrtjo razgovorila znana vedejevca iz Mengša in z Vira. Več pa bi lahko in »mogli« povedati »visoki funkcionarji«, ki so procese in pomore vodili.

Šest svojih zverinsko mučenih žrtev so vedejevci vrgli v nekaj več kot deset metrov globoko kraško jamo Zasapnco na Gobavici nad Mengšem. Okrvavljeno rokavico, ki so jo otroci našli pri jami, je neka ženska nesla na nemško orožniško postojanko. Tako so na sv. Tri kralje, 6. januarja 1944, Nemci zločin odkrili. Nekaj občinski delavec je moral trupla Alojza Mejača iz Komende, Alojza Plemjla iz Cerkelj, Franca Liparja-Kodretovega iz Suhadol, Staneta Rihtarja in Franca Šuštarja iz Domžal ter Janeza Savška, železničarja iz Trzina, potegniti iz jame, da so jih svojci pokopali na pokopališču.

Nemcem je ta pomor prišel prav. Dne 8. januarja 1944 so v Mengeš pripeljali 30 talcev in jih na zalokah v skupinah skupaj zvezane, medtem ko so morali teči proti hribu, postrelili. Če ne bi bilo trupel v Zasapnici, talcev v Mengšu gotovo ne bi bili postrelili in bi morda kdo še preživel. Kot je v govoru povedal Marko Hribar, je bilo to po letu 1942 najbolj množično streljanje talcev na Gorenjskem.

Ustreljeni so bili in so v Mengšu še pokopani talci: Mario Accerboni, Karel Beljan, Franc Bučar, Ivan Brizil, Milan Brus, Karel Če-

Na slovesnosti na grobišču Na zalokah v soboto, 8. januarja 1994. Foto Igor Lipovšek

sen, Ivan Florjančič, Viktor Gi-onetti, Franc Golob, Florjan Janc, Ivan Jeršin, Stanislav Kobal, Leopold Kraševac, Ivan Lacer, Jakob Lovšin, Anton Medveščak, Franc Mrak, Ivan Nosan, Karel Okorn, Ivan Petrič, Franc Rahoja, Jožef Požar, Anton Rojc, Ladislav Simčič, Julio Sparavelli, Anton Šiler, Bojan Šinigoj, Franc Šuštar, Guerian Trusini in Vincenc Uršič. Že sama imena kažejo, da so bili med talci

tudi Italijani in več Primorcev. Imena so vklesana v pet kamnov, na šestem je napis: 8. 1. 1944 so prelili kri za svobodo talci. Ob grobišču je bronasti kip ilegalca z zvezanimi rokami na hrstu, delo kiparja Jakoba Savinška.

Ob 50-letnici streljanja talcev sta Krajevna skupnost Mengeš in Zveza združenj borcev in udeležencev narodnoosvobodilne vojne Mengeš

pripravila na grobišču spominsko slovesnost. Nastopili so Mengeška godba, mešani pevski zbor Svobode Mengeš, recitarji Osnovne šole Mengeš in Kulturno društvo Franca Jelovška. Predstavniki krajevne skupnosti in borčevske organizacije so k spomeniku talca položili vence. Program je za to priložnost z dobro izbranim besedilom povezoval Niko Robavs.

Na slovesnosti sta govorila predsednik Krajevne skupnosti Mengeš Andrej Urbanc in predsednik mengeške borčevske organizacije Marko Hribar. Ta je svoj govor končal z besedami, ki si jih velja zapomniti in po njih živeti: »Tisti, ki so padli, so dali življenja za nas, za sedanje in bodoče generacije, zato bo spomin na nje vedno ostal med nami. Naše življenje mora biti nezastavljeno prizadevanje za mir, za razumevanje med ljudmi tudi drugačnih političnih prepričanj in svetovnih nazorov.«

Zvečer, 8. januarja 1994, je bila v župnijski cerkvi v Mengšu maša zadušnica za postreljene talce in pobite žrtve komunizma.

STRAŽAR

Spominska svečanost na Rudniku

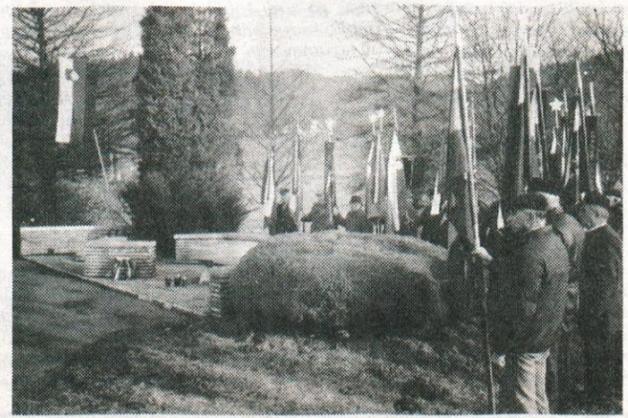
Na Rudniku pri Radomljah člani Zveze borcev vsako leto pripravijo svečanost v spomin na padle in ustreljene partizane. Štiri mesece pred osvoboditvijo, 6. januarja 1945, so Nemci in vlasovci med ofenzivo odkrili bunkerje, v katerih so bili borci – nekaterim je uspelo pobegniti, nekateri so padli v boju, nekateri so si, da ne bi bili zajeti, življenje živeli sami, nekateri so ujeli. Deset od ujetih partizanov so ustrelili v kamnolomu med Vrhovljami in Dupeljami.

Letošnja komemorativna svečanost je bila 8. januarja. V krajšem kulturnem programu je nastopila Mestna godba Kamnik, zapel je Moški zbor Solidarnost, o miru, svobodi in življenju so recitali učenci Osnovne šole Marija Vera z Duplice. Priložnostni govor je pripravila Stanka Strnad; poudarila je, da sodelovanja z okupatorjem ter simpatiziranja s fašizmom in naciz-

mom nikjer po svetu ne postavljajo za vrlino; omenila je Nobelovega nagrajenca Knuta Hamsuna, Norvežana, ki mu, kljub nesporni lite-

rarni kakovosti, ne morejo odpustiti, da se je postavil na stran Hitlerja.

Besedilo in foto: Igor Lipovšek

AVTOŠOLA

Ljubljanska 102, Domžale

Od 10. do 12. in od 16. do 18. ure

Mobitel: 0609/615-159

TEL. 061 - 711-641

Muzej v naravi

Vrbanova hiša v Zalogu pod Sv. Trojico, kjer je bila včasih usnjarna

V tistih davnih časih, pred dobrimi tridesetimi leti, ko je turističnemu društvu v Domžalah predsedoval še dr. Franc Gašperin, so turistični delavci iskali primeren prostor za postavitev muzeja na prostem. Spominjam se, da je bila med resnimi kandidati za to omenjena tudi Gorjuša, kjer bilo ob stari Sokovi domačiji postavili še druge tipične slovenske domačije seveda z vsemi vzporednimi poslopji. Iz vsega tega ni bilo nič, ker so se, tisti, ki naj bi, ali so o tem odločali, odločili za drugo lokacijo.

Pravzaprav se niso odločili za nobeno lokacijo, saj v Sloveniji muzeja na prostem še nimamo. Najbrž pa pri nas za postavitev kaj podobnega še dolgo ne bo ne denarja in ne prave volje.

Sokova hiša, ki je bila menda pod spomeniškim varstvom, pa se zanjo ni nihče zmenil in ne dal potrebnih sredstev, da bi se ohranila, je že zdavnaj propadla. Ni je več. Ohranila se je samo še na sliki in v spominu domačinov. Ta hiša je tako lep primer mačehovskega odnosa do naše dragocene kulturne dediščine. Pa ne samo Sokova hiša, koliko dragocenih kulturnih spomenikov izginja vsak dan. Z majhnimi denarnimi sredstvi, dobro voljo lastnikov in družbe pa bi se jih dalo ohraniti.

V mislih imam vsaj štiri stare hiše v Zalogu, posebej mikavni pa sta dve. Komaj nekaj več kot sto metrov od moravške ceste je pri raškem mostu na desni strani Vrbanova hiša, kjer je bila včasih usnjarna in bi jo bilo mogoče z majhnimi stroški obnoviti. Hiša ima še značilen star mostovž, kjer so včasih sušili ustrojene kože. Na levi strani je opuščena Kepčev mlin s precejšnjim vodnim strmcem, ki bi ga lahko uporabili za pogon mlinških naprav. Oboje bi bilo mogoče urediti s primerno pomočjo družbe.

Morda kdo poreče, da sta mlin in usnjarna premalo za tak poizkus. Morda ali pa tudi ne, bolje nekaj kot nič.

Na levem bregu Rače pa je primeren prostor, kamor bi lahko prestavili še kakšno staro poslopje, ki mu drugod že strežejo po življenju.

Zalog, ki je od glavne prometnice v Moravško dolino malo odmaknjen, bi bil za tak poizkus ohranitve kulturne dediščine še kako primeren.

S. S.

Četrty kralj v O. Š. Preserje

Dramska mladinska skupina Jože Gostič iz Homca je 26. decembra lani v Osnovni šoli v Preserjah uprizorila igro Četrty Kralj, avtorja Alojza Rebulca, glavni igralec je bil Borut Jenko. To je igra z božičnim motivom in prikazuje strah kralja Heroda pred Jezusovim rojstvom.

Igralci amaterji so igrali tako dobro, da se je navdušila nad njo celo priznana slovenska umetnica Mila Kačičeva, ki je tako nasto-

pajoče kakor tudi obiskovalce prijetno presenetila s svojim obiskom. Da je bila igra z verskim motivom v šoli, pomeni znamenite druge čase, igre pa naj bo spodbuda za druge mlade, kako se prosti čas lahko porabi tudi drugače. Ker je dramska skupina brez denarnih sredstev, apeliramo na upravo hale komunalnega centra Domžale, da ji omogoči igranje, ne da bi morali plačati za prostor – mladi namreč pripravljajo že novo igro. Glede na to, ker so za-

čeli tako rekoč iz nič, sami izdelali kulise, sami šivali dokaj zahtevne kostume in ker njihova dejavnost pomeni duhovno in kulturno obogatitev za naš kraj in okolico ter spodbuda tudi za druge mlade jih je treba na nek način nagraditi, kar bodo znali ceniti.

A. BERNOT, PRESERJE

Koncert božičnih pesmi

V nedeljo, 19. decembra 1993, smo bili v novi večnamenski kapeli župnišča v Jaršah na koncertu božičnih pesmi, katere je napisal in uglasbil

znani prijatelj otrok Janez Bitenc. Svojim številnim otroškim pesmicam je letos dodal še knjigo Take božične z notnimi zapisi in pristrčnimi ilustracijami Jelke Reichmann. Izšla je tudi kasetna z istim naslovom.

Otroški pevski zbor OŠ Rodica je pod spretim in temperamentnim vodstvom Karla Leskovca izvedel deset novih božičnih pesmi, in sicer: Zvonovi zvonijo, Sveti trije kralji, V Betlehemu za goro, Pastirci k hlevčku so prišli, spi, dete, spi, Jaslice, Pokukala luna, Trije pastirci, V hlevčku na slamici, so ptički prileteli.

Otroci so nam s svojimi srebrnimi glasovi pričarali v duše lepoto in skrivnostnost božiča. Zdelo se je, kot da se je odprlo nebo in so se oglasili »angelci« z ubranimi, kristalno čistimi glasovi. Navajeni

smo, da so ob jaslicah pastirci, ovčke, voliček in osliček, v tej pesmici pa:

So ptički prileteli z vseh strani neba, so k Jezušku se useli, veselo žvrgoleli: Je rojen Kralj sveta.

Res, lepo predbožično voščilo! Povezovalc je bil avtor Janez Bitenc, na orgle pa je zborček spremljal mladi, mnogo obetajoči Primož Krt.

V četrtek, 30. decembra 1993 zvečer, so koncert v organizaciji Kulturnega društva Miran Jarc Škocjan ponovili ob jaslicah pri lepem baročnem oltarju iz 18. stoletja v cerkvi v Škocjanu.

Program je povezovala dr. Mojca Zajc. Izvajalcem želimo vse dobro v novem letu in se za lep adventni večer iskreno zahvaljujemo.

Obiskovalci koncerta

Tole »čudo« je na hribu nad domačo Fajdigovo hišo v Rafočah, kjer je pogosto pihal veter, postavil Franc Cerar pred nekaj več kot 70 leti. To je bila tedaj, ko v Rafočah in okoliških krajih še ni bilo elektrike. Vetrnica je poganjala dinamo, ki je z elektriko polnila akumulatorje za razsvetljavo.

Prosimo pa tudi tiste, ki kaj več vedo o napravi, naj to sporočijo uredništvu Slamnika. Natančnejše podatke o elektrarni na veter v Rafočah bomo tudi objavili.

O izvoru imena Domžal

V dunajskem državnem arhivu se je ohranilo več listin o Domžalah s staro obliko imena. Najstarejša listina s tem imenom je datirana s 1. novembra 1260. Vuheildendorf je nemško ime za Ajdovsko vas. Heide je nemško ime za slovensko ajdo.

Iz zgodovine pa je znano, da so z imeni Ajdovščina, Ajdna, Ajdovska vas označevali naselja, ki so bila zelo stara, naseljena s prvotnimi staroselskimi prebivalci. Da so bili staroselci Slovenci, kaže ime Žale, mogoče žvale, brzde. Žale pomeni breg v vodni strugi, torej vodne brzdice, brzice ali žvale, torej skalna ustava vode v reki Kamniški Bistrici, ob kateri je žalska vas nastala. Prvi Domžalčani svoji vasi niso rekli Ajdovska, ampak Žalska vas. Podobne vodne razmere so tudi v Žalcu, na kar spominja isto ime. Na teh vodnih brzicah so tako v Žalski vasi kot v Žalcu Slovenci že pred fevdalizmom postavljali naprave na vodni pogon.

S tem korigiram svojo nekdanjo trditev, da se je ime razvilo iz žage, saj so žage izumili šele pozneje.

Vodni pogoni so Žalski vasi prinesli ne le ime, ampak tudi dodatni zaslužek, kar je omogočilo hitrejši razvoj vasi zgoraj in spodaj Žal.

Ker je tedanja gospodstva davčno evidenco vodila v nemščini, so označili eno vas »ober den Žale« in drugo »unter den Žale«. To so domačini poslovenili v »Zgornje den Žale« in »Spodnje den Žale«. Že župnik Franc Bernik, 5. novembra 1993 je minilo 45 let od njegove smrti, omenja v svoji knjigi, da domačini in okoličani to krajevno ime izgovarjajo Denžale in ne Domžale. Tako še danes izgovarjajo to ime ljudje, katerih družine so po materini strani od nekdanje živele tu. Torej je treba izbor imena Domžale iskati v Žalah ali Žalah in vodnih brzicah in ne v domu ali pa v žalah – pokopališču.

JOŽE OBERWALDER

Šrajeva elektrarna v Volčjem potoku obratuje

Nekako na meji med občinama Kamnik in Domžale ob Mlinščici, kjer je bila včasih žaga, je leta 1918 Janez Jerman, Francetov iz Radomelj, zgradil elektrarno. Ker je tako kot mnogi drugi lesni trgovci, ki so trgovali z Italijo, povsem propadel in nato še mlad umrl, je elektrarna prišla v tuje roke. Leta 1927 so v okrožni sodni register v Ljubljani vpisali družabnika Janeza Pavlina iz Radomelj in Karla Nagliča iz Šmarce. V letu 1937 je Nagličeve delnice odkupil Martin Šraj.

Mlinščica je z nekaj več kot 2 kubična metra vode v sekundi poganjala horizontalno Francisovo turbino in 45 kilovoltamperski generator. Po 2 kilovoltne daljnovode so z elektriko, ki so jo transformirali v petih transformatorskih postajah, s to ceno energijo oskrbovali vasi Radomlje, Hudo, Preserje ter del Volčjega potoka in Šmarce. Elektrarno, transformatorske postaje, daljnovode, omrežja in hišne priključke sta združevala elektromojster Franc Petrlin in brat Lojze Roščeva iz Preserij. Montirala sta tudi hišne priključke in novo omrežje.

Elektrarna je obratovala do 1. avgusta 1948, ko je pijani jugoslovanski oficir z mitinga domov grede streljal v zrak in prestrelil žico 20 kilovoltne daljnovoda Državnih elektrarn Slovenije, da je padla na radomeljski daljnovod. Vse naprave so bile učene, elektrarna pa je pogorela. Velika je bila škoda tudi pri odjemalcih električne energije, nastalo je celo več požarov.

Ker je tedanja oblast zasebnike zatirala, elektrarne ni dovolila obnoviti. Odjemalce je z elektriko oskrbovala menška elektrarna v Preserjah, ki je tedaj še obratovala.

Martinov sin Janez Šraj, ki je podržavljen elektrarno spet odkupil in v njej prebiva, je 45 let s težkim srcem gledal veliko gospodarsko škodo, ko je Mlinščica odtekala neizkoriščena mimo njegove hiše.

Šele z našo novo demokracijo je zasvetila zelena luč tudi malim elektrarnam. Odločil se je,

da bo elektrarno obnovil. Ker pa skoraj pol stoletja ni nihče skrbel za strugo Mlinščice in je bilo železobetonsko korito povsem uničeno, je za obnovo porabil več kot deset tisoč kg cementa. Vse kovinske in lesene dele zapornic za vodo je bilo treba postaviti na novo, od stare elektrarne ni ostalo nič razen prostora.

Francisova turbina, ki je od leta 1948 rjavela v strugi Mlinščice, je imela samo še vrednost starega železa, a jo je Janez Šraj dal obnoviti. Pri obnovi turbine in montaži nove elektrarne so mu pomagali kovinarji oče in sinovi Križnar iz Jarš (8m dolgo grede so postužili kar tam, kjer je vgrajena), podjetje Juhant iz Jarš ter Lovro Pepel iz Tabora pri Vranskem. Obnova in ponovna postavitev elektrarne je potekala pet let. Šraj je še pripomnil, da mu pri tem družba s kakšnim kreditom ni nič pomagala, za pomoč je prosil občino Kamnik in pristojno ministrstvo, pa od nikoder ni dobil niti odgovora.

Janez, ali so ti pri obnovi elektrarne kaj nasprotovali?

S soglasji nisem imel težav, vsa sem hitro dobil, ker je šlo samo za obnovo, so mi brez ovir dali tudi dokument o priglasitvi del.

Kam oddajaš elektriko iz elektrarne?

Kar sem asinhronski motor uporabil kot generator, sem povsem odvisen od javnega omrežja. Vso elektriko oddajam v javno omrežje. A glede na vložena sredstva in delo, vse imam natanko popisano v tej debeli knjigi, ter neprestano bdenje nad elektrarno, Elektro preslabo plačuje pridobljeno električno energijo.

Kdaj je elektrarna začela obratovati in kolikšno moč ima?

Elektro Ljubljana okolica je elektrarno prevzela 30. avgusta 1993. Od tedaj oddaja v omrežje po 20 kilovovoltov elektrike, kar je glede na razpoložljiv vodni pretok in precejšen strmec razmeroma malo, saj je ta Mlinščica od jez v Kamniški Bistrici pri Volčjem potoku od izvira

v Račo pred drugo svetovno vojno poganjala naprave z močjo več kot 1000 konjskih moči.

Ali imaš kaj težav z elektrarno?

Ne morem reči, da jih ni. Neprestano je treba bdeti nad njo. Pred kratkim je pregorel 30 kilovoltni motor, kar gotovo niso mače solze. Na srečo sem tedaj poceni kupil dva elektromotorja in sem takoj vgradil rezervnega.

Janezu Šraju želimo čimveč uspešnih obratovalnih ur, ugodne vodne razmere in še naprej toliko veselja pri njegovi elektrarni. Za tak pomemben, posnemanja vreden gospodarski dosežek, kot ga je v teh petih letih z veliko dobre volje in vztrajnostjo dosegel, čestitamo! Janez, želimo ti še veliko uspehov!

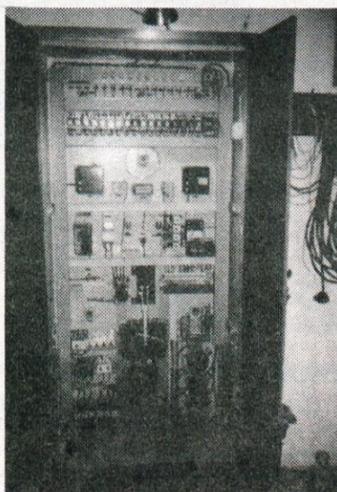
STRAŽAR

Poškodovan turbinski tekač so z avtodvigalom iz struge dvignili 18. oktobra 1990 (slika levo) Obnovljen turbinski tekač horizontalne Francisove turbine pred ponovno vgraditvijo (slika desno)

Ob prevzemu elektrarne 30. avgusta 1993; pred stikalno ploščo so od leve strani: Franc Vidrih, Janez Šraj in Peter Kališnik (slika levo) Pogled na stikalno ploščo Šrajeve elektrarne od zadaj (slika desno)

Uničena betonska stena v strugi Mlinščice pri Šrajevi elektrarni pred obnovo

Cveta Zalokar Oražem je kljub umetnikovemu izmikanju izvalila obilico zanimivih zgodb iz njegovega življenja.

RAZSTAVA SLIK V DOMŽALAH

Mario Vilhar – osemindesetletič!

V Likovnem razstavišču Domžale so 15. decembra 1993 odprli 98. samostojno razstavo slik Maria Vilharja, ki ustvarja že petdeset let. Doslej se je predstavil v enajstih državah od Italije do Švedske. Razpet je med Piran in Ljubljano, kjer ima atelje in galerijo; tudi motivi so vzeti morju, krasu, sončnicam, gozdu,...

Cveta Zalokar-Oražem je povedala osnovno življenjsko črto umetnika; pričela se je pred osemindesetimi leti v Velikem Otoku pri Postojni, v umetniški družini. Z likovno umetnostjo se ukvarja od leta 1943, štirideset let pa že samostojno razstavlja. Najprej je študiral tehniko in delal v industriji, potem je študiral še likovno umetnost in v kiparstvo uvedel tehniko metalizacije. Deloval je tudi kot gledališki igralec, novinar, pedagog in pesnik. Prejel je obilo priznanj, nagrad in odlikovanj doma in v tujini. Z režiserjem Andrejem Mlakarjem je sodeloval pri nastajanju televizijske dokumentarne serije Zakladi Slovenije, pred tremi leti pa je Rajko Ranfl posnel filmski portret »Vilharji – tri generacije«.

Radoživ umetnik je na otvoritvi domžalske razstave dejal, da ne misli govoriti in utrujati obiskovalcev; če koga zanima kaj več o njem, naj si ogleda film, ki ga bo pokazal na ekranu v kotu razstavišča, druge pa je povabil k mizi, kjer se je ponujalo vince iz družinskega vinograda zeta Vidoviča in mesne dobrote, ki jih je pripravilo Mesarstvo Kmetič iz Trzina. Kljub temu pa ga je Zalokarjeva le uspela zadržati še nekaj trenutkov pred obiskovalci in »izcediti« iz njega prgišče duhovitih odgovorov in zgodbic o dogodkih, ki so se mu pripetili od Mediterana do Baltika. Že po nekaj minutah pa je v prijetni mešanici istranščine, primorščine in postojnščine pogovor prekinil:

»Koga pa zanimajo moje štorije! Če vas zanimajo slike, ogledajte si jih; če vas zanimajo Vilharji, stopite do televizorja; če ste lačni in žejni, stopite do mize; če bi radi kaj zvedeli od mene, se bomo pogovorili pri mizi, ob kozarčku.«

Besedilo in fotografija:
IGOR LIPOVŠEK

Koristno novoletno darilo IS za bralce Knjižnice Domžale

Izvršni svet Domžale in njegov predsednik g. Tomaž Štebe sta bralcem domžalske knjižnice poklonila navdse koristno in zanimivo novoletno darilo. Odločila sta se, da ob novem letu podarita knjige v vrednosti preko 300.000 tolarjev – daro-

vane knjige so najnovejša literatura s področja računalništva, informatike, podjetništva in menedžmenta.

Knjige so namenjene dvigu tehnološkega in profesionalnega nivoja in naj bi služile predvsem malemu gospodar-

stvu, podjetništvu in obrti. Zato so bralci, ki jih to zanima, še posebej povabljeni, da si knjige izposodijo v Knjižnici Domžale. Obenem pa želimo z njimi sodelovati tudi v prihodnje in pričakujemo pobude in sugestije o tem, kakšno strokovno literaturo pogrešajo. V Knjižnici Domžale bomo poskrbeli zlasti za splošno in širšemu krogu namenjeno strokovno literaturo, pomagali pa vam bomo tudi z nasveti, kako in kje pridobiti. Strokovno literaturo (medknjižnična izposoja, specialne in strokovne knjižnice v Ljubljani).

Naj naštejemo še nekaj naslovov darovanih knjig:
računalništvo: PC za telebane, DOS za telebane, Novell Network, Paradox za Windows okolje, Lotus 1-2-3 za DOS, Microsoft DOS 6.0, Obdelava besed s programom Word for Windows, Najobsežnejši priročnik za Windows, Windows za vsakogar, Winword 2.0 za vsakogar, WordPerfect Works

za DOS, A Guide to Field Computing, Quatro PRO v praksi, Mikroprocesorski sistemi, Modeliranje in simulacija računalniških sistemov...

tujezične knjige s področja podjetništva:

Quality: Change Through Teamwork, Leadership: The Art of Delegation, Leadership: The Art of Motivation, The Economics of Travel and Tourism, Liberation Management, Strategies for Innovation, Putting Systems to Work in druge.

podjetništvo, menedžment: Moje Delnice, Menica in ček, Podjetniško planiranje, Ustvarjalni manager, Organizacijsko in lastniško preoblikovanje podjetij, Poslovanje z Nemčijo, Moderni poslovni bonton, Kako lastniti slovenska podjetja, Mednarodni marketing, Kako vodim poslovne knjige, Menadžerka komunikologija (Brajša), Ključne besede v zunanji trgovini, Kako uspeti na trgu z majhnim podjetjem.

Ponujamo tudi jezikovne tečaje CICERO, 2000 S, Poslovna nemščina in nekatere najkvalitetnejše tuje tečaje za učenje vseh pomembnejših svetovnih jezikov. **CVETA Z. ORAŽEM**

Dušan Lipovec razstavlja na Osnovni šoli Mengeš

Na začetku je obiskovalce razstave pozdravil ravnatelj Branko Lipar. (Cveta Z. Oražem)

Na Osnovni šoli Mengeš že dlje časa v prostorih knjižnice pripravljajo likovne razstave. Z njimi nekako odpirajo šolo, saj so otvoritve zaradi pogovora in srečanja z ustvarjalci, med njimi so bili do sedaj tudi nekateri najbolj znani slovenski likovniki. Obenem pa tako približujejo likovno ustvarjalnost učencem in učiteljem.

V četrtek, 9. decembra 1993, so odprli razstavo kamniškega likovnega umetnika in kritika Dušana Lipovca, ki pa se otvoritve zaradi bolezni, žal, ni mogel udeležiti. Navada je namreč, da ob otvoritvi pripravijo tudi pogovor z avtorjem. Ob tokratni razstavi pa je nekaj uvodnih misli o umetnosti v današnjem trenutku pripravila knjižničarka Majda Lampič. Umetnik je razstavil dela, ki predstavljajo presek skozi njegovo dosedanjo ustvarjalnost.

Učbenik stabilnega učenja

V Knjižnici Domžale je bila v četrtek, 16. decembra, predstavitev knjige Učbenik stabilnega življenja, ki jo je izdal Center za duhovno kulturo iz Ljubljane. Knjigo sta predstavila avtorja Primož Škoberne in Tomaž Flajs. Na začetku so bili prikazani diapozitivni fotografije Andreje Peklaj z motivi iz narave v okolici Cerknškega jezera.

Knjiga je sestavljena iz treh delov: Pogovorov ob izklopljenem televizorju, Slovarja in kratke predstavitve programa Šole stabilnega življenja, v okviru katere je knjiga tudi nastala. Knjiga je namenjena osebnosti rasti in samozapolnjevanju, kot pravi avtorja, pa nam kaže pot do sebe in drugih.

Knjigo si lahko izposodite tudi v Knjižnici Domžale. Foto in tekst: **CVETA Z. ORAŽEM**

Uspel koncert v menceški cerkvi

Kulturno društvo Franca Jelovška Mengeš je v soboto, 8. januarja, v goste povabilo Moški pevski zbor Kranj, ki ga vodi profesor Janez Fošček in Mešani

pevski zbor MUSICA VIVA Kranj pod vodstvom profesorice Nade Kos. Oba zbora sta se z bogatim repertoarjem božičnih pesmi Mengšanom pred-

stavila v župnijski cerkvi.

Mešani pevski zbor deluje že 46 let in ima bogat program od renesančne zborovske literature, do domačih in tujih narodnih in umetnih pesmi. Več koncertov je posnel tudi za Radio Slovenija. Veliko nastopa doma in na gostovanjih v tujini, sedaj pa se že pripravlja na daljšo koncertno turnejo v jeseni pri slovenskih rojakih v Argentini. **S. S.**

GLASBENIKA MATEJ ŠARC IN NJEGOVA ŽENA SVAVA

Razpeta med Slovenijo in Islandijo

Svetovno znani glasbenik, oboist Matej Šarc, rojen je bil 6. junija 1965, je doma v Mengšu, kjer je obiskoval osnovno šolo in šest let glasbene šole pri Pavletu Koscu. Ker je bil izredno nadarjen, sta Pavle Kosec in ravnatelj glasbene šole Stane Habe očetu Dragotu svetovali, naj bi dal fanta študirat glasbo. Končno se je Matej po nekajkratnih pogovorih odločil, da bo svojo srečo poskusil na obou.

Leta 1978 je tako začel študirati pri profesorju Božu Rogelji na nižji in nato na srednji glasbeni šoli v Ljubljani. Hkrati je končal študi štiri letniške gimnazije. Potem je prav tako pri profesorju Rogelji dve leti študiral na Akademiji za glasbo v Ljubljani. V aprilu 1985 je uspešno opravil sprejemni izpit in bil izmed osmih kandidatov edini sprejet na akademijo za glasbo v Freiburgu v Nemčiji. Študiral je pri svetovno znanem oboistu Hanzinu Holligerju. Diplomiral je leta 1987. Po enoletni vojaščini v Sarajevu se je vrnil v Nemčijo in pri istem profesorju še dve leti nadaljeval s podiplomskim študijem.

Mlada Matejeva žena Svava je v oktobru lani v intervjuju za Morgunblaðid povedala, da je odraščala v Etiopiji, Ameriki in Islandiji, študirala v New Yorku in Baslu, igrala v simfoničnih orkestrih v Baslu in Aachnu. Povedala je, kako sta se z Matejem spoznala, se poročila, posebej je hvaležna lepo Slovenijo in dodala, da je zlasti Ljubljana po osamosvojitvi še lepša. Tudi Slovence je pohvalila, da radi pojemno in smo vesele narave. Svava, ki je trenutno zaposlena v Islandskem simfoničnem orkestru, je še zaupala, da se bosta z možem Matejem letos preselila v Slovenijo, v Ljubljano, kjer sta v Slovenski filharmoniji dobila službo.

Matej pa je v intervjuju za tamkajšnji časnik dodal:

»Islandijo sem pred naselitvijo obiskal dvakrat in vedno so me ljudje zelo lepo sprejeli. Sedaj sem začel delati s Komornim ansamblom Reykjavik in moram reči, da sem navdušen nad Islandčani, ker je z njimi delati zelo prijetno in so mi v vsem tako zelo pripravljivi pomagati. V srednji Evropi ljudje za nove ideje in pobude niso tako zelo odprti kot tukaj.

Tudi nekaj koncertov sem v Reykjaviku že obiskal in povem Vam, da imate zelo dober simfonični orkester. Glede igranja bi rekel, da ste v Islandiji bliže angleškemu stilu, pri nas v Sloveniji pa nemško-avstrijskemu. Tako na primer zlasti pihala pri vas zvenijo svetleje in lažje kot pri nas, kar pa ni nujno, da je boljše ali slabše.

Sam sem oboist študiral najprej v Ljubljani, nato pa v Freiburgu v Nemčiji pri svetovno znanem oboistu Heinzu Holligerju. Tako Vam lahko povem, da se sistem glasbenega šolstva v Islandiji ne razlikuje kaj dosti od slovenskega. Kulturno življenje je v Sloveniji močno naslonjeno na tradicijo iz časov Habsburške monarhije. Tako je naša Filharmonija na primer starejša od londonske, Beet-

Oboist Matej Šarc leta 1986

hovne simfonije pa so v Ljubljani izvajali le dva tedna po krstnih izvedbah.

V Sloveniji je danes kar nekaj dobrih mladih glasbenikov, zato se s Svavo seveda veseliva ustvarjati tudi tam. Hkrati pa upava, da bova lahko koristila tudi Islandiji. Sam bi na primer rad izvedel čim več islandskih skladb za oboo v Sloveniji in slovenskih v Islandiji.

Tudi službo bova imela oba s Svavo takšno, da jo bo mogoče porazdeliti tako, da bova lahko prišla igrat v Islandijo za malo dlje časa. Tako upava, da bova lahko odgovorila izzivom, ki jih nama najin zakon ponuja.

Po koncertu Komornega ansambla Reykjavik v nedeljo, 24. oktobra 1993, kjer sta nastopila tudi zakonca Svava in Matej, je tamkajšnji kritik takole ocenil:

»... Kvarter v F-duru za oboo in godala KV 370 je bila naslednja skladba na programu in že takoj v prvem taktu smo zaslišali nekaj povsem novega.

Predtakt je dal slovenski oboist Matej Šarc, za Mozarta ravno pravšnjim, ne premočnim, lepim, absolutno čistim tonom, izvrstno intonacijo in tehniko. Razigrano, prekipajoče je ponesele njegove kolege do konca skladbe v skupno muziciranje, ki ga ne bomo pozabili. Ob tem je do skrajnosti izrazil dinamične možnosti instrumenta. Še ene njegove lastnosti nisem omenil: njegovo ritmično igranje, nekaj, na kar bi morali mi, Islandčani, bolj paziti.

Čez slabo leto bo Matej Šarc zapustil Islandijo. Tako kot na meji potnikom, za katere menimo, da bi Islandiji škodovali, ne dovolijo vstopa v državo, ne bi bilo slabo temu gospodu prepričati Islandijo zapustiti...«

Z orkestrom HEILDEBERGER KAMMERORCHESTER je leta 1992 posnel CD ploščo, kjer nastopa kot solist. V letu 1993 je skupaj z drugimi solisti in istim orkestrom posnel CD ploščo ALBINONI.

STRAŽAR

KNJIŽNICA DOMŽALE

TUDI LETOS SMO SE
ODLOČILI, DA
BOMO PONOVO
ORGANIZIRALI ŠOLO
ZA NAJMLAJŠE

MIŠKIN VRTIČEK

Namenjen je otrokom od 4. leta dalje, še posebej tistim, ki ne obiskujejo vrta.

Želimo razvijati otrokovo kreativnost z različnimi metodami in tehnikami, pri čemer je nosilec vsega igra.

Na osmih srečanjih, ki bodo potekala ob četrtek od 17. do 18.30 ure, se otroci srečajo z naslednjimi vsebinami: pravljica, dramatizacija in priprava lutkovne igrice, petje pesmic in igranje instrumentov, risanje, striženje, izrezovanje in lepljenje, eksperimenti in še in še.

Miškin vrtiček vodi prof. Lili Jazbec.

začetek: februar 94

Prijave: Mladinski oddelek knjižnice Domžale – osebno ali telefonsko (721-204).

Cena: 2500 tolarjev.

Vrsta potopisnih predavanj

VRSTA POTOPIŠNIH PREDAVANJ – v decembru je bilo v domžalski knjižnici kar nekaj zelo zanimivih potopisnih predavanj, ki jih je organiziral Mladinski klub Domžale. Med popotniki, ki so predstavljali daljne tleže in doživetja na svojih poteh, je bil tudi JANI KLEMENČIČ – predstavil pa je vtise s potovanj po Južni Ameriki in Afriki. (FOTO C. Z. Oražem)

OB 70-LETNICI KULTURNO UMETNIŠKEGA DRUŠTVA TRZIN

Trzinski gledališčniki uspešni

Začetki Kulturno umetniškega društva Trzin segajo v leto 1923, ko je bilo ustanovljeno tako imenovano Nepolitično izobraževalno društvo Trzin. Tako je društvo v letu 1993 povsem upravičeno in dostojno proslavilo sedemdesetletnico delovanja.

Trzinsko kulturno društvo je eno tistih osamljenih društev v naši občini, ki se bolj, kot s katerokoli drugo dejavnostjo, najdlje vztrajno in uspešno ukvarja z dramatikom. Čeprav so v društvu v dolgem, skoraj tričetrststoletnem obdobju kar nekajkrat poskušali z glasbenimi skupinami in pevskimi zbori, so nazadnje vendarle pristali pri dramatikom. Predolg bi bil seznam na trzinskem odru uprizorjenih gledaliških del od kratkih skečev, veseloiger, duhovitih komedij in zahtevnih dram, da bi jih naštevati. Delo društva v teh sedemdesetih letih je natančno opisano v knjigi Mengeš in Trzin skozi čas, kjer je tudi bogato slikovno gradivo. Trzinci se lahko pohvalijo s krstno uprizoritvijo vasko veseloigre Voda Joža Vombergerja, svoja dramska dela na trzinskem odru pa si je pred drugo svetovno vojno prišel ogledat tudi pisatelj Fran Saleški Finžgar. Pred desetimi leti je trzinsko kulturno društvo v režiji znanega režiserja Petra Mišetarova kot šolski – študijski primer

organiziralo uprizoritev drame Michael Kohlhaas, kar je bilo novo in poučno tako za mlade igralce kot režiserje.

Svoj jubilej so trzinski gledališčniki počastili s postavitvijo razstave o dosedanjem delu in uprizoritvi besedila študije Andreja Rozmana-Roze z naslovom Legenda o poldrugem Slovincu. Postavitev predstave na osrednjem odru, na prehodu med gledalci, v dvorani zadaj in na balkonu je zasnoval Jože Stih, ki jo je skupaj z Andrejem Zupancem tudi režiral. Pri tem je sodelovalo 24 mladih igralcev, večina od njih je bila prvič na odru.

V trzinskem kulturnem domu se je izvrstilo sedem predstav, gostovali pa so v Lukovici in Ribnici. V Trzinu si je predstavo ogledalo okoli 700 v glavnem mladih gledalcev, povečini iz novega naselja, kar na vse zadnje tudi ni zanemarljiv uspeh.

V Ribnici so gostovali na povabilo Zveze kulturnih organizacij Slovenije. Povabljenih je bilo trinajst gledaliških skupin, izvrstilo pa se je v dveh vikendih le sedem predstav. Pri tem lahko zapišemo tudi to, da so se Trzinci dobro odrezali, saj so po oceni nekaterih gledališčnikov med najboljšimi amaterskimi gledališkimi skupinami v Sloveniji.

Pred novim letom so organizirali

dve gostovanji: gledališča Pionirskega doma iz Ljubljane z igro Janez Cesar in gledališčnikov iz Komende s komedijo Ta veseli dan ali Matiček se ženi.

V sodelovanju Zveze kulturnih organizacij Domžale nameravajo pomladi organizirati seminar za gledališčnike, ki ga bo vodil Vili Ravnik, dramaturg mariborske drame. Vse, ki se za to strokovno srečanje gledališčnikov zanimajo, vabimo, da se v popoldanskem času oglasijo pri Jožetu Stihu ali po telefonu 714 531.

Trzinskim gledališčnikom želimo še naprej veliko uspehov, čimmanj organizacijskih težav in seveda veliko gledalcev pri naslednjih predstavah.

STRAŽAR

V GLEDALIŠČU NA STUDENCU

Andrej Smole in Tone Gogala

V soboto, 18. decembra, je gledališki igralec Tone Gogala v organizaciji Kulturnega društva Miran Jarc Škocjan uprizoril monodramo Andrej Smole, znameniti Slovenec. Besedilo, ne vem komu je v »čast« An-

dreju Smoletu, Francetu Prešernu ali dr. Matjažu Kmeclju, ki ga je napisal, je v društvenem prostoru na Studencu od-

lično odigral gledališki igralec Tone Gogala. Predstavo si je ogledalo okoli sto ljubiteljev gledališča.

Ljoba Jenče, pevka ljudskih pesmi

Kulturno društvo Miran Jarc Škocjan je v nekoliko povečan prostor svojega kulturnega doma na dan sv. Štefana, 26. decembra, zvečer povabilo pevko Ljobo Jenče.

Interpretirala je – se predstavlja z vsega slovenskega etničnega območja izbranimi ljudskimi pesmimi. Za poslušalce na Studencu je bila posebej zanimiva pesem, ki jo je Glas-

beno narodopisni inštitut pri Slovenski akademiji znanosti in umetnosti v Ljubljani pred nekaj več kot dvajsetimi leti zapela Katarina Sušnik-Bolčarjeva s Krtine. Starejši domačini se pesmi gotovo še spominjajo iz radijske oddaje Po vaseh okoli Krtine. To je bil tudi edini primer več sto let stare pesmi, ki se je tako ohranila. V nedeljo popoldne pa smo jo poslušalci spet slišali, in to v živo.

Pri tem bi vendarle kazalo potrkati na srca domačih dobrih pevov ali pevcev in zborovodij, naj bi vsaj malo prostora in časa v svojih programih namenili tudi stari ljudski pesmi, ki žal povsem izginja iz našega življenja.

Ljoba Jenče je gotovo svetel primer, kako se da s preprosto, staro domačo pesmijo obogatiti življenje ob koncu 20. stoletja.

STRAŽAR

25 LET MAVRICE

V Radomljah bo razstava fotografij

Foto-kino klub Mavrica bo 29. januarja praznoval 25-letnico. Jubilej bodo seveda počastili delovno: 4. februarja bodo pripravili medklubsko razstavo fotografij in projekcijo izbranih ter nagrajenih diapozitivov v radomeljskem kulturnem

ter diapozitivu) in video snemanje. Zlasti slednje doživlja z nakupom kakovostne opreme vzpon in opravlja reportažna snemanja dogodkov na terenu z več kamerami; tako je bil posnet tudi novoletni koncert Simfoničnega orkestra.

Janez Korošin, mojster fotografije, in Hani Cankar je za razstavo izbrala 49 barvnih in črno-belih fotografij, za projekcijo pa 178 diapozitivov. Med izbrane bo žirija podelila tudi prvo, drugo in tretjo nagrado ter diplome. Dela so morala biti posneta na temo LEPOTA GIBANJA. Razstava izbranih fotografij bo postavljena 4. februarja v mali dvorani, predvaja nje nagrajenih diapozitivov pa istega dne v veliki dvorani radomeljskega kulturnega doma.

In naprej...

Klub bo še poskušal večati kakovostne dosežke fotografov in njihovo dejavnost predstavljati na razstavah v občini in zunaj nje. Obenem bodo snemali, fotografirali in arhivirali dogodke v občini in tako znanjem puščali bogate dokumente o življenju in delu prebivalcev. Precej pričakujejo tudi od video dejavnosti, ki z lastno opremo in sposobnimi snemalci, montažerji in ozvočevalci postaja pravi profesionalni studio. Seveda ne bodo zanemarili društvenega dela in vzgoje ter izobraževanja novih fotografov in snemalcev. Zato vabijo občane vseh starosti in spolov, ki imajo veselje do fotografiranja in snemanja, da se

Razstava fotografij in diapozitivov LEPOTA

GIBANJA

Blizu 100 avtorjev in 20 foto-grafskih klubov iz vse Slovenije je poslalo na ogled in ocenjeva-

žirija v sestavi Vlastja Simončič (levo), Janez Korošin (v sredini) in Hani Cankar je imela težko delo pri izbiri najboljših fotografij.

nje 180 fotografij in 530 barvnih diapozitivov. Žirija, ki so jo sestavljali Vlastja Simončič, mednarodni mojster fotografije,

jim pridružijo. Pokličete jih lahko tudi po telefonu 727 971.

Besedilo in fotografija: IGOR LIPOVŠEK

Novoletne lutkovne predstave

Knjižnica Domžale je v prednovoletnem času svojim najmlajšim obiskovalcem pripravila več prireditev, med njimi tudi gostovanje dveh lutkovnih gledališč. Na prvi so se predstavili Jeseničani s predstavo o Poldiju in Leopoldini, na drugi pa Lutkovna skupina Fru Fru s predstavo Trič Trač. Mladi gledalci so bili na obeh predstavah navdušeni in so s smehom in radostjo pričakali praznike. (Cveta Z. Oražem)

Praznovanje v Pečah

Krajevna organizacija Rdečega križa Peče je tudi letos 12. decembra pripravila prednovoletno srečanje starejših občanov. Tako tradicionalno srečanje je bilo od leta 1983 že deseto po vrsti. Tudi letos so se polno številno udeležili, razen nekaterih bolehnih članov, ki niso mogli priti. Organizatorji so jih obiskali na domu in tudi obdarili.

Praznovanje se je pričelo s kulturnim programom, tega sta povezovala dva mladince. Vsem sta zaželela srečno, zdravo in uspehov polno novo leto 1994. Sodelovali pa so še: dva harmonikarja, kitarista in mešani pevski zbor iz Peč; program pa so popestrile še mlade plesalke.

Navzoči smo bili pogoščeni s toplim obrokom hrane: te je pripravila ga. Albina Jesenšek iz Peč. Mize so bile obložene z raznimi dobrotami, pecivom, tudi za kavico in čaj je bilo poskrbljeno. Vsak starostnik pa je bil tudi obdarjen. Bilo je zelo živahno. Srčna želja nas

vseh je, da bi nam bilo dano še mnogo srečanj na naši nadaljnji življenjski poti. Ob tej priložnosti smo si imeli veliko povedati in potožiti vsak o svojih težavah.

Tega srečanja se je udeležil tudi

ŠTEFAN PIRC

Tradicionalnega novoletnega srečanja se je udeležil tudi g. Maks Mal iz Peč

Prvi rojstni dan centra ustvarjalnosti mladih

Društvo SMO – Starši Mladi Otroci je imelo eno leto svoj sedež na Ljubljanski 71, sredi Domžal, v prostorih Napredka trgovine d.d. Koliko časa še in kje, o tem v naslednji številki. Tokrat naj v vednost in povabilo vsem Domžalčanom orišemo, kaj nam je uspelo v enem letu, nam in vsem, ki nas že poznajo tudi v notranjosti.

Glavna dejavnost je organizacija in izvajanje strokovno vodeneh prostora mladih

sti oz. aktivnosti otrok in mladine ter tudi staršev. V tem času potekajo za otroke in mladino: gledališko-lutkovna delavnica v dveh skupinah, glasbena delavnica, likovna delavnica, igralne urice SMO, in tečajji kot so: tehnike učinkovitega učenja, računalniški tečajji, tečajji modelarstva, tečajji vzlatanja, lutkovni abonma, prireditve... ne manjka nam idej in zanimivih programov za Domžalčane v Domžalah tudi v pri-

hodnje!

Naj zaključim z mislijo, da je kulturno jedro mladih v Domžalah ustvarjeno in zato želimo, da to jedro živi in raste naprej z nami vsemi.

Obveščamo vas o ponovitvi delavnice VAJ POMLAJEVANJA za odrasle po 24 letu in tečaja KREATIVNEGA PISANJA za mlade in odrasle v februarju. Prijavite se na društvo SMO in po telefonu 727-947.

BRANKA ŠPENDE

Novoletni sprejem za najbolj uspešne

Presednik Skupščine občine Domžale mag. Ervin Anton Schwarzbartl in predsednik Izvršnega sveta mag. Tomaž Štebe sta v torek, 11. januarja 1994, sprejela najbolj uspešne kulturne delavce in športnike naše občine.

Vrhunski dosežki tako v športu kot v kulturi so ime naše občine ponosli izven naše domovine. Oba predsednika sta na sprejemu v priložnostnih govorih poudarila, da bodo vrhunski športniki in kulturniki za svoja prizadevanja tudi v letu 1994 našli razumevanje in pomoč na občini.

Sprejema so se udeležili posamezni športniki in predstavniki skupin: Matjaž Križanc in Rado Trifunovič – člana Košarkarskega kluba Domžale, mladince Damjan

Barič in Boštjan Brnot – člana Atletskega kluba Domžale, strelka Andreja Ložar – članica Strelske družine Domžale, Nina Grilj – članica Kotlarskega kluba Pirueta Domžale, Andrej Kraševac – član Teniškega kluba Univerzale Domžale, članska ekipa Težko-atletskega kluba Domžale (Grilj, Cerar, Klopčič, Petrovič, Janežič, Klemenc), Konjeniški klub Krumperek (Smolnikar, Kušar) in Boštjan Lekan iz Smučarskega kluba Ihan.

Žal na sprejemu ni bilo članov zmagovalne ekipe državnih prvakov v dviganju uteži v letu 1993, Grilja in Cerarja, oba sta se v prometnih nesrečah smrtno ponesrečila.

Za uspehe na kulturnem področju so skromna spominška darila prejeli:

Zborovodja Karel Leskovec za uspešno vodenje Domžalskega komornega zbora, ki je na tekmovanju Naša pesem 93 osvojil zlato priznanje, in Polona Gorše za organizacijo v zboru.

Vera Beguš je darilce prejela za uspešno mentorstvo v gledališki skupini Šolskega kulturnega društva Krašnja. Svetlana Makarovič, ki sodeluje z gledališko skupino, pa se srečanja ni udeležila. Priznanje je prejela tudi Saša Kosten, mentorica plesne skupine Micky Mouse Šolskega kulturnega društva Krašnja.

Mihaela Pihler uspešno vodi mlajši Mladinski pevski zbor Osnovne šole Domžale, ki je na mednarodnem pevskem festivalu v Celju v letu 1993 nastopil v uvodnem delu.

Mengeški združeni zbori na koncertu pred božičem 1993 (slika desno)

Mengeški nonet VIGRED, ki ga vodi Marija Veider, med nastopom v Kulturnem domu v Mengšu 23. decembra 1993. (slika spodaj)

Koncert so pripravili Mengeška godba, Turistično društvo Mengeš in Krajevna skupnost Mengeš, sodelovale pa so mengeške kulturne skupine. Najbolj zaslužnim krajanom pa so podelili priznanja

Božični in novoletni koncerti

Simfonični orkester Domžale-Kamnik je za novoletne praznike pripravil tri koncerte: v ponedeljek, 27. decembra, v Kamniku, torek, 28. decembra, v Mengšu in četrtek, 30. decembra, v domžalski hali Komunalnega centra.

Domžalski komorni zbor pa je s solisti ob spremljavi Simfoničnega orkestra Domžale-Kamnik pripravil koncert božičnih pesmi. Nastopili so: na božič, 25. decembra,

popoldne, v župnijski cerkvi v Domžalah, na dan sv. Treh kraljev, 6. januarja, v župnijski cerkvi v Škofji Loki, 9. januarja v cerkvi v Ribnici, 14. januarja v Franci-

škanski cerkvi v Kamniku in 15. januarja v župnijski cerkvi na Vrhniki.

STANE STRAŽAR
Foto: JANEZ KOSMAČ

Mengeška godba z mladimi plesalci folklorne skupine v soboto, 23. decembra lani, v Kulturnem domu v Mengšu

Božič malo drugače

Da, resnično je bil lanski božič malo drugačen. V vseh ozirih sicer ne, vsekakor pa v miru, ki so ga bili deležni udeleženci letošnjih polnočnic v Domžalah. Kar precej strahu je bilo med ljudmi pred nasilnim pokanjem petard.

Vsekakor bi bili naivni, če bi pričakovali spremembo v mnogih glavih, saj si nekateri z glasnim pokanjem še vedno radi dajo duška. Na pričakovanem prizorišču so bili prisotni varuhi reda in številni gasilci. Obojim gre velika zahvala, da smo z notranjim mirom spremljali mlade igralce, ki so ponazorili pričakovanje rojstva Jezusa Kristusa.

Iz teme so prišle deklacije – angeli, ki so z gorečimi svečami stopile pred oltar in tako naredile razpoloženje in uvod v igrano delo.

Dominik, Alenka, Andrej, Aleš, Tadej, Tina, Rok in Kristina so se ves mesec pridno učili in tudi naučili igrice za

božič. Res je, da cerkev ni najprimernejši oder, vendar so se mladi potrudili kar se da. Nastopali so kot pravi profesionalci. Tudi rokovanje z mikrofoni jim ni delalo večjih težav.

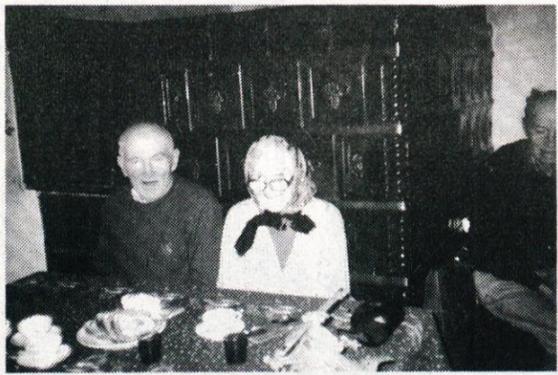
To je bil lep uvod v božični večer in kljub veliki gneči so ljudje strpno preživeli polnočnico.

Pozabljena so že vneta grla nastopajočih, pozabljene pre-mražene ročice in zagotovo tudi pozabljene ure, ko so vneta hodili na vaje. Ostal je prijeten spomin, da so ljudem naredili nekaj dobrega, nekaj lepega in prijeten občutek, ker jih niso obsuli s petardami.

Žal ne bi mogli vse to trditi za vse druge, ki so svoje veselje in navdušenje nad prihajajočim letom popestrili z metanjem petard na sosedovo dvorišče. Tudi ti imajo svoje spomine. Tudi ti so ljudem nekaj naredili...

Darinka Grum

Krajevni odbor Rdečega križa Vrhpolje se iskreno zahvaljuje krajevnim skupnostim, Občinskemu odboru Rdečega križa, učencem in učiteljicam Osnovne šole Vrhpolje Franči in Francki za pomoč pri obdarovanju starejših krajanov ob božično novoletnih praznikih.

Obiska sta bila vesela tudi gospa Marija Cerar in njen mož Miha, po domače Tičeva, iz Zg. Javoršnice 4.

Tekst in foto: JOŽE NOVAK

Moravske upokojence je ob novoletnem srečanju v gostilni Nadlog v Moravčah pozdravil predsednik Društva upokojencev Franc Novak in jim zaželel v novem letu predvsem zdravja, sreče in dobrega sodelovanja. Kulturni program je pripravil Mešani pevski zbor pod vodstvom Lojzeta Štefana. Ob dobri hrani in pijači pa so se upokojenci veselo zavrteli ob zvokih domače glasbe.

Foto in tekst: JOŽE NOVAK

Študentski radio?!

Mladike in mladci, študentke in študentje. Preženite svojo otlopelost in melanholijo – ponuja se

IDEJE? IDEJE!

Da vidite, da mislimo resno, vam že danes ponujamo nagradno igro. Na naš naslov pošljite predlog za ime študentskega programa. To naj bo kratko, izvirno, ostro, zanimivo, lepo naj sede v uho, sploh naj bo naj naj in po možnosti naj ima kaj skupnega z mladimi.

Izbran predlog bo zelo lepo nagradjen. Sprejete se!!! Se vedno

Mladinski klub Domžale

vam zanimiva možnost, da dokažete sebi in drugim, kaj zmorete. Mladinski klub Domžale pripravlja študentski program na Radiu HIT.

Ker ni novih idej nikoli dovolj, te vabimo, da se nam pridružiš. Upoštevali bomo tvoje želje in sposobnosti ter ti omogočili, da se preizkusiš na raznih področjih.

Program bo sestavljen iz nekaj ur dobre muzike, cel kup super zanimivih prispevkov in nagradnih igrice. Radi nas boste poslušali, ker bomo zanimivi, informativni in sploh mega, pa še nekaj: dregnili bomo v mladinsko problematiko, saj sami veste, kaj vse to je, in zakaj.

Da bomo pa uspeli narediti vse

to, potrebujemo veliko ljudi s cool idejami, z občutkom za lepo in dobro, lepim glasom, čistim pravopisom, zdravim mero sarkastičnosti... ter veliko, veliko sproščenosti in svežine.

Če imaš vsaj nekaj od tega ali pa kaj drugega tudi uporabnega in te vsa zadevica vsaj malo zanima, nam to povej! Sporoči nam svoj tel. ali naslov in to, kaj te še posebej zanima. V nekaj dneh bomo stopili v stik s tabo in se dogovorili.

Pišite!

Mladinski klub Domžale študentski program

Ljubljanska 70, p.p. 16

61230 Domžale

Za vas vaš

Mladinski klub Domžale

Dvorana Gasilskega doma Vrhpolje je bila pretesna za številne obiskovalce tradicionalnega novoletnega koncerta.

Tekst in foto: JOŽE NOVAK

KOTALKARSKI KLUB PIRUETA

Pri štirih letih na kotalke

Tokrat sem mlade člane Kotalkarskega kluba Pirueta Domžale zmotila pri njihovem treningu v telovadnici Osnovne šole Trzin. Najmlajši, med katerimi je bilo kar nekaj štiriletnikov, so pod skrbnim trenerskim vodstvom Damjane Slavčič, še pred nedavnim uspešne kotalkarice, ki se je trenerskemu delu posvetila zaradi poškodbe, v obliki iger pridobivali prva znanja o kotalkanju.

Prijeten vršič drobiža je sem in tja zmotil prijazen smeh ob padcu mladega nadobudneža, ki niti ni pomislil, da ga je tudi čisto majčkeno zabolalo. V hipu je bil pokonci in že je po telovadnici poletele njegova prva lastovka, prvi še negotov skok, ki bo čez leta postal pravi axel, tolup, flip ali pa luc uspešnega kotalkarja.

»30 tekmovalcev, od četrtega do osemnajstega leta, pozimi trikrat tedensko vadi v hali Komunalnega centra oz. telovadnici Osnovne šole Trzin, poleti pa v sodelovanju s KK Svoboda Ljubljana na njihovi ploščadi ali pa v TEN TEN,« pravi Anton Grilj, predsednik kluba, ki pohvali novo trenerko Damjano in strokovno pomoč Marije in Petra Brleca, ki je mlademu klubu zelo dobrodošla. Prav bi prišla tudi večja finančna sredstva, saj večino denarja prispevajo starši, nekaj tudi sponzorji, iz proračuna ne dobijo niti 10 odstotkov potrebnih sredstev. Denarja pa ni nikoli dovolj. Najemnine telovadnic, ki so enake za rekreacijo kot za trening najmlajših, so visoke, veliki so stroški tekmovalni, njihova tiha želja pa je tudi lasten prostor, ki bo omogočil nemotene treninge in organizacijo tekmovalni – to pa obenem pomeni, da bo Kotalkarski klub Pirueta resnično zaživel. Prostor, kjer sedaj trenirajo, so namreč precej zasedeni in nenehno usklajevanje in

iskanje prostih terminov kar precej obremenjuje tako vodstvo kluba kot tekmovalce, ploščadi pa lahko izkoriščajo le poleti, in to navadno največ dva meseca.

Ponovitev uspešnih nastopov iz leta 1993 je njihovo vodilo za letošnje leto, v katerem zlasti veliko pričakujejo od državne reprezentantke Nine Grilj, pa od najmlajših, ki so že posegli po naslovih državnih prvakov. Vse to in še marsikaj pa bodo dosegli s prizadevnimi treningi, o katerih nova trenerka Damjana pravi: »Z vsemi tekmovalci se lepo razumemo, na treningih so pridni in prizadevni, ubogajo me in le redko je potrebno, da sem malce »huda«. Skozi igró spoznavamo prve korake kotalkanja, se skupaj učimo, pridobivamo nova znanja in izkušnje, ki bodo mlade kotalkarje pripeljala na pot novih uspešnih športnikov.«

V.

Delovno predsedstvo ustanovnega občnega zbora Planinskega društva Blagovica

USTANOVLJENO NOVO DRUŠTVO

Planinsko društvo Blagovica

V decembru se je ljubiteljem planin in narave v Krajevni skupnosti Blagovica uresničila dolgotrajna želja, saj so ustanovili PLANINSKO DRUŠTVO BLAGOVICA. Ustanovni sestanek, ki je sledil delu iniciativnega odbora,

vodil ga je gospod Viktor US: sestanek je bil zelo dobro obiskan, saj se je v društvo takoj vpisalo blizu 60 članov.

Društvo je na ustanovnem sestanku sprejelo svoj program,

vaj so vključili zlasti organizirane obiske tako bližnjih planinskih točk kot vzpone na najvišje slovenske vrhove. Med zelo pomembne naloge pa so si v program zapisali tudi sodelovanje z Osnovno šolo Blagovica, kjer je že doslej aktivno delal planinski krožek in mlade navduševal za lepote slovenskih planin. Izvoljeno je bilo tudi vodstvo društva; tega bo vodil Viktor Us, v njem pa so še: Miro Podbelšek (podpredsednik), Marjan Cerar (tajnik), Franc Barlič (blagajnik), častno razsodišče in disciplinska komisija.

Ustanovitev PLANINSKEGA DRUŠTVA BLAGOVICA se bo povežalo tudi z drugimi društvi, hkrati je prispevek tega območja k praznovanju 100-letnice Pla-

PET MINUT S ŠPORTNIKOM

Jasna Paladin

V množici mladih deklet bi Jasna Paladin, učenka 8. razreda Osnovne šole Preserje pri Radomljah, zanesljivo opazili zaradi njenih dolgih kodrastih las, živahnosti in prijaznosti, ki so se je nalezla vsa dekleta, ki pod vodstvom trenerja Damjana Berdnika v Atletskem klubu Domžale trenirajo teke.

Jasna je pred leti na testiranjih v tekih na 60 in 600 metrov dosegla dobre rezultate in po nasvetu Marjana Gorza, predsednika AK Domžale, prišla v klub. Z Bojano in Metko so postale neločljive prijateljice, ki se znajo veseliti uspehov druga druge, ki se spodbujajo in v štafetah dosegajo lepe uspehe. Samo Jasna ve, kolikokrat se je iz Radomelj v Domžale pripeljala s kolesom in kolikokrat je morala vstati zelo zgodaj, da jo je ob sobotah ali nedeljah avtobus odpeljal v Domžale, od koder so se skupaj odpeljali na tekme. Za njo je že precej tekov, tudi kar lepo število medalj in priznanj. Najraje se spominja uspešnih nastopov na različnih krosih, še posebej zadovoljno se nasmeje v pogovoru o bronasti medalji na krosu Dela v Slovenski Bistrici, kjer sta skupaj z Bojano osvojili tudi lep pokal. Najraje teče na dolge proge, zanjjo kilometer in pol, pa tudi dva kilometra dolga proga ne pomeni veliko, saj je tekla že tudi na daljše. Ob teku ostane nekaj časa za ogled dobrega filma, če se le da s prijateljicami, njene pozornosti je deležna tudi domača muca. V šoli je odlična učenka, ki ima najraje telovadbo, zemljepis in angleščino, njena najljubša barva je vijolična, najraje poje dobro pizzo, se posladka s sladoledom in riževim narastkom ter teče, teče in teče. Na treningih ne manjka rada, zavzeto trenira in uživa, če doseže lep rezultat. Izboljšanje osebnih rekordov, tudi katerega od klubskih, veliko zdravja in prijetnih uric skupaj s prijateljicami si tudi v letu 1994 želi Jasna, ki jo čaka še ena pomembna odločitev: kam po osnovni šoli. Najbrž bo to ena od gimnazij, ob kateri pa bo še vedno pomemben del Jasnina življenja namenjen teku. Hitro, hitreje, srečno, Jasna!

V.

DOMŽALSKI KARATE KLUB

Na vrhuncu svojih moči

12. decembra 1993 je v domžalski hali KC potekal ekipni karate turnir, na katerem je nastopilo 16 najboljših slovenskih ekip. Vsekakor so se turnirja udeležili tudi naši »mojstri« te borilne veščine, katere

Svojo telesno brezhibnost in izvirnost so torej ob koncu leta naši karateisti predstavili tudi Domžalčanom. Pravzaprav ni bilo nikarkršno presenečenje, ko se je KK Domžale ob koncu turnirja zavihel

Zmagovita ekipa Karate kluba Domžale v letu 1994 računa na »stopničke« na evropskem prvenstvu!

zanimivost je v tem, da so vse akcije in udarci zgolj nakazane. Šport, ki ima svojo domovino v Okinavi na Japonskem, zahteva ogromno mero koncentracije, telesne moči in veliko vaj. V tej borilni veščini se spaja in usklajuje um, telo, gibljivost in skladno povezani krožni gibi. Vsekakor zanimiv in atraktiven šport je našel svoje privržence tudi v naši občini. Pa ne samo to! Mladi nadobudni Domžalčani so v samem evropskem vrhu, udeležili pa so se tudi svetovnega prvenstva konec leta v Budimpešti. Več kot uspešno so zastopali barve naše mlade, v svetu skorajda še neznane države.

najvišje. Naši fantje so na turnirju dosegli prvo mesto in ob tem še enkrat potrdili svojo nepremagljivost.

Resnično neverjetno srčno in z navdušenjem je naše karateiste sprejela tudi domžalska publika, saj so bučno navijali in uživali v brezhibnem izvajanju vsake akcije tekmovalcev posebej.

Še posebej sta zadovoljne gledalce navdušila Darko Kotar in Matjaž Jerkič (KK Domžale), ki sta v to borilno veščino vnesla poleg napadalnosti in agresivnosti tudi lahkotne gibe ter umirjen in dinamičen slog.

Svoje znanje nam je prikazal tudi Slavko Šorotar, eden najboljših karateistov v Sloveniji. Ko je izvajal svoje že skoro akrobatske točke, so

gledalci utihnili in gledali »predstavo« z odprtimi usti. S svojo lahkotnostjo, umirjenostjo in dinamičnostjo je prevzel vsakega gledalca posebej.

Vsekakor lahko na koncu še enkrat čestitamo našim uspešnim karateistom, ki so v lanskem letu pokazali svoje znanje in zastopali našo občino in tudi državo v svetu.

KATARINA KARLOVŠEK

Milan Rožič slovenski prvak v body buildingu

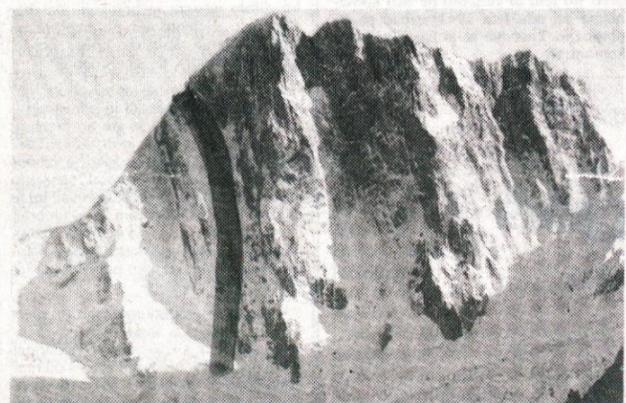
Milan Rožič

Lansko leto je osemnajstletni Milan Rožič iz Ihana v mladinski konkurenci postal slovenski prvak. Trenirati je začel pred tremi leti pri Romanu Kovačiču, sedaj pa trenira pri Romanu Lazarju v Ljubljani, kjer so boljše in večje možnosti za uspeh. Prej je treniral tek na kratki progi in je bil tudi regijski prvak v teku na 100 m, in sicer leta 1990. V letu 1993 je na tekmovalni prvič nastopal kot mladinec od 21. leta. Spomladi pa bo na evropskem prvenstvu v Španiji tekmoval kot predstavnik slovenskih mladincev. Srečno in še mnogo uspehov!

DARE FLIS

ALPINISTIČNE NOVICE

Pregled vzponov v 1993

Mrtvaški prt v G. Jorasses

V letu 1993 so člani AO Mengeš opravili 260 plezalnih vzponov. Pozimi so opravili več lednih vzponov, od tega izstopa Sinji slap (85°, 30°-40°) nad Jezerskim; preplezala sta ga Miro Šuštaršič in Klavdija Kren. Sinji slap je sam preplezal še Marjan Kovač. V visokih stenah so plezali predvsem prosto. Meč (VI+) v Mangartu je preplezal Janez Kešner s soplezalcem Dušanom Cerarjem (AO Domžale). V Planji Mansardo (VI+) sta plezala Kešner in Miran Martinjak. Ista plezalca sta v Vršacu plezala še Puntarsko (VII-, VI) prosto le Kešner. V Travniku pa sta Varianto Aschenbrennerja preplezala Martinjak in Ivan Arnshek. V nižjih stenah je Kovač sam preplezal v Kotečniku Zajedo nad Lusko (VII+), Kešner pa Tri srca (VIII+). V tujih gorah je bilo

opravljenih kar nekaj težkih vzponov od katerih izstopa prvenstvena smer v steni Huascarán Sur (6768 m), ki jo je preplezal Marjan

Kovač s soplezalca iz Ljubljane. Že samo ime in ocena vse povedo, Cesta v peklu (ED, VI+, A₁). Kovač je opravil še dva vzpona Pisco Oest (5752 m) in Artansonrahu (6025 m), Pisco direkt 70°/50°-60°. Cima Maculati: Preselela Faustinielli (IV+, 50°-60°) plezala Klavdija Kren. V Grandes Jorasses (4208 m) sta Mrtvaški prt (V, 800 m) preplezala Martinjak in Kešner.

DARE BOŽIČ

Plezalna stena AO Mengeš

Alpinistični odsek Mengeš je v začetku novembra postavil svojo plezalno steno, saj brez zimskega treninga ni vrhunskih vzponov. Steno so postavili v Radomljah v telovadnici OŠ. Organizirali bodo tudi plezalno šolo za osnovnošolce. Alpinisti se zahvaljujejo vodstvu šole in vsem, ki so karkoli pripomogli pri izgradnji plezalne stene.

Argentina 93/94

Iz AO Mengeš sta v začetku decembra odšla v Argentino dva plezalca: Miran Martinjak in Ivan Arnshek. V načrtu imata plezati okoli Beriloč. Martinjak bo odšel še v Patagonijo na ogled, kjer naj bi mengeški alpinisti, če bo dovolj denarja, organizirali odpravo.

slamnik

je glasilo občine Domžale. Izhaja enkrat mesečno.

Vsa gospodinjstva v občini ga dobivajo brezplačno

Takole prijetno ob ognju je bilo z belgijskimi jamarji na jamarskem taboru na Korošici po vrnitvi iz podzemlja

KOŠARKARSKI KLUB DOMŽALE

VABI NA TRADICIONALNO

PUSTOVANJE

V HALI KOMUNALNEGA CENTRA, V SOBOTO, 12. FEB. 94 OB 20. URI. ZA PRIJETNO RAZPOLOŽENJE IGRA

MARELA INTERNACIONAL

V NEDELJO, 13. FEB. 1994 OB 14. URI BO V HALI KC

KARNEVAL OTROŠKIH MASK

PREDPRODAJA VSTOPNIC IN INFORMACIJE V PISARNI HALE KC tel.: 721-015 OD 1. FEB. DALJE

Pisma bralcev

SLAMNIK 721-022

Novoletno voščilo po menško

Nekateri se še spominjo svetopisemske zgodbe o Davidu in Goljatu. Drobni in šibak pastirček David je uporabil pamet, robusten silak Goljat pa samo moč. Pa sta se. David vzame fračo, jo nacilja na Goljatovo glavo, ta je stal na drugem bregu, in sprožil. Kot čok telebne zadet orjak po tleh. In zgodbe je konec.

V Mengšu pa sta David in Goljat vlogi zamenjala. Goljat je porabil svojo moč, drugega mu ni bilo treba. David pa je pozabil izkoristiti pamet in jih je dobil. Ga bo pa ja, gora goljatska, ponižnega Davida. Ljudje pa, prisotni, nihče ni videl in nič slišal, ker so takrat vsi gledali stran. In tako bo dogodek ostal zavil v tancico skrivnosti, ker se ne ve, kdo je koga.

Škoda, da ravno zdaj, ko so angeli spravne na delu. Zdaj, ko je zaživela denacionalizacija in lastninjenje dobiva svoje končne oblike, zdaj, ko so pravice na volitve v lokalne samouprave skoraj pri kraju, zdaj, ko bomo že jutri rekli: »Vse doseganje oblasti in režimi so bili zanič in enoumnii.« Oblast od jutri naprej bo končno po naši meri, ker jo bomo sestavljali vsi in naši, čeprav niso najbolj pismeni. Škoda, škoda!

ANDREJ ZAJC

Odgovor na članek Ob odprtju prizidka k menški šoli na rob

Podpisani člani učiteljskega zbora Osnovne šole Mengše v skladu z zakonom o javnem obveščanju zahtevamo, da uredništvo Mengšana objavi odgovor na članek KO SKD Mengše oziroma Jožefa Pajničja z naslovom Ob odprtju prizidka k menški šoli na rob, ki je bil objavljen na 11. strani Slamnika z dne 17. 12. 1993.

1. Krajevni odbor Slovenskih krščanskih demokratov Mengše oziroma Jožef Pajnič (v nadaljnjem besedilu SKD Mengše) ne spoštuje božje zapovedi, ki pravi: »Ne pričaj po krivem.« Zapisali ste, da je učiteljski zbor nasprotoval blagoslovitvi prizidka k menški osnovni šoli. Resnica je: učiteljski zbor je bil mnenja, naj se predlagana blagoslovitev opravi ločeno od uradne otvoritve (sklep konference učiteljskega zbora – zapisnik konference 18. 10. 1993). Pri odločitvi smo izhajali iz naslednjih razlogov:

– pripadnikom katoliške vere bo omogočeno, da izvedejo in se udeležijo svojega verskega obreda – blagoslovitve; – neverujočim in pripadnikom drugih veroizpovedi ne bo vsiljen verski obred; – Ustava Republike Slovenije določa, da sta Cerkev in država ločeni – šola je državni zavod.

Našo odločitev je podprlo Ministrstvo za šolstvo in šport Republike Slovenije (dopis ministrstva 11. 11. 1993). Če bi učiteljski zbor res nasprotoval blagoslovitvi, ne bi v veseljem in v nemu skupaj z otroki pripravil kulturnega programa pred šolo in predstavitev šolskih dejavnosti v novih in starih šolskih prostorih (tega SKD Mengše še opazila ni).

2. Neresnično trditve o nasprotovanju učiteljskega zbora SKD Mengše utemeljuje z vabilom, ki ni predvidevalo blagoslovitve. Učiteljski zbor ni pripravil vabila ne protokola priveditve. To nalogo je imel poseben odbor, ki ga je imenoval Svet KS Mengše. Svet KS Mengše je poskrbel tudi za tiskanje vabil ter razposiljanje teh številnim gostom. Šola je bila

zadolžena, da s pomočjo učencev dostavi vabila v menško gospodinjstvo.

Ni res, da je ravnatelj šole gospod Branko Lipar odpejal šolarje skozi stranski vhod v šolo, ko je bil k mikrofonu povabljen župnik gospod Matej Zevnik. Prisotni so lahko videli, da je bil gospod Lipar ves čas na prireditvenem prostoru. Res pa je, da je po končanem obredu, ko so obiskovalci množično zapuščali prizorišče in skozi stranski vhod (verjetno zaradi mraza) odhajali v šolo, le-tega osebno zaklenil, ker bi drugače še manj ljudi prisostvovalo rezanju vrvice.

4. Ni res, da pri blagoslovitvi in pri rezanju vrvice ni bil navzoč noben predstavnik šole. To dokazuje fotografije, eno je objavil tudi Slamnik. Vprašanje je samo merilo, koliko centimetrov ali metrov vstran od dogodka bi moral vsak stati, da bi bilo najbolj prav.

5. SKD Mengše si poleg neresnic dovoljuje tudi žalitev učiteljskega zbora in vodstva šole, ki po njihovem mnenju... ob koncu četrtega leta slovenske demokracije še vedno kot manjšina vedri in oblači po naših šolah. Na Osnovni šoli Mengše ne vedimo in oblačimo, ampak pošteno, strokovno in z veseljem delamo! Žalitev je zrela za pogovor na sodišču.

Med vtrsticami navedenega citata je mogoče razbrati željo politične stranke SKD Mengše po zamenjavi vodstva šole, če že ne kar celotnega učiteljskega zbora. Pri tem je očitno načelo prejšnjih vladarjev: »Kdor ni z nami, je proti nam.« Merilo o tem, kdo je »naš« in kdo ne, je seveda stvar trenutne presoje, potrebe in političnega okusa.

6. Negativna ocena govora, ki ga je imel gospod Branko Lipar, je v članku tendenciozna. Iz objave govora v tretji številki Mengšana vsak lahko ugotovi, da je bila vsebina govora mnogo več kot »suhoparno naštevaje statistike.« Sicer pa, ali SKD Mengše meni, da so pripravljenci in izvajalci gradnje svoje delo slabo opravili, da niso vredni besed pohvale in zahvale?

7. Namesto anekdote: Sveti Avguštin (354–430) je že pred več kot tisočletjem in pol ugotovil, da hujski greh proti Bogu naredi tisti, ki se samo dela, da vanj veruje, ne tisti, ki sploh ne veruje vanj. Zato naj bodo verski obredi stvar vernikov. Tudi to je eden od temeljnih znakov demokracije, na katero se vsi toliko sklicujemo. Kot vsega se moramo tudi demokracije učiti. Mi slimo, da gospod Jožef Pajnič zaradi tega pisanja sodi v začetni razred. 24. 12. 1993

Učiteljski zbor OŠ Mengše

Odgovor na članka Ivanke Cerar in Andreja Zajca

V teh člankih, pa ne samo v teh, naletim dostikrat na »izlivanje žolča« med komunistično in klerikalno miselnostjo. To sta dva skrajneža, ki sta si bila in si bosta še dolgo v laseh, pa čeprav sedaj v vladi na videz sodelujeta. Moj namen je, da ti dve stranki dam malo na hladno. Cerkev pozablja, da so ljudje postali pisni in da ignorirajo te njihove verske nauke, ki so že lep čas zastarele. Čas bi že bil, da naštdirna nov, sodoben nauk, ki bi ljudi učil poštenosti in drugih moralnih vrednot, saj so nam izredno potrebni, in da bi več delali za narodov blagor. Če bi v tem pogledu začeli delati pred sto leti, bi verjetno ne bilo komunizma pri nas. leta 1941 je bilo pa že prepozno. Ljudstvo se je že odločilo za komunizem.

Ja, draga Ivanka, sedaj pa imamo to, kar smo hoteli imeti, kot vernica se nimate kaj pritoževati, na svetu je vse relativno, tako tudi družbena ureditev.

Dragi Andrej, praviš, da si ponosen na borbo proti okupatorju, katere udeleženec si bil. Jaz te pomilujem. Res, veliko ste prestali partizani, a na žalost prav malo naredili za slovenski narod. Če bi bili složni z nasprotno stranjo, to je s krščanskimi privrženci, ter se borili skupaj za slovensko stvar, bi morda dosegli vsaj kakšno konfederacijo. Na koncu vojne ste se pa še popolnoma onemogočili (Kočevje in Teharje). Sicer tega pokola niste bili krivi slovenski partizani, vsaj večina ne, a palce ste pa vseeno držali dol.

Malo razmislil tudi v tej smeri, dragi Andrej, prepičan sem, da se ti mrznja Ivanke Cerar ne bo zdela več tako huda, in upam, da mi bosta dala oba prav. ANTON BRNOT, Domžale

Pred ihanskimi prašiči klobuk dol

Tako je, tudi če se ob izteku leta ne zgodi kaj vznemirljivega, postanemo ljudje nekam privzdignjeni. To je čas pričakovanj, notranjega nemira, odprtih src in izražanja vsemogočih želja. Dostop do soljudi nam je v teh dneh bližji.

Če pa je že deseti december, ki je svetovni dan človekovih pravic, je vzrok za nemir v naših srcih povsem upravičen. Tu smo.

Ne vem, ali je bil za nas lhance ta dan naključno izbran, ali je tako hotel migljaj usode. Pa se je zgodilo, kar se je.

Direktor ihanske velefarme ali prašičereje dr. Lucijan Krivec nas je približno desetino lhancev z ličnimi vabili povabil ob 35-letnici obstoja na ogled farme, takšne, kakršna je nastajala dolgih 35 let.

Ko nas je ob točno določeni uri nagovoril, obblecne v bele halje in bele varovalne cikle, ni megel skiti zadovoljstva, da je vabilo doseglo tak odmev. Brez velikih besed je začel, da smo ga presenetili, tako da jim je zmanjkalo belih halj in so jih gostitelji mrlično iskali po pisarnah in garderobnih omnicah.

Ko nas je ob točno določeni uri nagovoril, obblecne v bele halje in bele varovalne cikle, ni megel skiti zadovoljstva, da je vabilo doseglo tak odmev. Brez velikih besed je začel, da smo ga presenetili, tako da jim je zmanjkalo belih halj in so jih gostitelji mrlično iskali po pisarnah in garderobnih omnicah.

»Vi ste spica lhana. Tisti, ki ste razvoj farme spremljali s simpatijami in odobravanjem, in tisti, ki ste 35 let kritizirali, nasprotovali na vsakem koraku in metali polena pod noge vsem, ki smo s farmo med vami živeli in vztrajali pod vašim pritiskom. Hvala vam, da ste nas pustili preživeti in čakati današnji dan, ki je za nas in želimo, da bi bil tudi za vas – srečen.« Bili smo predstavniki vseh družbeno političnih organizacij, bivših in sedanjih, strankarski pryaki, predstavniki društev in raznih skupnosti, ki so količkaj organizirane. Bili so sosedje in kmetje, kar jih je še, in vsi, ki imajo takšne ali drugačne stike s farmo. Lepa svinska množica nas je bilo. »Dva namena imam«, je dejal direktor Krivec, »da sem vas povabil. Vi ste prva večja skupina lhancev, da si ogleda farmo v polni kapaciteti; zdaj je končno priključena na čistilno napravo v Študi na desnem bregu Bistrice. In drugi, da zapokljemo bojno sekuro, ki je 35 let visela nad lhanom kot Damokljev meč in burila naše duhove. Moja iskrena želja je, da živimo v sožitju pod geslom: lhan s farmo – farma z lhanom.

Razdelili smo se na več skupin in ogled so prevzeli strokovnjaki, ki farmo že dolgo vodijo z direktorjem na čelu. Začeli smo v obratnem vrstnem redu, kot bi človek mislil: pri najmanjših pa vedno večjih in končno tistih, ki gredo v zakol. Pa smo ravno tu začeli in končali pri današnjih novorojenčkih. Tak je program ogleda.

Nobenih številčk ne bom omenjal ali dajal kake strokovne ocene. To so v teh dneh počeli mediji v precejšnji meri. Nad to veljevsinjariji in redom v njej človeku zastane dih. Podzavestno ti je žal za vsako grdo besedo, če si jo kdaj izrekel na račun farme in smrdu, ki nas je lhance tako revoltilno veliko let. Zdjaj bo temu konec. Sicer po vijolicah še ne bo dišalo, čeprav je hortikulturno društvo zelo aktivno, bo pa neprimerno lepše življenje. Kajti dr. Krivec razvija tehnologijo tudi v tej smeri naprej.

Vsa tehnologija na farmi, od krmiljenja, čiščenja, plemenska in prirastna selekcija, je domača. Vse gre po brezhibnem redu. Da je tako, je dr. Krivec prepotoval skoraj ves svet. Iskal je izboljšave in primerjave prenašal na svojo farmo, za katero si je prizadeval in še danes, že 35 let. Vse afere, ki so jih proti lhanu zganjali, je s svojo štajersko vztrajnostjo premagal in dokazal, da so ihanski prašiči glede vzreje, prirastka in kakovosti mesa najboljši.

V svinjaki s 400 kilogramskimi mersjasci so ženske kar sapo lovile od začudenja nad čari, s kakršnimi so obdarjeni samo plemenski mersjasci, in se s pikrimi pripombami lotevale in nas, moških, kakšni revšeti da smo, kar se čarov tiče. Za naše zadoščanje smo izrabili svetovni dan človekovih pravic in jim kazali plemenske svinje svetovnega slovesa, več kot dva metra dolge, prostora pa dobesedno nič. Do centimetra omejen prostor. Samo žro lahko, kar jim dajo pred rilec. Za nas, nesvinjske ljudi, prava muka. Medtem ko se naše žene ne zavedajo, kakšne svobodščine uživajo. Ves dan lahko hodijo okoli štedilnika, po hiši gor in dol, perejo, v hlevu vse postorijo, od jutra do večera so lahko na polju, ne da bi jim kdo te pravice kratil.

To je bil naš odgovor na žalitve tam pri mersjaci. Potem pa smo kajpada jedli in popili najprej kozarec na zdravje 80.000 prašičev, nato še kozarec za spravo in končno še kozarec na naše zdravje, ampak naprej nismo več šli.

Bilo je lepo in nepozabno, čeprav smo s tem ogledom zanetili revolucijo pri 900 lhancih, ki so v prvem krogu izpadli in zdaj kujejo zaroto. Upajmo, da ne bo kaj hujskega. Dr. Krivec trdi, da bodo vsi prišli na vrsto. Da bi le.

ANDREJ ZAJC

Odprtje prizidka k menški šoli – nekoliko drugače

V prejšnji številki Mengšana, Slamnika, v povzetku pa tudi v Slovincu je bil objavljen članek, ki resnega človeka, ko ga prebere, lahko spravi v zadrego, še posebej, če ne pozna razmer. Zadeva je namreč, po mnenju avtorjev, to je KO SKD Mengše, zelo pomembna in podučna, zato je prav, da se oznani širnemu svetu. Stvar je naposled, po njihovem mnenju, jasna: menški učiteljski zbor, bolje rečeno vodstvo šole (na kratko se temu reče ravnatelj) je pokazal svojo pravo barvo.

Nehvaležnost (s samoprispevkom kranjanov mu je bil zgrajen prizidek!), ciničnost, neetičnost, skrajno nekorektnost, celo upiranje oblastnim organom! Pa s čim, zaboga, je to lahko storil? Kakšno oblast in moč ima v Mengšu, da si to lahko privoščil? In kako je to sploh lahko izpeljal?

Vse je bilo še kar v redu, dokler ni bil zgrajen prizidek. Ko pa bi morala biti slovesna otvoritev, pa je ta neobdiga-treba učiteljski zbor ali ravnatelj – ah, saj ni važno kdo – oba sta kriva – vse postavil na glavo. Uprl se je blagoslovitvi, čeprav so to zahtevali starši (svet staršev), Svet Krajevne skupnosti, predsednik občine, predsednik občinske vlade. O tem menda obstajajo dokazi, iz rokava jih lahko stresejo, če je treba – ta trenutki! In ko, neobdiga-treba, ni uspel z upiranjem, je na prireditvi izvedel pravcato sabaotoža: pred očmi množice pozornih gledalcev je odhitopil šolarje skozi stranski vhod v šolo. In to samo zato, da ne bi prisostvovali verskemu obredu, čeprav je namreč jasno, da dvetretjini šolobveznih Mengšanov obiskuje verouk v domačem župnišču. Jasno je tudi, zakaj »pr blagoslovitvi prizidka in rezanju vrvice ni bil navzoč noben predstavnik šole. Celotna šolska vrata si je moral domaški župan odpreti osebno« (navedki so iz članka). Da bi bila mera polna, ravnatelj svečano vzdruže pokvaril tudi s svojim govorom: sama suhoparnost, da se bog usmilil, nobene »napovedi novega duha, ki spet prihaja v našo deželo«. Grdo, res grdo.

Tako bi zadeva izgledala s humorne vidika. Vendar pa le ni tako preprosta – niti s tem, kar je napisano niti s tistim, kar se bere med vtrsticami. Pod člankom je namreč podpisani Krajevni odbor Slovenskih krščanskih demokratov v osebi g. Jožefa Pajničja. Gre torej za pomembno slovensko politično stranko, ki je prevzela tudi soodgovornost za vodenje države, konec koncev tudi za razvoj državnih služb in dejavnosti, med katere gotovo spada tudi šolstvo. Ali naj torej navedeni članek razumemo tako, da vladna stranka, resda na krajevnem nivoju, izreka okoli šoli, torej državnih ustanov, ker se le-ta po njenem mnenju ni pravilno obnašala do župnika, do izvajanja cerkvenega obreda? Ali pa gre za bolesto željo določene števila krajevnih politikov, ki bi si svoj rating radi izboljšali za vsako ceno, tudi z iskanjem nasprotnika, ki ga ni, klevetanjem in etiketiranjem? To pa je povsem v nasprotju s mislimi, ki jih je izrekel g. Pajnič v svoji predstavitvi (SLAMNIK, 26. 11. 93, avtor zapisa V.).

Vsekakor je pomembno vprašanje: Kakšen je namen članka, boljše pamfleta izpod peresa KO SKD Mengše? Če je šlo res za nasprotovanje staršem, bi le-ti svojo kritiko lahko izrazili na svojih sestankih ali svetu staršev. Pa je niso, kar pomeni, da niso doživeli nobenega nasprotovanja in da tovrstnega problema sploh ne občutijo; KO SKD se jim torej brez potrebe postavlja za odvetnika. Če je šlo za nasprotovanje organom in predstavnikom oblasti, bi se dale zadeve hitro urediti po upravni poti. Pa jih ni bilo treba, ker nasprotovanja NI BIL O. Kdo si je potem izmislil te LAŽI? IN ZAKAJ? Ne more biti drugega vzroka kot ta, da nekomo v Mengšu ni všeč, ker se učiteljski zbor ne mara zaplesti v strankarske igre, ker se je postavil na stališče, da je v šoli mesto le za strokovno delovanje, ki koristi otrokom, politika, vera in podobne zadeve pa so stvar posameznika, družine in privatnega življenja. Šola mora delovati v skladu z zakoni ter biti enako naklonjena vsem učencem in staršem ne glede na njihovo versko, nacionalno ali politično pripadnost ali materialni položaj. Kdo ima kakršenkoli dokaz, da sta učiteljski zbor in ravnatelj nasprotovala blagoslovitvi? Na seji pripravljalnega odbora – imenovala ga je KS Mengše in je bil pristojen za vse zadeve glede otvoritve – je ravnatelj izrecno poudaril, da nihče v šoli ne nasprotuje blagoslovitvi, da pa naj bo slovesnost taka, ki bo zadovoljila vse starše, jih medsebojno povežala in ne razdruževala ter ne bo v nasprotju z zakonodajo. Čeprav napisan s slabim namenom, je bil po svoje vaš članek, gospodje v KO SKD Mengše, tudi koristen. Pokazal, da nekateri osnovne krščanske vrednote bolje obvladajo na papirju in v politiki kot pa v medčloveških odnosih. Pokazal je, da bi za svoj politični poligon želeli izkoristiti tudi šolo. Da sploh ni važno, kako šola izvaja svoje izobraževalno in splošnocivilizacijsko poslanstvo; če nam učitelji niso všeč, jih je najbolje proglasiti za »rdečec«, za tiste »od večeraj«, potem pa z njimi obračunati. Niti z besedo niste omenili bogatega programa, ki so ga pripravili in izvedli učitelji z učenci v šolskih prostorih in je po mnenju mnogih odražal »novega duha«, ki ga nika-ro niste mogli zaslediti v ravnateljevem govoru. Pokazal je, da sploh ne veste, da smo v menški šoli že prenehali govoriti o prihajajočem novem duhu, ampak se zelo trudimo – in to kar uspešno – uresničevati ga v praksi. In vsi drugi uspehi, ki so jih deležni menški otroci po zaslugi svojih učiteljev – številne generacije – mar to ni nič? Pa vi sami – gotovo ste tudi obiskovali menško šolo; mar trdite, da iz vas niso naredili nič? Članek je pokazal tudi, da si spet želite prestevanja: mi – vi, dobri – slabi, pravi – napačni, verni – neverni. Pokazal je, da je vaš ideal učitelja kačurjan-

ZADNJI POZIV

NEKDANJIM MOBILIZIRANECM V NEMŠKO VOJSKO 1941–1945

Spričo pričakovane zakonske ureditve zahtev mobiliziranih po odpravi dosedanjih krivic in pridobitve statusa žrtev vojnega nasilja pozivamo

vse tiste mobilizirance, ki se iz kakršnihkoli razlogov doslej niso včlanili v naše združenje, s čimer niso uradno registrirani in si tudi niso priskrbeli potrebne dokumentacije, da se dokončno do 31. januarja 1994

prijavijo na našem sedežu v Kranju, Poštna ul. 3 vsako sredo in petek od 9. do 12. ure oziroma pri naših predstavnikih v posameznih občinah.

Opozarjamo vse tiste, ki se ne želijo vključiti, da jim kot posameznikom združenje ne bo nudilo podpore pri iskanju priznanja in pravic do odškodnine žrtev vojnega nasilja.

Združenje mobiliziranih Gorenjcev v redno nemško vojsko v času 1941–45, KRANJ, Poštna ul. 3

ski: ubogljiv naj bo in poslušen, spoštovati mora oblast, pa naj je od cesarja ali boga. Ampak pomislite: kako naj učitelj brez hrbenice vzgoji otroke za trden korak v Evropo, za ponosen pogled, samozavestno držo! Saj nočemo biti narod hlapcev, kaj?

Škoda, pa tako lepo je kazalo! BRANKO LIPAR, ravnatelj osnovne šole Mengše

Zakaj je astrologija še vedno priljubljena?

Zdi se konfliktno in nesmiselno, da je v današnjem času moderne tehnologije, ki nam prinaša odgovore na veliko vprašanj o vesolju, Zemlji, človeku... še vedno veliko povpraševanje po astrologiji.

Na katera vprašanja pa nam moderna znanost odgovarja in na katera ne?

Precej hitro lahko vidimo, da današnja fizika, biologija, medicina... raziskujejo pojave, ki so merljivi in s tem tudi dokazljivi. Vse drugo, kar ni dokazljivo, so le hipoteze in nekakšna pogojna resnica.

Pokazal bi rad na abstraktnem primeru, kako je merjenje neresnično.

Poskusimo natančno izmeriti škatlico za vžgalice. Z mehanskim merilcem izmerimo le na desetinico mm natančno. Z elektronskimi merilci bomo izmerili drugo meritev, bolj natančno – na mikron natančno.

Torej, če vzamemo še bolj natančen merilnik, bomo izmerili drugo veličino. Dokler...

Dokler ne merimo s tako natančnim merilnikom, ki lahko »zdrsn« med atomi škatlice in sploh ne zazna njene širine.

Torej je meritev škatlice vžgalice le pogojna. In znanost, ki se s tem področjem ukvarja, je praktična znanost, ta nam veliko pove o obvladovanju predmetov v tridimenzionalnem prostoru. Ta znanost nam prinaša veliko udobja, obvladovanje naravnih objektov, možnosti transporta in komunikacije, ekonomske, politične in živilsko industrijske...

Vendar pa praktična znanost še ni uspeła odgovoriti na niti eno vprašanje o kvaliteti človeka, živga bitja, smisla življenja in obstoja... Preprosto zato, ker so odgovori na ta vprašanja znotraj človeka, kjer se stvari ne dajo izmeriti.

Astrologija pa je znanost, ki raziskuje notranjost človeka, raziskuje s pomočjo intuicije in je nadrejena analitično usmerjenemu razumu.

Naj vprašam medicino, ki je že tolikokrat zarezala v človeško telo, ali je mogoče kje odkrila življenje?

Ali je fizika že odgovorila, kaj povezuje dva zaljubljena človeka?

Ali lahko kdo izmeri ljubezen? Še škatlice vžgalice v resnici ne moremo izmeriti, ker ta ni resnična, ljubezen pa je.

Torej, zakaj ljudje hodijo k astrologu? Vraževernost? Ne. Radovednost? Le na videz. Horoskopija – Biki so trmasti, Vodnarji se ujemajo s Tehtnicami...? Z mogoče. Ampak te bolezni so se ljudje nalezli od praktične znanosti.

Podobno se dogaja tudi z umetnostjo in religijo, ki izvirno ne uporabljata le razum in »otipljivost«, ampak tudi emocije in intuicijo.

Mogoče bi bilo treba postaviti javno vprašanje: Zakaj ljudje iščejo lepoto v umetnosti in resnici v religiji, če pa imamo praktično znanost? Vendar tega ne naredimo, ker odgovor poznamo.

Splošno velja mnenje, da se ljudje ukvarjajo z umetnostjo, kadar nam gre eksistenčno dobro; in z religijo, kadar nastanejo eksistenčni problemi. To je logično, ker se pri obilici hrane in udobja človeški duh ne uspava in svoje čute izostri v iskanje lepote; podobno tudi pri pomanjkanju hrane in v eksistenčni stiski, človek ne obupa in poseže po veri, ki je trajnejša in resnična v primerjavi z eksistenco.

Človek torej ne dobiva energije le iz hrane, službe, užitka, zabave... in je torej več kot »merljiv« objekt.

Astrologija spoštujemo človeka, življenje in svobodno voljo, že s tem, ko kvalitete priznamo v sebi in v svetu. Ta svoboda je pogoj, da se lahko kvalitete, brez katerih je življenje prazno, razvijajo še naprej. Treba je sprejeti možnost in narediti prostor za obstoj in čutenje nežne, ubrane melodije sredi našega srca. To ni zapeljavanje, to je resnica, ki jo dokazujejo dela umetnikov, srca ustanoviteljev religij, astrologov, znanstvenikov, zdravilcev in duhovnih modrcov.

Tem duhovnim pobudam pripada hvaležnost za dosežke naše civilizacije, ne pa morebiti plastični kirurgiji.

Resnica je ljubezen, znanje v preprostosti.

MARJAN KOREZ

Pojasnilo k članku Nesramna predrznost občana kinologa

Tokrat pa sem prisiljen, da se glede na laži in neresničnosti, ki jih je napisal g. Edo Bogataj v Slamniku pod gornjim naslovom, oglašim še enkrat. Ne bom odgovarjal g. Bogataju na njegove laži, ker nimajo nobene podlage, zato tudi ne mislim z njim polemizirati. Dal pa mu bom priložnost, da bo navedbe v članku in v »osebnem pismu«, ki mi ga je poslal na petih in še malo tipkanih straneh z grožnjami in neresničnimi obtožbami, moral vse obtožbe dokazati na zato ustreznem mestu.

G. Edo Bogataj ni bil nikoli član Kinološkega društva Domžale, v društvu pa je prestopil prag v februarju 93, ko je iskal informacije o vpsu v tečaj za solanje psov. Prepičan sem, da njegove psihične sposobnosti niso na takem nivoju, da bi v tistem kratkem času podrobno spoznal dolgoletno in uspešno delo v KD Domžale.

Prepičan sem, da je gospod Bogataj kulisa, za katero stoji »šepetalec« g. Bojan Bešter in mu daje neresnične in zlonamerne izjave, ki jih potem g. Bogataj obogati s svojo agresivno in lažljivo dopisniško sposobnostjo in na ta način brutalno obtožuje delo človeka, s katerim ni nikdar sodeloval niti imel osebnega stika.

G. Bojan Bešter je bil član KD Domžale. Zaradi neprilagodljivosti za sodelovanje in stalni kritiki na račun dela v društvu ga je IO na seji 7. 10. 92 razrešil vseh funkcij. Ko je bil z g. Beštrm izvršen omenjen ukrep, so na njegovo pobudo z nekaj somišljeniki ustanovili novo kinološko reševalno društvo Domžale. V društvu nismo nasprotovali ustanovitvi tega društva, pač pa smo dali uradno pismeno pripombo na ime društva, ki je bilo identično KD Domžale. V dopisu smo celo predlagali dve imeni – KD Trzin ali Mengše. To pa je tudi vse, kar sta KD Domžale in Hribar naredila proti novemu društvu, »da bi ga kar sam zbrisal s prizorišča«, kar tako poudarja g. Bogataj.

Kar se tiče prestopa nekaj članov nazaj v KD Domžale, ne bom komentiral, ker jih ne maram vpletati v ta dialog, sicer pa g. Bogataj in g. Bešter, ki delata to lažljivo propagando proti meni in KD, sama dobro veda, kdo so ti ljudje. In kaj me je pripeljalo do tega, da sem napisal članek, ga dal na vpogled članom IO na seji dne 18. 11. 93 in dobil pristanek za objavo v novembrski številki Slamnika:

1. Ustanavljanje društva z namenom maščevanje društvu in po »prepičanju« že tolikokrat omenjenih gospodov tudi Hribarju, ki je bilo prisiljeno sprejeti ustanben ukrep proti človeku, ki nima sposobnosti normalnega komuniciranja s sodelavci, se mi zdi skrajno neodgovorno.

2. Od ustanovitve KRD sem dobil več telefonskih klicev in osebnih vprašanj, prav tako pa tudi nekateri moji sodelavci z vprašanjem, če je to društvo res deslo-cirana enota KD Domžale.

3. Obvestiti člame društva o še enem novem društvu Adam Ravbar in pojasniti, da tudi to društvo ni v nikakršni zvezi s Kinološkim društvom Domžale. Kinološkemu društvu ADAM RAVBAR želim uspešno in strokovno delo na področju kinologije. Predsedniku društva g. Edotu Bogataju in inštrukturuju g. Bojanu Bešterju pa svetujem, da zelo kontrolirata komuniciranje z ljudmi in psi, da dušita v sebi svojo agresivnost in napačnost, kajti to, kar sta pokazala v članku in decembrski številki Slamnika in v »osebnem« pismu meni, mislim, da kmalu ne bosta mogla več poročati o uspehu »njihovega« društva, kaj šele po petnajstih letih, kot to lahko stori neki Hribar za »svoje« Kinološko društvo Domžale.

Za osebni napad zasebni odgovor JANEZ HRIBAR

SHARP

SERVIS MENGEŠ

73 84 09

tovarna filca d. d.

FILC tovarna filca d.d.
61234 MENGES
Blejčeva 4
telefon (061 737-222)

vabimo k sodelovanju mladega, ambicioznega in kreativnega ekonomista ali dipl. ekonomista za opravljanje del

KOMERCIALIST V IZVOZU

zahtevana pogoja sta aktivno znanje nemškega jezika in nekaj let prakse v zunanji trgovini. Možnost dopolnilnega izobraževanja. Poizkusna doba 3 mesece in mladega kreativnega ing. ali dipl. ing. strojništva za opravljanje del

VODJA VZDRŽEVANJA IN INVESTICIJ

zahtevana pogoja sta aktivno znanje nemškega ali angleškega jezika ter nekaj let prakse. Poizkusna doba je 3 mesece. Veljavnost razpisa je do zasedbe delovnega mesta.

Debatni klub za dušo Domžal

Gost večera Debatnega kluba Govornik Domžale je bil predsednik Izvršnega sveta Skupščine občine Domžale mag. Tomaž Štebe. Debatno je povezoval g. Stane Stražar. Ta razgovor se ni nanašal na okolico Domžal, temveč na samo mesto Domžale. Debatna je potekala v Knjižnici Domžale in bila dobro obiskana.

Predsednik Tomaž Štebe je predlagal in sestavil poseben odbor pristojnikov, ki se sestoji iz samih pristojnikov in tukaj rojenih Domžalčanov, katerim ni vse-

eno, kakšne bodo Domžale jutri, saj vse skozi spremljajo njihov razvoj. Na trenutke je sedanjí pogled zaskrbljujoč. V Domžalah je veliko prišlekov, ki se ne zanimajo za razvoj, saj se vozijo v službo drugam in tukaj le ponočujejo, kar je splošno znano.

Debatni večer je bil zelo pester in zanimiv. Ugotovljeno je bilo, da se moramo pristni Domžalčani nujno povezovati in izmenjavati mišljenja, kakšne Domžale si želimo danes in jutri in jih ustvarjati po podobi, ki je pri-

merna Domžalam. Stane Stražar je govoril o duši Domžal.

Vabimo in želimo, da bi nas v tem hotenju podprli in se nam priključili tudi vsi tisti, katerim so Domžale postale dom in bodo tukaj živeli, da s skupnimi močmi, tudi v obliki debat, pomagajo, da se bo Domžalam povrnila tista duša, ki je edino prava in naša.

GOVORNIK - DEBATNI KLUB DOMŽALE ŽELI BRALCEM SLAMNIKA SREČNO NOVO LETO 1994! DANIJEL FUGGER

Kljub invalidnosti lepo in prijetno

V prazničnih dneh pred novim letom se je sestalo tudi vodstvo Društva invalidov Domžale, ki je na kratko pregledalo uspešno delo v letu 1993 in se na osnovi dogovora v okviru Zveze društev invalidov Slovenije odločilo za podaljšanje mandata sedanjemu vodstvu društva.

Organizacijske spremembe na različnih področjih - predvsem v povezavi s prihodnjo lokalno samoupravo, terjajo tudi od invalidskih društev novo organiziranost, ki pa bo mogoča šele, ko bo sprejeta celotna zakonodaja na tem področju. »To pa sevedane pomeni, da bo vodstvo Društva invalidov Domžale ostalo še dve leti v enaki sestavi, če z njim ne bomo zadovoljni,« pravi Edvard Završnik, predsednik društva, ki rad pohvali tako svoje sodelavce v najožjem vodstvu, kot vse poverjenike, brez katerih društvo zanesljivo ne bi bilo tako

uspešno. Pa tudi vsak član posebej prispeva k dobremu delu društva, v katerem tudi letos pričakujejo veliko prijetnih druženj, športnih srečanj in sodelovanja z društvoma iz Izole in Laškega.

Prehod v novo leto za vse člane društva pomeni le nov korak na poti, da bi zagotovili enakovredne razmere za vse invalide. Pri tem pričakujejo zlasti pomemben prispevek zveze, pa tudi občine in vseh sponzorjev, s katerih pomočjo laže organizirajo svoje dejavnosti.

Že v februarju začenjajo z izlety, v teku pa so tudi priprave na največjo vsakoletno prireditev TRADICIONALNO SREČANJE - SLOVESNOST OB MEDNARODNEM DNEVU INVALIDOV, ki bo tudi letos 26. marca 1994 v hali Komunalnega centra v Domžalah. Že sedaj prisrčno vabijo vse svoje člane, da se jim pridružijo. Dobrodošli!

Silvestrovanje v Žejah

Silvestrovanje kot drugod, bi rekli: muzika, ples, veselo rajanje.

Toda letošnje silvestrovanje v Žejah je bilo dogodek, ki ga bomo pomnili po tem, da je bilo prvič v novem Domu domačih gasilcev, da je bilo dobro organizirano, obiskoval-

cev pa od vsepovsod, več od daleč kot od blizu. Prišli so iz Avstrije, s Ptujca, iz Bovca, Kranja, Ilirske Bistrice, Koprca, Ljubljane, iz Domžal in širše okolice. Okoli 300 se jih je gnetlo v lepo okrašen dvorani, na balkonu, v kavarni in v baru. Bili so to mladi in manj mladi ljudje.

Dom GD Žeje - Sv. Trojica, zgrajen leta 1993

Domačini so goste dobro postregli. Za ples in veselo razpoloženje je skrbel mojster Lojze Slak s svojim ansamblom.

»Ko so me prosili, da bi prišli igrati v Žeje, sem raje prej šel pogledat kraj in vaš dom. Saj veste, moj ansambel ima veljavo. Pa ni bilo treba veliko premišljevat. Panoramo kraja in zlasti dom sta me navdušila. Prišli smo, čeprav so si moji fantje želeli, da bi bili za silvestrovanje prosti. Še bomo z veseljem prišli,« mi je v pogovoru za Žejana dejal gospod Slak.

Ob polnoči smo ob ognjemetu in z optimizmom v lepšo prihodnost nazdravili novemu letu, gostje pa so obljubili, da bodo še prišli v naš kraj, kjer so ljudje tako prijazni.

Ko je osvetljeni dom s svojimi okraski, kot kaka velika ladja v temi sredi morja, začel bledeti v zarji prvega letošnjega dneva, je utihnila glasba, zadovoljni gostje so odšli. Domačini pa načrtujejo nove prireditve v svojem domu, ponosu vseh krajanov.

V. VULIKIČ

Avtocesta skozi našo občino?

Ugotovitev analiz načrtovalcev (PVO in SPVOP), »da ceste producirajo in so hkrati produkt urbanizacije ter jih je zato potrebno voditi v okviru obstoječih prometnih infrastrukturnih kapacitet, da imajo pozitiven vpliv na obstoječa naselja vzdolž AC koridorja«, po našem mnenju ni prepričljiva in ne sme biti odločilni razlog za izbiro osnovne variante, za najustreznejšo.

Prav tako je ekonomska upravičenost investicijskega vlaganja v izgradnjo avtocest v vseh primerih in variantah vsaj v obdobju 10 do 20 let zelo vprašljiva. Mnenja smo, da izgradnja avtocest ni naša življenjska nujna ter zato le davek in obremenitev tako za sedanjo kot tudi bodočo generacijo.

Na osnovi povedanih kakor tudi vseh drugih objektivnih razlogov ponovno prosimo vse ustanove za sodelovanje. Posebej prosimo poslance Državnega zbora za bolj aktivno obravnavanje in razreševanje opisane cestne problematike, ki je vsaj za osrednji del Slovenije usodnega pomena.

1. Po normativih Srednje Evrope se kmetijski, vrtnarski, sadjarski in tudi hmeljarski pridelki, pridobljeni v 5 km širokem obcestnem zemljišču avtocest, ne morejo in ne smejo vtevaty v l. kakovostni razred, zato bo uporabna in prodajna

vrednost teh pridelkov trajno bistveno zmanjšana.

2. Ob vsakem večjem prometnem zastoju na sedanji magistralni pridi do prometne obremenitve ceste skozi Tuhijsko dolino in Kamnika proti Ljubljani. Podobno se bo dogajalo ves čas gradnje AC po osnovni varianti skozi Črni graben in Savinjsko dolino kakor tudi pozneje ob zastojih na AC.

Iz prakse že vemo, da bodo med gradnjo AC po trasi v neposredni bližini magistralke in regionalke vse ceste močno dodatno prometno obremenjene s stroji in tovornimi vozili ter zaradi težje in gostote prevoza tudi močno poškodovane oz. uničene. (Take izkušnje imamo od gradnje in nato še od rekonstrukcije letališča Brnik).

Posledice tega bodo občutili predvsem prebivalci in gospodarstvo cele Slovenije. Moten bo normalni pretok materiala, sredstev in ljudi. Dohodek prebivalstva in države bo bistveno zmanjšana. Zato se AC mora graditi izven sedanjih prometnih tokov.

Opozarjamo, da bo ob izboljšani gospodarske politične situacije v vzhodni Evropi in prenehanju vojne na Balkanu bistveno povečan pretok vozil že med izgradnjo AC. Ležerni zamah z roko in tipični

izrek »problema nema« iz OI Sarajeva ne more razbremeniti naše skrbi, kako bomo delali in živeli v tem koridorju. Iz načrtov je razvidno, da bo tudi sedanji Sentjaskobski most vključen (zavzet) v AC. Lokalna povezava občin Kamnik-Domžale z Ljubljano bo s tem razpolovljena. Slutimo, da bo sprotno reševanje nastajajoče problematike med gradnjo AC zahtevalo nepredvidljive dodatne stroške. Naj se ne ponovi NE Krško, ko se je predračunski znesek 900 milijonov US dolarjev povečal na 2 milijardi in 800 milijonov dolarjev. Ob tem pomisleku izgubljam v načrtovalce vsako zaupanje! Zahtevamo odgovore.

Ker bo gradnja avtoceste trajala več let (Predvidoma 7 do 10 let), je nujno in obvezno izdelati vnaprejšno podrobno študijo ureditve prometnega režima, da bi preprečili večje stroške in časovne izgube za celoten promet na tej smeri (osebna studija).

3. Trasa AC po osnovni varianti bo presekalala pred nekaj leti meliorirano in komasirano kmetijsko zemljišče ter v ta namen izvedeno regulacijo vodotokov na območju Podrečje-Lukovica, katero ni bilo poceni, za tamkajšnje, večje in manjše kmete, pa tudi dokaj boleče. Presek teh površin na dvoje bo več kmetij tudi dokončno uničil, izničil pa bo tudi večino kmetijskih površin in pridelkov. Obstoječe vodotoke Rače in Radomlje bo treba povsem na novo regulirati, kmetijsko zemljišče, ki bo po izgradnji AC še ostalo, pa na novo meliorirati in najbrž tudi komasirati. Bojimo se, da stroški ponovne regulacije in melioracije ne bodo majhni, izvedba ponovne zložbe kmetijskih zemljišč in tudi ohišnic pa bo zelo zahtevna in za prizadete lastnike

tudi boleča. Te stroške bo vsekakor obvezno vključiti v predračunsko vrednost izgradnje avtoceste.

4. Ker imajo za transportne potrebe slovenskega gospodarskega potenciala sedanje magistralne ceste, vključno z manjšimi popravki in dograditvami že dovolj zmogljivosti, ni potrebno, da AC vsebuje 16 priključkov z vsemi funkcijami opreme, sorazmerno drage izvedbe.

5. Avtocesta z manj priključki je varnejša in cenejša. Po ekološki varianti bi bilo potrebno le 4 do 5 priključkov.

6. Ekološka varianta omogoča projektantom vodenje trase AC po neobjudenih in manjvrednih zemljiščih, z manjšim številom priključkov. Tako izbrana trasa AC bo terjala bistveno manjše stroške za zaščitne ukrepe pred onesnaženjem podtalnice in virov pitne vode ter le manjše objekte in naprave za zaščito proti hrupu. Onesnaženje zraka bo manjše.

Ekološka varianta trase AC bo zahtevala bistveno manj rušenj obstoječih objektov in naprav ter bistveno manj nadomestnih gradenj.

7. Ljubljanska obvoznica bo v primeru, če bodo upoštevali ekološke variante, svoj vzhodni trak lahko premaknila še bolj proti vzhodu, to je v bližino Zaloga, enako tudi štiripasovnica Moste-Fužine, kakor tudi črnuška cesta proti Dolskem. S tem bo mesto Ljubljana pridobila pomembne površine za svoj prihodnji dolgoročni urbanistični razvoj v severovzhodni smeri.

8. Menimo, da so pristopi do AC, dolžine ca 15 km, za moderna in sodobna poslovna transportna sred-

stva, povsem normalni in bistveno ne povečujejo prevoznih in potovalnih stroškov. **Ponudeno laskanje** prizadetemu prebivalstvu z gostimi, krajšimi in bližnjimi pristopi do AC ter uporabi le teh brez plačevanja cestnine je **le zavajanje ljudi** ter zato povsem neumestno.

9. Upamo si trditi, da bo čez 15 let, ko bo stekel promet po celotni trasi AC v smeri vzhod-zahod, ta, za nas lokalne uporabnike in prebivalce v določenem časovnem obdobju povsem neuporabna, ker bodo kolone vozil stale pred razcepom Malence (Ljubljana), podobno kot že sedaj pogosto nastajajo od 10 do 40 km dolge kolone pred Salzburgom v Avstriji, kjer je razcep za smer Dunaj in smer proti Tirolski.

10. Že danes moramo pomisliti, kako bi bilo, ali pa bo, ko bodo kolone avtomobilov stale od Rudnika skozi Bizovik-Vevče-Fužine, mimo bolnice D. M. Polje-N. Polje-Zadobrova-Sneberje-St. Jakob-Podgorica-Dragomelj-Ihan-Domžale-Krtina-Prevoje-St. Vid-Lukovica-Krašnja-Blagovica-St. Ožbolt, to je v skupni dolžini ca 40 km.

11. Prosimo načrtovalce, da še enkrat razmislijo glede izbire trase AC. Grožnje, tako poslanec kot prebivalec, da AC ne bo, v kolikor ne bodo sprejeli od njih predlagano varianto in njihovih predlaganih sklepov, niso na mestu in z njimi ne bodo uspeli. Sploh si ne moremo predstavljati prisilnega odzemanja zemljišč brez soglasij o cenah.

Prebivalci Slovenije so izobraženi ljudje in vsi vedo, da je bila izgradnja avtoceste še pred 3 leti odmaknjena za najmanj 30 let.

TURISTIČNO DRUŠTVO RAČA: VELIKI NAČRTI

Turizem na kmetijah

O ustanovitvi Turističnega društva Rača Vrhpolje smo v Slamniku že pisali, zdaj pa nekaj o velikih načrtih tega društva.

Predsednik društva Vinko Kepec je pred kratkim pri Čajžu pri Sveti Trojici sklical sejo. Dnevni red res ni bil obsežen, a kljub temu seja ni bila kratka. Beseda je tekla predvsem o razvoju turizma na širšem hribovitem območju med Savo in Račo. Da je bila tema mikavna, kaže že številna udeležba članov društva in gostov. Med gosti moramo posebej omeniti gospoda

Franca Drobeža, ki snuje načrte za razvoj turizma v Zasavju na območju občine Moste-Polje od Dola, Dolskega do Osredka, Klopca, Zagorice in Vrha nad Križevsko vasjo. K sodelovanju so ga povabili, zato da bi svetoval, kako turistično dejavnost razširiti tudi na severno stran tega hribovja, kjer naj bi zaživel Turistično društvo Rača. Tako bi z boljšimi cestnimi in drugimi povezavami ta hribovit predel s celotno turistično ponudbo postal zanimiv in laže dostopen tudi domačim turistom.

Pogovarjali so se seveda, kako in kje naj bodo speljane posebne hribovske kolesarske poti, o ureditvi naselij do sposobnih vodičev, ki naj bi svoj kraj dobro poznali in o njem tujcem vedeli povedati čimveč.

Posebej zanimiva je bila Drobeževa misel, naj bi po teh lahko dostopnih hribovskih naseljih omogočili razvoj malega obrtništva ter s tem domačinom nudili primeren zaslužek, da bi se jim ne bilo treba voziti na delo v dolino ali se odseljevati.

V tako obširen program razvoja turizma pa bi nujno morali pritegniti tudi območje moravske krajevne skupnosti. Iz tega pa se že kaže potreba po ustanovitvi turističnega društva tudi v Moravčah, ki so ga že nekajkrat poskušali oživiti. Moravska dolina - ta biser - čudež narave ima skupaj z razmeroma dobro ohranjen krajino med Savo in Račo, če seveda odmislimo kamnolom v Započju in peskokopec v okolici Moravč, dejansko neslutene možnosti za razvoj turizma.

STRAŽAR

B badex

PRODAJALNA INSTALACIJ ZA VODOVOD IN CENTRALNO OGREVANJE

Radio c. 1 A, Domžale
tel.: 713-001 • faks: 713-001

PAVLA CENCELJ IZ TROJAN - DEVETDESETLETNICA

Praznovanje na Podmilju

Takoj po novem letu, 10. januarja 1904, se je na Podmilju pri Anščevih rodil četrti otrok. Po treh hčerah so srečno upali, da bodo končno dobili fanta.

Rodila se je deklica Pavla. Razočaranje je bilo veliko. Ljudje vedo povedati, da je bila celo krščena na ime Pavel, ker se tudi tedanji g. župnik ni mogel sprijazniti z novim dekletom.

Deklica je rasla in s strahom so opazili, da ne sliši tako kot drugi. Tudi težko pričakovani sin, ki se je rodil kot naslednji otrok, je bil naglušen.

Ko je bila Pavla stara deset let, so jo za nekaj časa dali v Kamnik k nuni. Tam se je naučila tudi najosnovnejših črk. Ni zdržala dolgo brez doma. Morala pa se je še enkrat posloviti in oditi v Dob, kjer se je naučila šivanja. V kasnejših letih je šivala pri premožnejših ljudeh in tako pomagala preživljati številno družino, ki je kmalu ostala brez očeta.

S posebnim veseljem pa je gojila semena, vzgajala piščančke in se veselila srečanj z otroki. Kar šestdeset let je gojila in skrbelo za semena ter z njimi zalagala bližnjim in daljno soseso. Pri njej so ljudje še pred kratkim lahko dobili semena

za repo, kumino, česen, majaron, peso... Tudi na nego rož se je spoznala. Njena sestra, ki je po smrti mame skrbelo za Pavlo in brata. Vsi trije so ostali neporočeni in so bili drug drugemu v oporo. Pri njih je stanoval tudi nečak Tone, ki je v kasnejših letih zagospodaril na posestvu in skrbel za ostareli teti in strica. Zgradil je tudi nov in večji dom, kjer ima teta svojo sobo in svoje skrivnosti. Želo rada pokaže garderobo, ki jo je še pred kratkim sama sešila. Kar neverjetno je, kako dobro še vidi. Roka je sicer počasna in okorna za šivanje, vendar pa »ta mlada« rada vdane nit.

Prepričana je, da bo dočkala še kakšno leto, čeprav ni najbolj zdrava. Celih štirideset let ima že rano na nogi, ki se ji nikakor ne zaceli. Vsekakor ji želimo zdravja. Prav bi bilo, da bi kljub najnovejšim predpisom in zakonom dočkala dan, ko bi prejela svoja finančna sredstva. Bila bi dobrodošla vsaj za številne povere, ki ji, upam, pripadajo na stara leta.

Ob jubileju iskrene čestitke, katerim se pridružuje tudi uredništvo Slamnika.

DARINKA GRUM

Prav zato je bila rezervirana trasa, izpred domala 20 let, določena brez vsake poglobljene študije. Kar naenkrat je gradnja AC nastala kot problem, saj jo je treba zgraditi zdaj in takoj. Zaradi našega gospodarskega razvoja in njegovih potreb gotovo ne. Vsi vemo, da je problem AC evropski.

12. Ne prodajmo kvalitetnega življenja in kvalitetne zemlje za majhne denarje. Prodajmo - uporabimo, če že moramo, manj koristno zemljišče neobjudenih predelov za večjo ceno. AC bo v vsakem primeru naša, pa tudi njene prednosti in njene posledice.

Pa še to: Imamo izjavo evropsko poznanega projektantskega podjetja, da je danes najcenejša gradnja AC v terasah po severnih pobočjih hribov.

13. Projektanti, načrtujte ceste v soglasju in skupaj z ljudmi, ne pa proti njihovi volji. Graditelji AC bodo lahko gradili hitreje in z manj zaplety.

Naše ugotovitve so zbir razprav na republiškem združenju DVO-ja. Podpirajo nas tudi vsi Zeleni, kakor tudi Slovensko ekološko gibanje.

Naše mnenje je tudi, da doslej izdelane in obravnavane študije in primerjave še niso tako kakovostne, da bi projektanti že lahko izdelali lokacijski načrt za odsek AC Sentjaskob-Blagovica-Vransko. Prav zato smo prepričani, da so zaključki »sinteze in sklepi« na splošno in tudi v tem pogledu preuranjeni, zato je nujna in obvezna podrobnejša in natančnejša presoja ponudnih variant, na osnovi vsestransko objektivnih kriterijev in podatkov, in to za celotno traso od Malence (Ljubljana) do Arje vasi (Celje). **Naj ne bi Slovenec Slovencu grenil življenja!**

LETO TURIZMA

Veliko prireditev

V občini Domžale dela devet turističnih društev: Mengeš, Dobeno, Domžale, Rača, Brdo pri Lukovici, Pobudnik Spodnje Loke, Radomlje, Gradišče, ki se jim je prav pred kratkim pridružil tudi Turistično društvo Preserje pri Lukovici. Na skupnem sestanku z Janezom Perom, članom izvršnega sveta, zadolženim za turizem in podeželje, so pregledali dosedanje delo ter pripravili pregled prireditev za leto 1994, v katerem je večina tradicionalnih, ki so ponesle ime posameznega kraja in tudi občine Domžale širom po Sloveniji.

Tako boste že v februarju lahko obiskali tradicionalno MENGEŠKO MARELO (19. 02.), kateri bo sledil v marcu rekreativno družabni pohod PO NAGELJ NA LIMBARSKO GORO (13. oz. 20. marec), v istem mesecu pa se bodo lhanci poklonili spominu velikega slavista dr. Antona Breznika (26. 3.). Kulturno društvo Miran Jarc Škocjan že sedaj vabi mlade in vse mlade po srcu na PRVOMAJSKI KONCERT ZA MLADE, kjer vam bo prijetno v družbi z eno ali celo več znanih slovenskih zabavnih glasbenih skupin, prvi dnevi maja bodo v znamenju svetovnega tenisa (SLOVENIAN OPEN), ne smemo pa pozabiti že tudi tradicionalnega prvomajskega

srečanja, ki ga bodo z največjim ognjemtom doslej na večer pred prvim majem pripravili člani Balinarskega športnega kluba Budničar s Količevega, vsi ljubitelji harmonike pa zanesljivo ne boste manjkali na tradicionalnem srečanju harmonikarjev v Spodnjih Lokah (8. 5.). Že petintridesetič bo v zibelki rokovanjstva na Brdu pri Lukovici domače turistično društvo pripravilo ROKOVNJAŠKI TABOR (18. in 19. junij), le teden kasneje (25. 6.) pa bo Krumperk zopet obiskal ADAM RAVBAR. Gradišče 94 (25. 6.) je prireditev, kjer vas bodo pozdravili na pravem vaškem sejmu in obujali tradicionalne kmečke običaje, podobno pa bo tudi na III. kmečki olimpiadi (14. 8.) v Preserjah pri Lukovici. Zanesljivo ne boste zamudili GLASBE TREH DEŽEL (20. 8.), se povselili na FURMANSKEM PRAZNIKU, ki bo prav tako v drugi polovici avgusta in se 28. avgusta srečali na tradicionalnem srečanju planincev in ljubiteljev planin ob DOMŽALSKEM DOMU NA VELIKI PLANINI. Če omenim še MIHAELOV SEJEM V MENGŠU (1. in 2. oktober), tradicionalni REKREATIVNI POHOD IN TEK ZA KROF V KRAŠNJI prav tako v začetku oktobra in EX TEMPORE Krašnja, potem smo našli skoraj vse večje prireditev, ob katerih pa bo še vrsta

drugih, na katere ste vsi povrsti pristočno vabljeni!

Turistična društva si bodo ob tem letu 1994 prizadevala, da bi čimveč naših vasi in krajev sodelovalo v tekmovalstvu za najlepše urejen kraj v Sloveniji, ponudbo in kakovost turističnih storitev pa bo zanesljivo izboljšalo tudi izobraževanje turističnih delavcev, s poudarkom na kmečkem turizmu, ki se v organizaciji MI AMIGO začneja v zimskem času.

Ob tem pa omenimo še pestro dejavnost Šolskega kulturnega društva Krašnja, ki v zadnjih letih namenja posebno skrb ohranjanju starih šeg in običajev ter ljudskega izročila. Med te spadajo tudi medeni dnevi in druge prireditev, izmed katerih omenimo načrtovani prikaz nekdanje kmečke hiše in vasi, ki naj bi zrastle ob šoli v Krašnji.

V.

NE KADIMO, ZDRAVO ŽIVIMO

Pridružite se nam!

Društvo nekadilcev Domžale je bilo pred kratkim gostitelj vseh društev nekadilcev, ki se združujejo v Zvezo društev nekadilcev Slovenije. Tako v naši državi deluje že enajst društev, največ na območju Ljubljane in Štajerske. Vsak po svojih močeh si prizadevajo, da bi s preventivnimi akcijami preprečevali kajenje.

Sestanek v Domžalah je bil namenjen oceni sodelovanja društev na razstavi na Gospodarskem razstavišču, kjer so se društva predstavila s svojimi dejavnostmi. Prav posebno pa so prostor popestrila dela učencev osnovnih šol na temo boja proti kajenju. Ob tem lahko ugotovimo, da je Društvo nekadilcev Domžale eno izmed aktivnejših, še vedno pa pogrešamo večje vključevanje nekadilcev v naše društvo. Zveza društev nekadilcev Slovenije bo v letu 1994 nadaljevala s svojimi aktivnostmi, načrtuje večjo povezanost tako z ministrstvom za zdravstvo, kot ministrstvom za šolstvo in šport, svoja prizadevanja pa bo zlasti usmerila v delo z mladimi, ki naj bi pravočasno spoznavali nevarnosti kajenja in drugih zasvojenosti ter brez tobaka živeli bolj zdravo.

Vabimo vas, da se nam pridružite!

V. V.

SVETLI UTRINKI SKAVTSKEGA ŽIVLJENJA

Raziskovalci zemeljskih globin

Po čudovitem poletnem taboru je izvidnike in vodnike spet presenetil nov izziv – spoznati čar in nevarne pasti, ki jih ponuja Rakov Škocjan. Oho, jame! To pa ni več kar tako... Sledile so priprave, pri nekaterih so se oglašali skriti strahovi pred neznanim, v vseh pa se je razpalmeval pustolovski duh, ki je pokopal vse dvome in podžgal v srcih mladih skavtov nemir ter veselo pričakovanje.

Kako počasi se je bližala težko pričakovana sobota... Pa še ta jesenski dež, ki ni in ni hotel ponehati in je grozil, da bo treba izlet prestaviti, kajti reka v Rakovem Škocjanu kaj hitro naraste in s tem onemogoči dostop v jame. Oči vseh nas so se upirale v težke, sive oblake in nemo rotile nebo, a vse zaman. Nič, sobota je že pred vrati, mi pa trdno odločeni, da se ne damo kar tako poceni zaradi takega

turobneža, kot je bilo deževno vreme. Na vrsto je prišlo mrzlično čiščenje planinski čevljev in mazanje z zaščitnimi kremami, da jih ne bi prehitro premočilo. Nahrbtniki so se polnili z rezervno obleko, hrano, čajem, vrvmi, zemljevidi, baterijami in vsem, kar preračunljiv skavt vedno nosi s seboj.

Zadnja noč pred soboto je bila silno kratka in že je v zgodnje jutro zaropotala nemogoča budilka. Zvlekli smo se iz tople postelje, se z vso kramo nekako stlačili v avto in se odpeljali do avtobusne postaje, zakaj lilo je, kot da ne bo nikoli prenehalo.

Avtobusna postaja je samevala, družbo nam je delal dež, ki se je v valovih zgrinjal nad naše dežnike. Pod streho pa se je stiskalo nekaj zehajočih, ki so verjetno imeli delovno soboto. Tam nas je že čakala voditeljica naše čete Nuša v polni »bojni opravi«, nasmehana in trdno odločena, da taka malenkost, kot je slabo vreme, že ne bo pokvarila načrtovanega podviga. V hipu smo se nalezili njenega veselega optimizma in kar poleteli skozi odprta vrata avtobusa, ki je maloprej zapeljal na postajo. Ker je bil avtobus skoraj prazen, smo v celoti zasedli sedeže in se udobno odpeljali proti Ljubljani. Tam smo presedli na vlak za Rakek. Kdor je v avtobusu še napol spal, se je na vlaku dokončno predramil. Posedli smo okoli Nuše in pozorno prisluhnili njenim skrbnim navodilom in do zadnje malenkosti premišljenemu načrtu za današnji podvig. Na postaji v Rakeku se je naša pot z vlakom končala, naprej smo se odpravili peš. Pridružil se nam je še izkušnjem jamar Miran in nam mimogrede povedal marsikako zanimivost.

Tik pred začetkom naše fantastične in razburilive dogodivščine smo za polovico zmanjšali težo svojih nahrbtnikov, z okusno vsebino pa prijetno založili lačne trebuhe. Ko je bilo to nadvse pomembno opravilo pri kraju, smo se oborožili s karbidovkami, vrvo ter vsem ostalim. Miran nas je poučil o uporabi jamarke svetilke, in ko smo bili pripravljene, se je pustolovščina začela.

Prijetni spomini na poletni tabor še živijo

Pot je bila ozka, razmočena ilovnata tla pa strašansko spolzka. Drselo nam je, da je bilo kaj. Kako zabavno in neprijetno hkrati! V Zelško jamo smo se oddrsali polni upanja, da bo tam pot manj drseča. Pa se je naše upanje hitro razblinilo, brž ko smo stopili v kraljestvo teme in si prižgali svetilke. Če ne prej, smo tisti trenutek začutili, kaj pomenijo besede... LUC, KI SVETI V TEMI... Oklepali smo se vsak svoje svetilke in drseli zdaj naprej, zdaj nazaj, pa leva noga v desno stran in desna v levo, lovili drug drugega za rokave, hlačnice, bunde – da se pač ne bi prehitro zapeljali na tla neznanu kam. Često smo se vgrezali globoko v blato.

Naenkrat se zdaj nekje zasliši vznemirjen klic. Na čeladi je ugasnila luč! Aha, to bo Katarina, ki je bila na koncu kolone in si s karbidovko razsvetljevala pot. Kaj zdaj? Oh ne, samo brez panike, prosim! Ampak, da te kar tako, meni nič, tebi nič, zajame popolna tema, te stiska in mrtvi... Tam nekje se sliši širjo oddaljujoči glasovi, tvoji prsti pa mrzlično tipajo pot do rešitve... Kako se že spravi v funkcijo to presneto zadevo?! Široko razprte oči nemirno tavajo po temi, ušesa pa napeto sledijo glasovom prijateljev. Se mar takole počutijo vsi, ki so zaradi kakršnegakoli vzroka prikrajšani za vid? Povsod tema, grozeča, zahrbtna, hladna tema...

In naenkrat – uspelo je!! Prijetna, topla svetloba je razblinila temo in občutek varnosti, gotovosti se je povrnil. Kako dolga in shriljiva je

časih lahko ena sama kratka minuta...

Pa vendar, v krogu vrstnikov je bil strah v hipu pozabljen, radovednost nas je gnala novim skrivnostim nasproti. Spet smo plezali, se plazili, brodili po vodi, v čevljih pa so noge kar cmokale od mešanice blata in vode. Res MEGA, vse tole! Brez strahu lahko enkrat počneš stvari, za katere bi doma že zdavnaj dobil par vročih okrog ušes in zraven slišal jezno godrnjanje, da si za letos opravil s čevlji!!

Ho, ho! Počakajte trenutek, glavno šele pride! Ko bi bili zraven tisti trenutek, ko smo se kot prave predpotopne prikazni, obložene s plastmi sušiče ilovice, prikazali iz jame na dan, bi se prav gotovo ponižno ozrli v nebo z željo, naj hitro potemni in zakrije vso to nečednost. Mi pa smo se začeli smejati drug drugemu, lahkih src, saj smo vsi srečno prestali preizkušnjo. Ker pa seveda svojih staršev nismo hoteli preveč onesrečiti, smo vsaj za silo zadržali in izmili blato z obrazov, rok, obleke in čevljev. Iz nahrbtnikov smo postrgali do zadnje drobtinice vse, kar smo imeli za pod zob; morda je bila med njimi še kakšna drobtina iz prejšnjega izleta! Ta je bila najokusnejša, ker je bila poslednja.

Pred odhodom se je globoko iz naših src dvignila zahvala za tako nepozabno doživetje... Pot domov je minila hitro, kar prehitro. Doma pa smo pripovedovali in skrbno pazili, da ne bi česa izpustili.

Po izčrpnem pripovedovanju svojih hčera zapisala Andreja T.

Hvala, g. Alič!

Ribiška družina »BISTRICA« iz Domžal že tri desetletja skrbi za tekoče vode, ki jih je dobila v upravljanje. Obenem pa oskrbuje številne ribnike, ob katerih preživijo člani in ljubitelji ribištva iz vse Slovenije marsikateri vikend.

Poleg rednega vzdrževanja so v preteklosti zrasle ob ribnikih tri brunarice. V letu 1993 pa so se začela velika dela ob ribnikih v Moravčah. S prizadevanjem predsednika ribiške družine Rajka Bajca in vseh moravških ribičev je bila urejena sanacija obrežja ribnikov.

Marljivi ribiči so se odločili, da bodo ob ribnikih postavili še manjši objekt, ki naj bi služil za shrambo orodja in ribje hrane, ker je treba tudi ribnike primerno vzdrževati. Zabetonirali so temelje in v nekaj mesecih je zrasla čudovita brunarica, ki je dopolnila in popestrila idilo prelepe pokrajine.

Bližal se je čas otvoritve. Okolica je bila urejena, brunarica dokončana, vendar prazna – brez opreme. Tedaj pa je bil na krajšem izletu v Moravčah gospod Franc Alič iz Domžal; ogledal si je tudi vzorno vzdrževane moravške ribnike in pravkar zgrajeno brunarico. Bil je navdušen nad lepoto narave. Ko je zvedel, s kakšnim trudom in odrekanjem je bila brunarica zgrajena, je rekel: »Brunarica mora biti tudi znotraj lepo opremljena in urejena. Ob otvoritvi bom botroval vaši brunarici. Kupil bom najpotrebnejše predmete, da jih boste postavili v ta prelepi objekt!«

In ta moč – gospod Alič je držal besedo. V decembru je v brunarici prvič zažarela peč na petrolej, vredna nekaj manj kot 60.000 tolarjev. »Da vas ne bo zeblo,« je pripomnil sponzor Alič in dodal: »Se vam bom pomagall«

Ljudi s tako plemenitim srcem je malo. Ribiška družina »BISTRICA« in moravški ribiči se gospodu Aliču toplo zahvalujemo z željo, da bi še prišel med nas.

RIBIČ T. T.

Iskrene čestitke ob 15-letnici INCE Mengeš – Anka Osterman, državna sekretarka, in Jože Mlakar, direktor, z jubilarci.

INCE in Društvo za pomoč duševno prizadetim Mengeš

Radi bi se zahvalili vsem, ki ste nam kakorkoli pomagali, da smo lahko našim invalidom pripravili kanček veselja ob naših prireditvah in letovanju. Hvala vsem posameznikom, delovnim organizacijam in obrtnikom, še posebej LB banki Domžale, Hipo banki Domžale, Biring Trzin, Lango d.o.o., Restavraciji Vincent Mengeš, KS Mengeš, Občini Domžale in Karitas Mengeš.

Brez glasbe na naših prireditvah ne gre, zato smo še toliko bolj veseli, ko ugotovimo, s kakšno naklonjenostjo so godci zabavali naše invalide. Ansambel KRT nas je že petič zabaval na tradicionalnem pikniku, SLOVENSKI KVINTET na Martinovanju, ansambel OBVEZNA ŠMER ob 15-letnici INCE in TRIO ZVONČEK ob novoletni obdaritvi. Seveda gre zahvala tudi našemu dobremu DEDKU MRAZU, Janezu Hafnerju, ki zna naše »velike otroke« prijetno ogovoriti.

Obenem bi se radi zahvalili gospodu Silvu Šinku in Prpiču ter društvu Dober dan naši, ki so nam podarili 50 vstopnic za ogled Novoletnega videomeha.

Razumevanje vseh vas kaže, da znate sprejeti drugačne od sebe in jim nuditi kanček veselja in za svoja dejanja ne pričakujete plačila. Hvala!

MLAJ

Domžalski borci so si med izletom po Gorenjski ogledali tudi Prešernovo rojstno hišo v Vrbi. Ustavili so se tudi pri spomeniku 29 ustreljenih talcev v Mostah pri Žirovnici, kjer so položili venec. Nato jih je pot vodila v Lovski dom v Završnici pod Stolom, kjer so se pogovorili o programu za leto 1994 in izlet tudi prijetno zaključili.

Foto: J. NOVAK

Veseli december tudi v Loki

Na Miklavžev večer je Miklavž s spremstvom obdaril otroke v Loki. Šel je od hiše do hiše. Otroci so molili in dobrotljivemu svetniku odgovarjali na vprašanja. Seveda je marsikateremu nadebudnežu parkelj tudi požugal, preden je spregovoril.

V torek, 28. decembra, pa so dekleta v gasilskem domu pod vodstvom mentorice Nataše Vrhovnik dvakrat odigrale igrico z naslovom Mojca Pokraculja. Odlično so se odrezale in bile deležne velikega aplavza. Obiskovalci so prostor napolnili na obeh predstavah. Za malčke sta bili pravo doživetje in njihova rdeča lička so žarela od sreče in zdovoljstva. Veselje, srčnost in veliko željo po novem dokazovanju pa smo razbrali tudi iz oči mladih igralk in nas, vaščanov, ki smo si igrice ogledali. Želimo, da bi se nadaljevala dramska tradicija, ki so jo Ločani začeli pred tridesetimi leti.

Po obeh predstavah je malčke obiskal še dedek Mraz. Z njim in nje, ovim spremstvom – lisico, vol-

kom, medvedom, zajčkom in srnjakom – so zapeli in se pogovarjali. Kar neradi so šli domov.

Pa nič hudega, dragi otroci, saj se ob letu gotovo spet oglasita oba, Miklavž in dedek Mraz, z novimi

dobrotami. Morda vas prihodnjič obišče še božiček. Naši fantje in dekleta vam pravijo, da igrice o Mojci Pokraculji ni bila zadnja, zato KMALU NA ŠVIDENJE!

JOŽE BROJAN

Indonezija – Comdeca '93

Že v prejšnji številki sem vam napisala, da smo na taboru lahko počeli veliko različnih stvari in med drugim smo se vključevali tudi v fizične in nefizične aktivnosti. V sklopu nefizičnih aktivnosti smo lahko spoznali mnogo zanimivih stvari, ki so značilne samo za Indonezijo. Indonezija je razdeljena na 27 provinc (mimogrede – naš tabor je bil v provinci Vzhodna Java). Sredi travnika v taboru so nam organizatorji postavili velikanski oder, kjer so se vrstile različne prireditve, in sicer vsak večer.

Najprej se je tam predstavilo vseh 27 provinc s svojo glasbo, svojim plesom in svojo nošo. Nekaj večerov je bilo vse skupaj še zelo zanimivo, potem pa nam je po kakšnem tednu ves tisti hrup začel presedati in kmalu smo se odločili, da ob večerih več časa posvetimo družabnosti. Tako smo si našli svoj prostor v improviziranih barčkah, kjer smo v nadaljevanju svojega taborjenja popili na litre

metrov, uporabljajo za okraševanje mesta ob praznikih, kot so poroke, državni prazniki, predsednikov rojstni dan itd.

Vrta dekleta smo se priključila tudi skupini plesalk, ki so nas naučile nekaj plesnih korakov v stilu širom po svetu znanih Balijskih plesalk. Manjkala seveda ni niti tipična indonezijska glasba, ki je na trenutke lahko tudi zelo ubijajoča.

V sklopu izbirnih dejavnosti pa smo se lahko vsi udeležili tudi dvodnevne safarija na vulkan Mt. Bromo in slap Probolinggo. Mt. Bromo je mogočen vulkan, ki se dviga proti nebu sredi V. dela Jave. Je nekakšna tipična izletniška točka za mnoge turiste, tako domače kot tuje, saj nudi marsikaj zanimivega. Mi bi Mt. Bromo zlahka lahko primerjali z našo Šmarno goro, le da je vulkan za nas nekaj neobičajnega, nekaj misterioznega. Večinoma so ture na Mt. Bromo organizirane tako, da se hoja začne že zgodaj zjutraj. Mi smo svojo pot začeli že dan

Kot sem verjetno že omenila, si vseh teh doživetij nismo mogli privoščiti sami, ampak so nam prijazno pomagali naslednji obrtniki in podjetja: v prvi vrsti se zahvaljujemo predvsem podjetju SMELT iz Ljubljane, ki je največ pripomogel k našemu odhodu, prav tako pa tudi naslednjim: EVO d.o.o., ORPAL, Galvanizacija Martinjak, Mesarstvo Kmetič, Studio 301, Elektroinstalacije SKOČAJ, PROING, BNG, d.o.o., TOSAMA Domžale, KIMI, TUVAl, Obrtna zbornica Domžale, Boutique RESNIK, Gostišče ZAJC, Vinotoč Cotman, Mizarstvo CERAR, BISTRO PODKEV, FLORIDA, bar, Union Mengeš, Trgovina LILA, LIFE Domžale, Strojenje kož GRČAR, LDS Domžale.

domu. Občutek je krasen, saj v daljavi zagledaš manjši tempelj, ki ga zakriva vulkanski prah. Vsi smo bili navdušeni, zlasti pa Tanja, naša geografinja, ki je prvič videla vulkan.

Zadnji večer našega taborjenja so nam organizatorji obljubljali nepozaben večer. In smo ga dobili – najprej domačo, menda zelo znano narodnozabavno skupino, ki ni znala zaigrati nič drugega, kot nekaj muslimanskih pesmi. Vendar pa to za nas niti ni bila ovira, saj s kombinacijo Arabcev in Slovencev tudi poslovilni večer lahko uspe. Poslovili smo se z zelo prijetnimi spomini v srcu in zaželeli drug drugemu, da se seveda še kdaj vidimo. Prihodnjic: Indonezija tako in drugače.

GRETA GROŠELJ

Izdelovanje okraskov iz listov bananovcev.

kokakole na račun dobrih kolegov iz Kuvajta. Včasih smo si ogledali tudi kakšen film, saj so bili na treh različnih koncih postavljeni potujoči kinematografi. Filmi žal niso bili tako kvalitetni, kot bi si morda želeli, vendar so bili kljub temu užiteni. Če ne zaradi česa drugega, so tamkajšnji vaščani, ki so nas 14 dni prav začudeno opazovali, kakih 10 minut pred koncem filma vstali in odšli domov.

Dekleta smo se naučile tudi izdelovati batik, ki je tipična indonezijska poslikava blaga.

Človek se včasih vpraša, kaj Indoneziji delajo iz listov bananovcev, ki so ogromni in zelo zelo prožni.

Ugotovili smo in bili priča, da se iz listov bananovca lahko naredijo prav krasni izdelki. Indonezijsko ljudstvo take okraske, ki so veliki tudi po nekaj

prej, saj smo se iz tabora do izhodišča na vulkan vozili kar nekaj ur. Do izhodišča smo prispeli okoli 4. ure zjutraj naslednji dan, ko smo nadaljevali pot proti robu kraterja. Še dobro, da smo hodili ponoči, da tako nismo videli vsega tistega prahu, ki smo ga lahko le čutili. Po nekajurni hoji smo dosegli rob kraterja, od koder se je krasno videl rdeč plamen, ki je tlel v notranjosti kraterja. Potem se usedeš na tla, ki so ša malo topla, in čakaš, da vzide sonce. Nekaj časa te zelo zebe in s pogovorom se skušaš nekako zamotiti. Nato nastane tišina in vsi gledajo proti vzhodu, kjer se začne ustvarjati prekrasne kombinacije barv. Čez nekaj časa postane tudi toplejšje, saj vzide sonce, vir toplote in svetlobe. Kmalu se zdani in v koloni gre vsa množica nekajtisoč ljudi proti

Projektno delo

Učenci 4. razredov smo se na pobudo naših učiteljev odločili, da pripravimo projekt Družinski prazniki v decembru. Projekt naj bi zajel praznovanje rojstnih dnevov in godov, sv. Miklavž, božič in novo leto. Naš razred se je odločil za podprojekt novo leto.

Naše delo je bilo razdeljeno na delo doma in v šoli. V šoli smo delali v skupinah in posamezno. Vsaka skupina je imela svojo zadolžitev. Zbirali smo literaturo in jo prebrali ter izpisovali zanimive podatke. Spoznali smo mnogo rekov in pregovorov. Seznanili smo se s simboli za srečo. Zbirali smo razglednice, koledarje in prtičke z novoletnimi motivi. Pri urah likovne vzgoje smo izdelali veliko okraskov, pri slovenskem jeziku smo pisali zgodbe in pesmi, pri glasbenem pouku pa prepevali pesmi o zimi in dedku Mrazu.

Doma smo se pogovarjali s starši in stariimi starši o tem, kako so praznovali novo leto nekoč.

Zbrani material smo nato pregledali, izdelali plakate in pripravili razstavo. Mize smo pogrnili s prti. Nanje smo razstavili naše izdelke. Pod novoletno jelko smo položili darila, ki smo jih pripravili doma. Naše mame so spekle slaščice in tudi te smo postavili na mizo in jih ob ogledu razstave ponudili obiskovalcem.

21. 12. 1993 smo pripravili predstavitev projekta za starše. Starši so prišli v velikem številu. Poslušali so nastopajoče in bili navdušeni nad programom.

Delo, ki smo ga opravili, je bilo zanimivo in poučno. Želim, da bi bilo takih prireditev še več, kljub temu da zahtevajo veliko dela in prostega časa.

Miha Zver, 4. c razred OŠ Vencija Perka Domžale

Spoštovani!

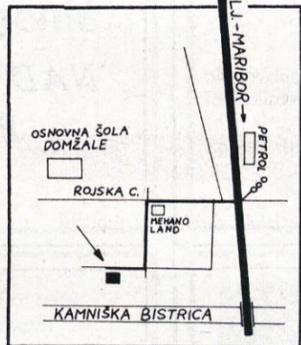
Če želite, da bo vaša reklamo prebralo najmanj 16.000 ljudi, oglašajte v Slamniku.

TELEFON: 721-022

ZOBOZDRAVNICA dr. Jagoda Strehovec

ODPIRA 1. februarja 1994
ZASEBNO
ZOBOZDRAVSTVENO
AMBULANTO
V DOMŽALAH,
POTOČNIKOVA 15
Tel.: (061) 721-990

Delovni čas:
ponedeljek, sreda in četrtek
od 13. do 19. ure
torek in petek
od 8. do 14. ure

Ljubljanska banka

Ljubljanska banka, Banka Domžale d.d., Domžale
Sektor za posle z občani

LB Banka Domžale d.d. Domžale kot uspešna in dobra banka nudi prebivalstvu mnogo različnih storitev in sicer od deviznega poslovanja do poslovanja s plačilnimi karticami (plačilna kartica LB, LB Eurocard), dvigovanja gotovine na bančnih avtomatih, do borznih storitev.

Dvig gotovine na bankomatih je od meseca novembra 1993 možen v Domžalah, v Mengšu in v Trzinu.

Na področju kreditiranja občanov LB Banka Domžale d.d. Domžale s 1. 2. 1994 znižuje obrestne mere.

Imetnikom tekočih računov prav tako od 1. 2. 1994 nudimo ugodnejše pogoje za pridobitev limita.

Za vse informacije, ki vas zanimajo, vas vabimo, da nas obiščete v naših enotah v Domžalah, na Viru, v Mengšu, v Trzinu, v Jaršah in v Moravčah. Enote poslujejo za stranke (razen agencija Moravče) vsak dan od 8. do 18. ure, ob sobotah pa od 8. do 12. ure.

Lahko nas pokličete na telefon 715-422, int. 281 ali 286, za informacije o pogojih varčevanja in na telefon 715-422, int. 263 in 264, za informacije o kreditiranju občanov.

Z veseljem se bomo z vami pogovorili in vam skušali svetovati rešitve, ki so za vas najugodnejše.

LB BANKA DOMŽALE D.D. DOMŽALE JE BANKA ZAUPANJA.

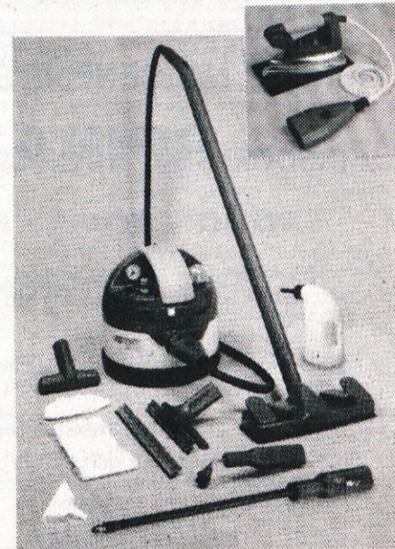
LB BANKA DOMŽALE D.D.
Sektor za posle z občani

LB DOMŽALE D.D. DOMŽALE – Pregled obrestnih mer, veljavnih od 1. 1. 1994

	Revalor. stopnja in letna obrestna mera	Skupna letna obrestna mera	Skupna mesečna obrestna mera
TOLARSKA SREDSTVA OBČANOV			
VPOGLEDNA hranilne vloge, tekoči računi, žiro računi	R/60,00%	11,13	0,90%
VARČEVALNA KNJIŽICA	R	19,16	1,50%
DEPOZITI VEZANI OD 31 DO 90 DNI od 5.000 SIT do 49.999 SIT	R + 6,00%	26,31	2,00%
od 50.000 SIT do 99.999 SIT	R + 7,00%	27,5	2,08%
od 100.000 SIT dalje	R + 8,00%	28,69	2,17%
DEPOZITI VEZANI nad 1 mesec	R	19,16	1,50%
nad 3 mesece	R + 7,00%	27,5	2,08%
nad 6 mesecev	R + 9,00%	29,88	2,25%
nad 12 mesecev	R + 10,00%	31,08	2,32%
VEZANE HRANILNE VLOGE NAD 12 MESECEV	R + 10,00%	31,08	2,32%
VEZANE HRANILNE VLOGE NAD 24 MESECEV	R + 11,00%	32,27	2,40%
VEZANE HRANILNE VLOGE NAD 36 MESECEV	R + 12,00%	33,46	2,48%
DEPOZITI Z VALUTNO KLAVZULO od 31 do 90 dni	D + (8-9,6)%		
od 91 do 180 dni	D + (9-10,8)%		
nad 12 mesecev	D + (10-12)%		
D = valutna klavzula DEM – Revalorizacijska stopnja za mesec januar znaša 1,50%.			

Profesionalni gospodinjski aparat za ekološko čiščenje vseh stanovanjskih površin, garderobe in avtomobila s suho paro.

Brez uporabe zdravju in okolju škodljivih čistil, bo vaše stanovanje bleščeče čisto in razkuženo. Komplet VAPORETTO vsebuje tudi profesionalni parni likalnik, ki si ga želi vsaka gospodinja.

NA NAŠEM TRGU PO NAJNIŽJIH CENAH IN UGODNIH NAKUPNIH POGOJIH. PRIHRANITE ČAS IN ENERGIJO! IZBOLJŠAJTE KVALITETO ŽIVLJENJA!

Predstavitve aparatov brez kakršnekoli obveznosti!
Informacije: MI.MA J.o.o.
Tel.: (066) 61-016

SOCIALDEMOKRATSKA STRANKA SLOVENIJE
OO DOMŽALE

Naš skupni cilj je živeti v bolj pravični, bogati in varni Sloveniji! Pridružite se nam!

Predsednik SDSS
Janez Janša

PRISTOPNA IZJAVA

Ime in priimek _____

Datum rojstva _____

Naslov _____

Kraj _____

Poštna številka _____

Krajevna skupnost _____

Občina _____

Izobrazba _____

Poklic _____

Zaposlen(a) pri/v _____

Telefon doma _____

Telefon v službi _____

Vse mlade od 15 let dalje vabimo k Socialdemokratski mladini. Velja ista pristopna izjava.

V _____, dne _____
Podpis

Izpolnjeno pristopno izjavo pošljite na naslov: Socialdemokratska stranka Slovenije, Občinski odbor Domžale, Ljubljanska 70, p.p. 95

BODYFORM

salon zdravja in lepote
Kamnik, Vrhpolje 41
telefon: (061) 831-383

Cenjenim strankam želim srečno novo leto in obveščam, da sem k storitvam akupresure, programu za hujšanje, solariju, limfni drenaži in masaži dodala

nov program proti celulitu ter pedikuro in manikuro.

Se priporočam

Cvetka Brumen, višja fizioterapevtka
Telefon: (061) 814-291

CENEJE, NAJCENEJE, ŠE CENEJE

V TRGOVINI **SPINA** V KRAŠCAH

NOVO * NOVO * NOVO

• S kartico Nedeljskega dnevnika imate pri gotovinskem nakupu (čeki, gotovina) 5% popusta nad vrednostjo 2.000 SIT

• Upokojemcem pa nudimo od 1. do 5. v mesecu 5% popusta na kupljeno vrednost blaga nad 3.000 SIT (čeki, gotovina).

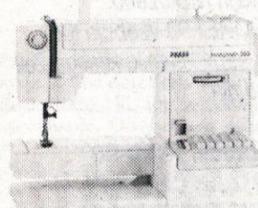
POPUSTA SE IZKLUČUJETA!

Brez dobro obložene mize tudi veselega pustovanja ni. Dobrote (šinki, šunke, vino, moko, maslo, rum) so najcenejše v SPINI.

Dobrodošli!

pooblaščen distributer za

PFAFF®

NUDIMO VAM:

- dekorativno blago za zavese in sedežne garniture
- zadrge, sukance
- metrsko blago za konfekcijo
- modne gumbe, bleščice, perle

Prodajamo šivalne stroje **PFAFF**

Priporočamo vam najnovejši model 6085 hobbymatic – gospodinjski šivalni stroj, primeren tako za začetnike kot za tiste, ki želijo več.

Cena z davkom 53.319,00 SIT, možen obročni nakup, garancija 24 mesecev.

ŠIVAJTE Z NAMI!

Preserje pri Radomljah
Kamniška 21
tel.: 727-818

V kolikor imate probleme z

- SKULIOZO – nepravilno geometrijo hrbtnice,
- BOLEČINAMI V KRIŽU ALI UDIH,
- ALERGIJO,
- BOLEČINAMI SRCA,
- NEPRAVILNO CIRKULACIJO KRVI,
- KRČNIMI ŽILAMI,

ali niste čisto prepričani v svoje zdravstveno stanje, vas vabimo k sodelovanju in ponujamo novo smer zdravljenja –

smer ALTERNATIVNE MEDICINE

Alternativna medicina ne samo zdravi, temveč tudi utrjuje zdravje z ekološko čistimi metodami. Rezultati zdravljenja v lanskem letu v celoti potrjujejo našo smer.

V mesecu januarju še lahko izkoristite

brezplačen zdravniški pregled z diagnozo.

Informacije in naročila vsak delavnik od 15. ure dalje po tel.: (061) 727-818

Ne pozabite: **VAŠE ZDRAVJE JE V NAŠI MOČI!**

MO-GY d.o.o.

in
dr. med. Igor Kuzjakin

Mali oglasi

SLAMNIK 721-022

MLADA petčlanska slovenska družina najame v Domžalah ali okolici stanovanje za daljše obdobje.

Telefon: (061) 711-641

IŠČEM prostor za frizerski salon v centru Domžal do 50m².
Tel.: (061) 711-507

INŠTRUIRAM matematiko, fiziko in osnove elektrotehnike.
Telefon (061) 738-662

IŠČEM KV šiviljo s prakso za nedoločen čas s poskusnim delom.
Tel.: (061) 723-028

TAKOJ zaposlimo kvalificirane zidarje in tesarje za delo v okolici Domžal.

Telefon: (061) 735-178

PREKLIC

K. J. iz Vrhpolja pri Moravčah se opravičujem g. B. P. iz Zg. Tustanja pri Moravčah za izrečeno žalitev v javnem prostoru.

elektromehanika,
servis pralnih in pomivalnih strojev

CMREKAR ALJAŽ

gorenje

Candy

delavnica:
VIR, Šubičeva 23
DOMŽALE
tel.: 061-714-332

Večja popravila lahko plačate v dveh obrokih

MARINKA BEVC

IMOVIČA 3/A, 61225 LUKOVICA
TELEFON: (061) 735-112

**IZDELOVANJE
VOLNENIH ODEJ,
NADVLOŽKOV ZA JOGIJE,
PODZGLAVNIKOV
IN POSTELJNINE**

SAM d.o.o.

Trgovina z gradbenim materialom
Krakovska 4b, 61230 Domžale
prodaja – tel.: (061) 721-730
komerciala – tel./fax: 713-288

- Cement PC 450 Anhovo 472,00 SIT/vreča
- Apno 365,00 SIT/vreča
- Maltit 428,00 SIT/vreča
- Styropor 5900,00 SIT/m³
- Opeka modularni blok 41,00 SIT/m³

UGODNO: betonsko železo, armaturne mreže, opeke zidaki, strešnik **BRAMAC**, strešnik bobrovec in ostali gradbeni materiali.

**NOVO V SAM-u:
PRODAJA NA TRI ČEKE!**

Se priporočamo!

**OBRTNIKI,
SAMOSTOJNI PODJETNIKI!**

Vodimo poslovne knjige in sestavljamo obračune za trgovino in druge dejavnosti.
Tel./faks: (061) 713-018

V DOBU prodam njivo.
Telefon: 711-342

LETNI HOROSKOP. Posel, zdravje, odnosi. Individualno po mesecih.
Astrolog Marjan Korez, tel. 721-959

POŠTENEGA najditelja pozabljen ročne torbice na avtobusu Moravče-Ljubljana naprošam, da proti nagradi vrne fotografije, ki so lep spomin. Hvala!
Anton Cerar, Zalog Pod sv. Tojice 12, 61233 Dob.

**Servis motornih žag.
Močnik, Pšata 38,
Dol pri Ljubljani.
Telefon:
(061) 374-224**

**TAPETNIŠTVO
– DEKORACIJE**

SEVER ŠMARCA

vam obnovi in izdela sedežne garniture, položi talne in stenske obloge, šiva in montira zavese. Telefon: 813-951

PREVAJAM iz nemščine v slovenščino in obratno vse vrste besedil.
Telefon: (061) 737-027

ROLETE, žaluzije, lamelne zavese in harmonika vrata izdelujemo, montiramo ter popravljamo.
Telefon: 713-310

KNJIGOVODSTVO za obrtnike in mala podjetja opravljam ažurno in po ugodni ceni.
Telefon: 722-176

POMAGAM pri težavah z osnovnošolsko in srednješolsko angleščino.
Telefon: (061) 722-266, Romana

VEČ akviziterjev – zastopnikov dobi honorarno delo.
Telefon: (061) 812-826

**English
Language Training**

AC'CENT on Language, d.o.o. *English Language Center* vabi v

- splošne tečaje na šestih stopnjah za odrasle
- tečaje konverzacije
- native speaker profs na vseh stopnjah
- vpis od 1.–11. februarja med 9.–12. in 15.–18. uro
- pričetek tečajev 14. februarja.

**Ljubljanska 36, Domžale
Tel.: 061/712-658**

**ZA ZAVAROVANJE
VAŠEGA PREMOŽENJA VAM
NUDIMO:**

- * varnostne ščite, prečne zapore, varovala, dodatne ključavnice in alarmne naprave
- * ključavnice za stavbe, avtomobile, kolesa in motorna kolesa
- * prenosne in zidne blagajne
- * kopiranje ključev (cilindrične, dozične, avto ključe, ključe za blagajne)
- * popravila ključavnic
- * montažo varnostnih ščitov
- * gravirane napise

CENJENE STRANKE OBVEŠČAMO, DA POSLUJEMO NA NOVI LOKACIJI:
SERVIS IN TRGOVINA NA LJUBLJANSKI 69,
TELEFON: 714-406 (OB OBČINSKI STAVBI) IN
V POSLOVNI ENOTI VELE-NAPREDEK DOMŽALE (KLETNA ETAŽA).

Se priporočamo!

SELE COM

**TELEFONI
TELEFAXI
TEL. CENTRALE
KOPIRNI STROJI
PRODAJA-MONTAŽA**

DOMŽALE MARJAN JERETINA
SP. JARŠE, PREŽIHOVA 6

TEL
FAX
061
723444

RDEČI KRIŽ DOMŽALE

Vabilo krvodajalcem

Leto 1993 je bilo jubilejno za vse krvodajalce, ki se že štiri desetletja vključujejo v krvodajalske akcije širom Slovenije. Naša občinska organizacija je tudi v letu 1993 organizirala krvodajalsko akcijo, v kateri je darovalo kri 2000 darovalcev iz naše občine, med njimi nekateri že več desetkrat. Ob jubileju je bilo pripravljeno tudi srečanje krvodajalcev, na katerem so najbolj zaslužnim podelili tudi priznanja. Krvodajalska akcija bo v ob-

čini Domžale 9., 10. 11., 15., 16. in 17. februarja 1994 po običajnem programu Rdečega križa Domžale, ki vas bo pravočasno obvestil o razporedu, zagotovljen pa bo tudi prevoz krvodajalcev v Ljubljano. Vsi, ki želite in hočete sodelovati v tej humanitarni akciji, pri- srčno vabljeni!

Koncert

V soboto, 5. februarja 1994, ob 18. uri bo v počastitev kulturnega praznika v Kulturni dvorani v Trzinu nastopil

40-ČLANSKI MEŠANI PEVSKI ZBOR TE DEUM

iz Ljubljane z repertoarjem slovenskih narodnih pesmi.

Del repertoarja:

NOCOJ PA, OH NOCOJ ŽENKA MI V GOSTE GRE ROŽ, PODJUNA, ZILA SO ŠE ROŽICE EN MAU ČEZ IZARO

Ljubitelji lepega petja, vabljeni!

Otroci do 14. leta starosti imajo prost vstop.

Vabita: KUD Franc Kotar Trzin in MPZ DEUM Ljubljana

Gobavico do Mengša. Iz Moravč odhajamo z avtobusom ob 7.10 do Črnuč, od tam nadaljujemo pot na Rašico. Na poti sta odprti dve koči za okrepitev, lahko pa tudi samopostrežba iz nahrbtnika.

Dereze in cepine lahko pustite doma, vzemite samo dobro voljo. Vodja izleta je Marjan Požar.

Za pohode sprejemajo prijave trgovina NITKA in M MARKET, za dodatne informacije pa pokličite po tel. 731 157 - Niko Capuder. Pri- srčno vabljeni!

LEON LAVRIČ

Tehnična ekipa ATV SIGNAL-a je izmerila sprejem 53. kanala UHF področja v domžalski občini in ugotovila, da lahko spremlja naš kanal približno 80% občanov domžalske občine. Edini problem je pravilna nastavitve antene, saj so skoraj v vseh naseljih antene za spremljanje TV programa obrnjene proti Krvavcu ali Krimu. Za boljše razumevanje smo izdelali načrt sprejemanja našega programa, seveda so v tem območju tudi tako imenovane »črne luknje«, predvsem tam, kjer je med oddajnikom in naseljem večji hrib. Torej, obrniti je potrebno anteno proti oddajniku na Grmačah-Hrib in občani domžalske občine bodo lahko sprejemali naš in seveda vaš program. Predsednikom KS v občini Domžale smo že

poslali dopis, s katerim jih prosimo, da nam sporočajo dogodke iz svojih krajevnih skupnosti. V primeru, da se bo teh informacij nabralo za celo oddajo, bomo izdelali oddajo samo za domžalsko področje, torej bo to vaša oddaja, ki jo boste sooblikovali in seveda tudi izdelovali, saj imate sposobne novinarje in napovedovalce, ki bodo znali približati informacijo za vaše občane.

Glejte nas torej vsako nedeljo dopoldne z živim programom, v ponedeljek dopoldne ponavljamo nedeljski spored, čez teden pa se vrtijo video strani z obvestili in tekočimi novicami.

Za sodelovanje se zahvaljujemo in vas lepo pozdravljamo!

Obvestilo lastnikom psov

Obveščamo vas, da Kinološko društvo Domžale tudi letos organizira tečaje za šolanje psov. To je prilika, da pod strokovnim vodstvom izšolate svojega psa.

Tečaj se bo pričel v mesecu februarju in bo v popoldanskem času dvakrat tedensko. Trajal bo do 26. junija 94. Po zaključenem šolanju bodo vodniki lahko opravljali izpite.

Lastniki rodovniških psov namenjenih za vzrejo bodo pričevalo potrebovali pri vzrejnem pregledu kot dokaz o preizkušnji naravnih zasnov psa.

Šolanje se vrši po treh programih in sicer:

A - poslušnostne vaje za pse spremljevalce in pse reševalce

B - poslušnostne vaje, sledenje in obramba za športne in službene

pse. Po posebnem dodatnem programu pa se šolajo psi reševalci za reševanje ljudi izpod snežnih plazov, ruševin in iskanje pogrešanih oseb.

Vpis v tečaje bo v četrtek dne 3. februarja 1994 od 16. - 18. ure v domu društva za Šumberkom (ob cesti Vir-Ihan), kjer boste tudi dobili vse ostale informacije. V kolikor želite izšolati svojega psa pri našem društvu vas vljudo vabimo na vpis 3. februarja 94.

KD Domžale Komisija za šolanje

Obvestila Planinskega društva Moravče

V soboto, 22. JANUARJA 1994, bomo planinci odšli na prvi del Domžalske planinske poti. Z avtobusom se bomo ob 6.50 odpeljali iz Moravč do Domžal, potem pa bomo prehodili pot od Ihana čez Sv. Trojico, Murovico, Cicelj do Moravč.

Oprema naj bo primerna vremenskim razmeram, hrana iz nahrbtnika. Vodja pohoda je Marijan Grilj.

V soboto, 12. FEBRUARJA 1994, pa bomo osvajali zahodni del Domžalske poti - čez Rašico in

Plan pohodov za leto 1994

JANUAR	2. KUM	- Leon Lavrič
	22. MUROVICA, CICEJ	- Marijan Grilj
FEBRUAR	12. RAŠICA, GOBAVICA	- Marjan Požar
MAREC	5. GEOS - SLIVNA	- Leon Lavrič
	26. TROJANE - MORAVČE	- Jure Novak
APRIL	16. KRIM	- Jure Novak
MAJ	7. POKLJUŠKA SOTESKA	- Leon Lavrič
	14. PRLEŠKI TRIGLAV	- UO
	28. GOLICA, STOL	- Marjan Požar
JUNIJ	11. BEGUNJŠČICA	- Leon Lavrič
	25. LJUBELJ - KOFCE	- Jure Novak
JULIJ	2. KOČNA, GRINTOVEC	- Marjan Požar
	15.-13. MONT BLANC BREITHORN	- UO
AVGUST	5.-7. TRIGLAV, KRN	- Novak, Lavrič
	20. MANGRT	- Jure Novak
SEPTEMBER	18. LOG. DOLINA, KAM. SEDLO	- Jure Novak
OKTOBER	8. NEZNANO	- UO
	22. NANOS	- Leon Lavrič
NOVEMBER	5. TROJANE - RADOMLJE	- Jure Novak
	26. GORE - KOPITNIK	- Leon Lavrič
DECEMBER	17. ZASAVSKA GORA	- Marjan Grilj

Ljubil je dom, ljubil je življenje, rad je pel in bil vesel. Vedno znova, ko jutro se rodi, v dan zazrem se s solznimi očmi, srce v bolečini zaječi, je res, da tebe več med nami ni.

V SPOMIN

Štirinajstega januarja je minilo žalostno leto, odkar je prenehalo biti srce dobremu in skrbnemu možu in atiju

Franetu Urbanija

kovinostrugarju iz Ihana

Iskrena hvala vsem, ki se ga spominjate!

Vsi njegovi

Še sonce se je nasmejalo v zahvalo in pozdrav, saj bil si vedno dober, vesel in šegav.

V SPOMIN

Štirinajstega januarja je minilo leto dni, odkar nas je zapustil naš dobi

Jože Pogačar, st.

s Prevoj

Vsem, ki se ga spominjate in mu prižigate sveče - iskrena hvala.

Njegovi domači

V SPOMIN

Šestega februarja mineva leto dni, odkar je tiho odšel mož, dedek in pradedek

Fric Majhenič

z Vira, Koliška 7

Hvaležni smo vsem, ki ga ohranjate v lepem spominu.

Njegovi!

Živimo z lepimi spomini nate, zato ljubezen tvojih dragih rahlja ti zdaj gomilo.

V SPOMIN

Štirinajstega januarja je minilo deset žalostnih let, odkar nas je nenadoma in mnogo prezgodaj zapustil naš ljubljani mož, ati in brat

Janez Kovač

iz Domžal

Vsem, ki se ga spominjate, postojite ob njegovem preranem grobu, mu prižigate svečke - naša iskrena hvala!

Vsi njegovi

Ti ne veš, kako boli, ker tebe več med nami ni. Tvoj dom ječi, srca boljjo, iščejo te, a zaman!

Solza, žalost, bolečina te zbudila ni, a ostala je praznina, ki močno boli.

V SPOMIN

Minilo je žalostno leto, odkar nas je 10. januarja 1993 mnogo prezgodaj zapustila naša ljubljena mamica in žena

Magdalena Mal

roj. Barlič, iz Moravč

Spomin nate bo večni, kot je večna zemlja, ki te pokriva. Vsem, ki se jo spominjate, postojite ob njenem preranem grobu, ji prižigate sveče - iskrena hvala!

Vsi njeni!

V SPOMIN

24. januarja mineva eno leto, odkar je odšel na zadnjo pot v planine in v objemu Kamniških planin našel svoj poslednji dom najin edini sin

Danijel Bergant

Ni dneva ni ure, da ne bi bila v mislih pri njem. Hvaležna sva tudi vsem drugim, ki se ga spominjate s spoštovanjem.

Neutolažljiva mami Angelca in oči Dane

V naših srcih ti naprej živiš, zato pot nas vodi tja, kjer ti v tišini spiš. Tam lučka ljubezni vedno gori in tvoj nasmehek med nami živi.

V SPOMIN

Enajstega januarja je minilo žalostno leto, odkar nas je tiho, brez slovesa mnogo prezgodaj zapustil dober mož in ati

Filip Grabnar

s Količevega

Vsem, ki se ga spominjate, postojite ob njegovem preranem grobu, mu prižigate sveče - prav iskrena hvala!

Vsi njegovi

V SPOMIN

Minilo je žalostno leto, odkar nas je za vedno zapustil naš dragi mož, ati in dedi

Franc Urankar

s Korena

Hvala vsem, ki se ga kakorkoli spominjate!

Vsi njegovi

Pogrebi nekdanj in danes

Kultura in značaj kakšnega naroda se kaže v načinu in obliki življenja, dela, bivanja, običajev, navad in še marsičesa. Mogoče se doma tega niti ne zavedamo; šele ko gremo v drugo pokrajino ali državo, kar naenkrat opazimo – ja, saj tale je pa tukaj vse drugače kot pri nas. Za Slovence, ki smo bili pri vojaki v južnih krajih nekdanje Jugoslavije, je bilo zabavno gledati svatbeni sprevod po mestu, ko ga je spremljala živahna domača godba. Posebnost v pravoslavni Srbiji so pojedine na grobovih ob obletnici smrti pokojnikov; nanje pa prijazni domačini povabijo tudi mimoidoče.

Kar zadeva naše pogrebe običaje in navade vedo starejši ljudje povedati veliko zanimivega. Vsi umrli so po dva dni in dve noči ležali na parah. V »hiši«, to je v največjem bivalnem prostoru, so domači ali sosedje napravili meter visok oder, nanj položili krsto s pokojnikom, vse pa okrasili z rožami in cvetjem. Nad glavo pokojnika je visela nabožna slika, ob nogah pa sta bili posodici z blagoslovljeno vodo. Ob straneh je na visokih svečnikih gorelo štiri ali šest sveč, pozneje pa že električne svetilke

v obliki sveč. Pokojnikom je trikrat na dan »k mrlič zvonilo« kot seveda tudi ob pogrebu. Včasih so osmrtnice raznosili po okoliških vaseh ter okrog sorodnikov in znancev. Ti so potem hodili umrlega kropiti v domačo hišo. Ob obeh večerih pa so domači s sosedi ob krsti dolgo v noč bedeli, molili za pokojnika in se pomenkovali o njegovem življenju.

Za pogreb je na dom prišel duhovnik z mežnarjem in ministrantoma. Po blagoslovu krste s pokojnikom pred hišnimi vrati in po molitvah se je razvil pogrebni sprevod, na čelu katerega je šel križ z gorečo svetilko. Pogrebi so v sprevodu molili rožni venec.

Cerkevni del pogreba je duhovnik opravil za vse enako. Po molitvah je blagoslovil grob in krsto s pokojnikom ter izrekel znamenite besede PRAH SI IN V PRAH SE POVRNEŠ. Necerkevni del pogreba pa je bil včasih za bogate bolj slaven, imeniten in ceremonialen, kot so ljudje rekli.

Izredno lep pogrebni običaj so nekdanj imeli Na Dobenu in v Loki pri Mengšu. Ob mrliškem znamenju so nosači malo počili, mežnar pa je v imenu pokojnika prisotne prosil za odpuščanje, če jih je v življenju morda prizadel ali kdaj užalil.

Kakšni pa so pogrebi danes? Odkar imamo mrliške vežice, v katerih leži pokojnik ali njegova žara, ljudje hodijo tja kropiti ali na poslednji obisk. Žal pa s tem izumirajo stari pogrebni običaji kot tudi vsa domačnost; svojci umrlega pa se bolj srečujejo po pogrebi. Kadar se jih zbere veliko, morajo celo v gostilno. Na današnjih cerkvenih pogrebi ima duhovnik spet za vse enak obred. Po številu pogrebcev pa se pogrebi razlikujejo. Če je pokojnik imel veliko otrok, oni pa precej znancev in sodelavcev, so pogrebi izredno veliki. Lepi so tudi pogrebi, če je pokojnik veliko javno deloval. Pevci zapojejo žalostinko, včasih pa igra tudi godba. Ob odprtem grobu se oglasi predstavnik društva ali organizacije, v kateri je pokojnik včlanjen. Vsako delo naj bo

poplačano in nekaj besed v pohvalo je najlepše človeško plačilo. Pri pogrebi je večinoma veliko cvetja in vencev, kar je seveda lepo. Še bolj so pa plemenite poteze tistih, ki namesto cvetja na grob darujejo za dobrodelne namene.

Tudi danes za pogreb pravimo, da smo s tem pokojnika pospremili na poslednji poti. Žal pa se na cerkvenih pogrebih sprevodi pred cerkvenimi vrati večkrat razcepajo. Nekateri pogrebi pa kljub svojemu drugačnemu svetovnemu nazoru spremljajo pokojnika na vsej njegovi poslednji poti in gredo v cerkev. To so ljudje z značajem, ki pokojnika ne zatajijo. Za njim bi šli tudi v pravoslavno ali protestantsko cerkev, v mošejo ali sinagogo. K pogrebu so prišli, da izkažejo čast pokojniku.

Ob vsem tem pa lahko upamo, da so mimo žalostni časi, ko so nekateri tarnali, da so s tem, ko so za krsto pokojnega očeta ali matere stopili v cerkev, izpostavili v nevarnost svojo življenjsko kariero.

FRANCE CERAR

KRAJEVNI ODBOR
SLOVENSkih
KRŠČANSKIH DEMOKRATOV
DOB

vabi na PREDAVANJE
in pogovor na temo:

**MEDIJI IN
DEMOKRACIJA**

Predavateljica:
prof. VIDA PETROVČIČ,
novinarka RTV Slovenija

Prireditev bo v kulturnem
domu na MOČILNIKU
v Dobu
v PETEK, 18. 2. 94,
ob 19h

SKD

ODPRTO PISMO UČENCEV OŠ J. KERSNIK BRDO

Ali kamenje res pada

Tako učence kot tudi učitelje OŠ Jakob Kersnik je presenetila tabla, ki se je nekega ponedeljko-vega jutra pojavila pred ponosom in bolečino Brda, Kersnikovim gradom. Dejstvo, da grad ne bo popravljen, je vsem znano že od takrat, ko so na raznih uradih še zadnjič rekli »Ne« vsem tistim, ki si močno želijo, da bi grad obnovili. Kdo je glavni krivec za to, da grad vidno razpada in kdo bo nosil odgovornost, če se na razposajene učence usuje kamenje?

Pozor, kamenje pada! je bilo besedilo, zapisano na tabli pred gradom, v katerem se je rodil in preživel večji del svojega življenja slovenski pisatelj Janko Kersnik. Ko so med drugo svetovno vojno družino izgnali v Srbijo, so grad zasedli nemški vojaki. Leta 1943 so grad zažgali.

Sicer je res, da so na Zavodu za varstvo naravne in kulturne dediščine Kranj v petdesetih letih zaradi varnosti, ki je bila že takrat problem, obnovili nevarne stene gradu. Ob letošnjem ogledu na pobudo naše šole pa je komisija ugotovila, da takrat vloženi material zaradi vremenskih vplivov razpada, to pa pomeni, da obnovljeni del ni več zanesljiv? Kaj sedaj?

Tabla, za katero ne vemo, kdo je izdal nalog za njeno postavi-

tev, sproža le paniko, problema pa ne rešuje in tudi opozorilni namen ni bil dosežen. Zato nas je strah.

Pa to še ni vse. Tudi cesta, ki vozi mimo ribnika, se nagiba v vodo in le še vprašanje časa je, kdaj bo kakšen avto na poledneli cesti začelo zanašati nasproti razposajenim otrokom. Nadaljevanje poznamo vsi.

Mi pa se bojimo in smo zgroženi. Ne moremo razumeti, kako lahko nekdo, ki se zaveda, kako pomemben je bil Janko Kersnik za slovensko književnost, pozabi na njegov dom. Na Brdu pri Lukovici je ustvarjal on, brez katerega ne bi bilo Jare gospode in tudi o rokovanjskih zna poleg Jurčiča pričati le nekdanji deželni poslanec, notar, župan Lukovice in navsezadnje; pisatelj.

Kdo je torej postavil tablo pred Kersnikov grad? Kdo bo odgovoren, če se kamenje zruši na nedolžne solarje? Kdo bo kriv? Kje naj iščemo odgovor o usodi gradu?

Učenci naše šole apeliramo na slovensko javnost in vlado, v upanju na odgovor.

V imenu učencev OŠ Janko Kersnik – Brdo pri Lukovici: Maja Smrkolj in Petra Avbelj.

V zvezi s člankom **Kazen za miklavževanje** leta 1957, objavljenega v 12. številki glasila Slamnik, je g. Leopold Goetz uredništvu sporočil, da ne ve, kdo ga je prijavil milici.

Uredništvo

PREKLIC

Občinsko glasilo Slamnik preklicuje **RAZPIS ZA ODDAJO PROFITNIH STANOVANJ V NAJEM**, objavljenega v 12. številki Slamnika dne 17. 12. 1993, zaradi napačne objave teksta.

UREDNIŠTVO GLASILA
SLAMNIK

In memoriam

December 1993 je bil boleč za slovenske dvigovalce uteži, saj so izgubili v trinajstih dneh dva slovenska šampiona iz naše občine.

Mare Cerar in Slavc Grilj ne bosta več dvigovala uteži. Trenirala in tekmovala sta petnajst let in vedno prinašala medalje Težko atletskemu klubu Domžale. Po poklicu sta bila strojna ključavničarja in oba doma z Vira, soseda. Mare je nastopal v lahko težki, Slavc pa v srednje težki kategoriji. Večkrat sta bila slovenska prvaka in v dvigovalnem klubu vedno na razpolago, kadar je bilo treba kaj postoriti.

Pogrešali ju bomo kot vrhunski športnika in dobra prijatelja.

DARE FLIS

ZAHVALA

Tragično in mnogo prezgodaj so nas zapustili

Žan, Boris in Laura Paternost iz Depale vasi

Vsem, ki ste nam bili v dneh slovesa od naših najdražjih v oporo in pomoč – hvala. Iskrena hvala vaščanom Depale vasi za denarno pomoč, podarjeno cvetje in sveče, Strelskemu društvu iz Trzina za poslovlilni govor, Teritorialni obrambi Domžale, pevcem za zapete pesmi, trobentaču g. Stoparju za zaigrano Tišino in g. župniku za pogrebni obred.

Hvala vsem, ki ste v tako velikem številu pospremili naše drage na njihovi zadnji poti.

Žalujoci: žena in mamica Klavdija, stari ata Boris, stari mami Mira in Darka z družino, sestra Saša in Robi, sestra Alenka z družino ter drugo sorodstvo

Depala vas, Kranj, Marlbor, Velenje, Hrastnik, Negotin

Ne jokajte na mojem grobu,
le tiho k njemu pristopite,
spomnite se, kako trpel sem,
in večni mir mi zaželite.

ZAHVALA

Mnogo prezgodaj je odšla od nas ljuba mamica, žena, hčerka in sestra

Bernarda Kovačič

rojena Jemec, iz Domžal

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za besede tolažbe in številno spremstvo na njeni prerani zadnji poti. Lepa hvala duhovniku iz podjetja Jata, sodelavcem Jata Zalog in Ilirija Ljubljana, osebnemu Onkološkemu inštitutu, kolektivu Lekarne Onkološkega inštituta, prijateljem Koškarskega kluba iz Domžal, Uroševim in Sebastijanovim sosolcem in vsem za podarjeno cvetje in sveče. Zahvaljujemo se vsem, ki ste nam v težkih trenutkih kakorkoli pomagali.

Vsi njeni!

ZAHVALA

Ob smrti naše drage žene, mame,
stare mame in tete

Marije Kočar

roj. Melicer, iz Preserij

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem za ustna in pisna sožalja, podarjeno cvetje, sveče in darove za cerkev. Hvala g. dr. Janezu Svobljšku za zdravniško skrb in pomoč. Hvala g. župniku za poslovlilni obred, pevcu g. Roku Lapu in organistki g. Mariji Holcar za pesmi. Iskrena hvala vsem, ki ste našo drago ženo in mamo pospremili na njeni zadnji poti.

Vsi njeni

Ne jokajte na mojem grobu,
le tiho k njemu pristopite
in večni mir mi zaželite.

ZAHVALA

Ob smrti naše drage mame, stare mame,
prababice, sestre, tete in tašče

Marije Zajc

rojene Miš, s Količevega

Iskreno se zahvaljujemo vsem za izrečena sožalja, podarjeno cvetje, sveče in darove za maše. Najlepše se zahvaljujemo g. dr. Janezu Svobljšku za dolgoletno zdravstveno skrb in pomoč. Hvala g. župniku za pogrebni obred, Stobljanskemu oktetu za zapete žalostinke, g. Stoparju za zaigrano Tišino in pogrebni službi Vrbančič.

Žalujoci: hči in sinova z družinami in drugo sorodstvo

Zaman je bil tvoj boj,
zaman vsi dnevi upanja, trpljenja,
bolezen je bila močnejša
od življenja.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega moža, očija, starega
ata, brata in strica

Metoda Marčuna, st.

iz Radomelj

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečena ustna in pisna sožalja, darovano cvetje in svete maše. Posebno se zahvaljujemo g. župniku Janezu Jarcu za lepo opravljen pogrebni obred, cerkvenim pevcem, gasilcem, g. Acu Starinu za poslovlilne besede, lovcem, g. Jožetu Močniku za zadnji pozdrav, vsem prapoščakom, pevskemu zboru iz Radomelj, godbi iz Domžal in registrom. Hvala vsem, ki ste ga tako številno pospremili do njegovega preranega groba.

Vsi njegovi neutolažljivi!

Ne jokajte na mojem grobu,
le tiho k njemu pristopite,
spomnite se, kako trpel sem,
in večni mir mi zaželite.

ZAHVALA

V devetinsedemdeset letu nas je zapustil dragi mož, sin, oče, ded in praded

Ivan Kaplja

s Slivne pri Vačah

Ob boleči izgubi se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja, podarjeno cvetje, sveče in darove za cerkev ter svete maše. Posebno lepo se zahvaljujemo vrhpoljskemu župniku g. Vinku Čampi za lep pogrebni obred v moravški cerkvi, vrhpoljskim gasilcem in vsem, ki ga boste ohranili v lepem spominu.

Vsi njegovi

Vem, da pride dan,
ko se mi izgubi izpred oči ta zemlja
in se življenje molče poslovi in
pregane poslednji zastor čez moje oči.
(Tagore)

ZAHVALA

Ob nenadni smrti našega moža, očeta,
starega očeta, brata in strica

Janeza Cerarja

se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, sodelavcem podjetja Tegrad, prijateljem in znancem za pomoč in izraze sožalja, darovano cvetje ter sveče. Hvala g. župniku za pogrebni obred in bratom Pirnat za zapete žalostinke. Hvala vsem za številno spremstvo na njegovi zadnji poti in tudi vsem izvajalcem pogrebnega slovesa.

Vsi njegovi

*Zdaj bivaš vrh višave jasne,
kjer ni mraku, kjer ni noči,
tam sonce sreče ti ne ugasne,
resnice sonce ne stemni.*

(S. Gregorčič)

ZAHVALA

Ob tragični in boleči izgubi našega dragega moža, očka, sina, brata in strica

Marka Cerarja
z Vira pri Domžalah

Iskrena hvala vsem, ki ste nam v najtežjih trenutkih stali ob strani. Hvala za darovano cvetje, sveče, svete maše in denarno pomoč. Zahvaljujemo se kolektivu Tosama, TAK Domžale in Velenje ter RTV za izkazano pozornost. Hvala g. Novaku in g. Klemencu za čustvena govora. Posebna hvala gospodu župniku za duhovno tolažbo ter gospodu Tomažu Prelovšku za somaševanje pri pogrebnem obredu. Hvala pevcem in trobentaču. Vsem iskrena hvala za izrečena sožalja ter številno spremstvo na njegovi prerani zadnji poti.

Vsi njegovi

ZAHVALA

Ob boleči izgubi moje drage mami in sestre

Jožice Berden
rojene Bolta, iz Domžal

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, sostanovalcem Kamniške 11, kolektivu tovarne Univerzale ter Stobljanskemu oktetu za izrečena sožalja, podarjeno cvetje, zapete žalostinke in spremstvo na njeni zadnji poti.

Žalujoci: hčerka Emilija z družino in sestra Malči

*Delo, skrb, trpljenje,
tvoje je bilo življenje*

ZAHVALA

Ob nenadni izgubi našega dragega

Jakoba Smolnikarja
z Gorjuše

se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, prijateljem in sosedom za izrečena sožalja, darovano cvetje in sveče ter spremstvo na njegovi zadnji poti. Posebno se zahvaljujemo župniku g. Vladu Pečniku za pogrebni obred in pevcem Okteta Tosama.

Vsi njegovi

*Kdor živi v spominu drugih
ni mrtev, je samo oddaljen.
Mrtev je tisti, ki ga pozabijo.*

I. Kant

ZAHVALA

Za vedno smo se poslovili od dragega

Franca Pogačarja, st.
p. d. Blažkovega Franceta iz Mengša

Zahvaljujemo se vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom, znancem in bivšim sodelavcem za ustne in pisne izraze sožalja, za darovano cvetje ter darove za svete maše. Hvala g. župniku, Gasilskemu društvu iz Mengša, Mengeški godbi, pevcem in vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Vsi njegovi

V 89. letu starosti je tiho odšla od nas naša mama Mici

Marija Gorza
rojena Vidmar

Na njeno željo smo se od nje poslovili v družinskem krogu v sredo, 5. januarja 1994 na domžalskih Žalah

Žalujoci: hči Štefka, sin Marjan in brat Jože z družinami

Domžale, 31. decembra 1993

*Utihnil je tvoj glas,
obstalo je tvoje srce,
ostali so sledovi pridnih rok
in kruto spoznanje,
da se ne vrneš več.*

ZAHVALA

V petinpetdesetem letu nas je po hudi bolezni zapustila naša ljubljena in nepozabna žena, mamica, mama, tašča, sestra, svakinja in teta

Marija Sršen
iz Loke pri Mengšu

V globoki žalosti se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste nam izrekli ustna in pisna sožalja, sočustvovali z nami, darovali cvetje, sveče in jo pospremili na njeni zadnji poti. Hvala g. Stanetu Karinu za skrbno opravljeno pogrebno opravilo. Hvala pevcem Zvon Mengeš, g. Stoparju za zaigrano Tišino, loškimi gasilcem za zadnje spremstvo. Vsem še enkrat iskrena hvala!

Vsi žalujoci

ZAHVALA

Ob smrti dragega ata, starega ata in pradedga

Gregorja Velepca
iz Bišč

se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, znancem za izrečena sožalja, podarjeno cvetje, sveče in darove za svete maše. Hvala dr. Cerarjevima za zdravniško pomoč, gospodu župniku za pogrebni obred in poslovilne besede, gospe Joži za pomoč in ihanskim pevcem za petje. Vsem še enkrat hvala!

Žalujoci: hčerka Ivi, sinova Andrej in Grega z družinama, vnuki, pravnuki ter drugo sorodstvo

ZAHVALA

ob smrti brata in strica

Justina Gabriča
iz Domžal, Bistriška 4

Zahvaljujemo se sorodnikom, prijateljem in znancem za spremstvo, izrečena sožalja, podarjeno cvetje in prispevke za dobre namene, gospodu župniku za pogrebni obred, pevcem bratov Pirnat za prelepo zapete pesmi, mlademu prijatelju za Tišino, praporščakom in službujočim pogrebnikom.

Njegovi!

ZAHVALA

V štirinšestdesetem letu starosti nas je zapustil dragi mož, oče, brat in stric

Stanislav Slapar
iz Vrank nad Blagovico

Ob boleči izgubi se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za darovano cvetje, sveče, izrečena sožalja in darove za svete maše in za pomoč v dneh slovesa. Posebno se zahvaljujemo kolektivu Papirnica Količevo, Kropivškovic iz Št. Ožbolta, g. Matjažu Markovšku za govor, pevcem Lipa s Trojan in trobentaču g. Močilnikarju za zaigrano Tišino. Hvala blagovškimi gasilcem za organizacijo pogreba in gasilcem drugih društev. Hvala župniku g. Vrtovšku za pogrebni obred in vsem za spremstvo na njegovi zadnji poti.

Vsi njegovi!

*Podoba Tvoja v srcih naših zdaj leži
vse do izteka tudi naših dni!*

ZAHVALA

V devetinsedemdesetem letu nas je zapustila naša draga mama, stara mama in sestra

Marija Jemec
rojena Bregar, p. d. Kralova mama
iz Preserij pri Lukovici

Iskrena hvala sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečena ustna in pisna sožalja, za podarjeno cvetje, sveče in darove za maše ter cerkev. Zahvaljujemo se dr. Marku Pippu za dolgoletno zdravljenje, patronažni sestri Irmu za nego ter cerkvenemu zboru Brdo, govornikom g. Luku Cerarju in g. Antonu Kosu, praporščakom in g. Stoparju za zaigrano Tišino. Hvala dekanu g. Svetetu za pogrebno slovesnost in vsem, ki ste našo drago mamo pospremili na njeni zadnji poti.

Vsi njeni!

ZAHVALA

Ob prerani izgubi našega dragega moža, očeta, starega očeta in strica

Milana Šutarja
upokojenega glasbilskega mojstra
iz Mengša

Iskreno se zahvaljujemo vsem sosedom, prijateljem in sorodnikom, ki so darovali cvetje in nam stali ob strani v težkih trenutkih. Posebno zahvalo pa dolgujemo: dr. Marti Rižnar Bregar, Tomažu in Rossani Vidali, Mihi Beravsu, družini Ekart ter firmi Marlow.

Vsi, ki smo ga imeli radi

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame

Valentine Keržan
iz Domžal

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za sočustvovanje, darovano cvetje, sveče, darove za maše in številno spremstvo na njeni zadnji poti. Zahvaljujemo se g. dr. Ivu Pevcu za zdravniško pomoč, g. župniku Lojzetu Rajku za pogrebno slovesnost, bratom Pirnat za zapete pesmi in g. Štefanu Lorberju za odigrano Tišino. Vsem še enkrat hvala!

Vsi njeni

ZAHVALA

Ob izgubi našega očeta, dedka in pradedka

Tomaža Ogrina
iz Mengša

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti. Hvala za izrečena sožalja in darovano cvetje. Posebno se zahvaljujemo za vso zdravstveno skrb osebju na intenzivni negi bolnice Trnovo. Hvala g. župniku za poslovilni obred, praporščakom, g. Marjanu Trobcu za zaigrano Tišino in pevcem iz Kamnika za zapete žalostinke. Iskrena hvala!

Vsi njegovi

*Ljubil si življenje,
ljubil si svoj dom,
a tiho in brez slovesa
odšel si v večni dom.
V grobu mirno spiš,
v domu našem je praznina
in v srcih naših bolečina.*

ZAHVALA

V sedeminsedemdesetem letu nas je zapustil naš dragi mož, oče, tast, stari ata, brat in stric

Anton Majdič, st.
iz Soteske pri Moravčah

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in znancem za izrečena sožalja, darovano cvetje, sveče in darove za svete maše. Posebna hvala kolektivu Termit za darovano cvetje, sveče in organizacijo pogreba. Hvala g. Petru Janežiču za poslovilne besede, moravškimi pevcem za zapete žalostinke in župniku g. Vinku Čampi za pogrebni obred. Iskrena hvala vsem, ki ste ga v tako velikem številu pospremili na njegovo zadnjo pot.

Vsi njegovi

ZAHVALA

Ob boleči izgubi drage žene, mamice in babice

Tilke Matkovič
rojene Čretnik, iz Domžal,
Prešernova 30

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem ter sodelavcem trgovskega podjetja Napredek in Petrol za izrečena sožalja, podarjeno cvetje in sveče. Hvala g. Sreču Hrenu za lepe poslovilne besede in g. kaplanu za pogrebni obred. Lepa hvala tudi pevcem bratov Pirnat in g. Franciju Stoparju za prelepi zven Tišine. Še enkrat hvala vsem, ki ste našo drago ženo in mamico tako številno pospremili na njeni zadnji poti.

Mož Franc s sinovoma

Praznični december pri nas

Ko obrnemo predzadnji list na koledarju, je pred nami mesec december. Vse nas, kar samo sili v praznično vzdušje. Kar nekam drugačno je vse, kljub temu, da so dnevi kratki in temačni, je vse bolj svetlo, bolj prijazno, polno pričakovanj, dobrih želja...

V prvih dneh meseca nas je obiskal Miklavž z darili, katera je pripravila domaška Karitas.

V praznični december sodijo tudi razne kulturne prireditve. Tako nas je že v prvi polovici meseca s svojim petjem razveselil mešani pevski zbor Moravče. Nekaj dni za tem smo bili veselo presenečeni, ko nam je Športno kulturno društvo Dober dan naši iz Kamnika podarilo dvajset vstopnic za Novoletni videomeh.

Hitro so se bližali božični prazniki. Dom smo novoletno okrasili, največ dela smo imeli na spodnjem oddelku in v jedilnici, kjer smo delali umetni sneg. V atrij smo postavili jaslice, ki jih je z veseljem naredil stanovalc g. Pirc. Zvečer 22. decembra smo se vsi »praznično« oblekli in se polni pričakovanj zbrali v jedilnici, ki se je za to priložnost spremenila v slavnostno dvorano. Mrak se je že spustil, ko smo skupaj z g. Habetom in g. Krečo ob spremljavi harmonike zapeli in pričakali Božička. Ko je izvenela Sveta noč, nam je Božiček zaželel vse najboljše, zdravja, zadovoljstva... Stisnil nam je roko in izročil darila, ki so jih pripravile gospe iz Društva prijateljev mladine. V vlogi Božička je bil g. Lojze Stražar.

Večer se je nadaljeval s koncertom Stobljanskega okteta, ki so zapeli nekaj najlepših božičnih pesmi in venček narodnih. Ob tej priložnosti nas je obiskal g. Schwarzbartl – domaški župan. Ob voščilu nam je izročil tudi darila. Preživeli smo lep nepozaben večer z našimi gosti.

Prijetno zapeta pesem moravških pevcev je popestrila življenje varovancem Doma upokojevcem Domžale.

In že je tu Božič. Še malo in tu je bilo Novo leto. Seveda smo silvestrovali, kako tudi ne, saj se nam je obetal bogat in pester program. Za ples je igral ansambel Urankarji, za smeh pa so poskrbeli igralci KUD Miran Jarc iz Škocjana, ki so z igrali odlomek iz Gogoljeve komedije »Ženitev«. Obiskala sta nas predstavnika Slovenske ljudske stranke iz Domžal, zaželela sta nam srečno Novo leto in izročila darila. Prav posebno so se potrudile

naše kuharice, saj so pripravile praznično večerjo, ki je bila paša za oči in želodec.

Zabavo nam je popestril tudi srečolov, pri katerem je vsaka srečka »zadela«. Tako smo se veselili, plesali in peli, da je čas kar prehitro minil.

Stopili smo v Novo leto. Upamo, da se nam bodo vsaj delno izpolnile izrečene novoletne želje.

Ob tej priliki bi se radi zahvalili vsem, ki so nas v tem predprazničnem in prazničnem času obdarovali, nastopili pri nas ali nas obiskali. Le še pridite.

Stanovalci Doma upokojevcem Domžale

DRUŠTVO IZGNANCEV

Za pravično odškodnino

Društvo izgnancev Slovenije, v okviru katerega dela tudi organizacija izgnancev v naši občini, si že dlje časa organizirano prizadeva za moralno zadoščenje in materialno odškodnino izgnancev. Ker nas veliko takih kliče, še enkrat zapišimo, da je društvo izgnancev organizacija, v kateri se prostovoljno združujejo in povezujejo izgnanci, ki so bili med drugo svetovno vojno izgnani v Nemčijo, Srbijo, Bosno ali na Hrvaško, ali so pobegnili pred izgonom ali bili kot otroci ukradeni slovenskim staršem.

Trenutno pospešeno teče akcija

urejanja seznamov vseh izgnancev, ki so umrli v tujini, zato pričakujemo, da bodo njihovi sorodniki ustrezne obrazce izpolnili čimprej in jih posredovali društvu v Domžalah. Še vedno sprejemamo tudi naročila za Vestnik (naročnina je 250,00 SIT), obenem pa vabimo vse člane društva, ki še nimajo izkaznice, da jo pridejo iskat ter se glede na svoj interes prijavijo za enega izmed izletov.

Letni sestanek Društva izgnancev Domžale bo predvidoma spomladi, o točnem datumu boste osebno obveščeni.

V.

SREDNJEŠOLCI NA INŠTITUTU JOŽEF ŠTEFAN

Usposabljanje za podjetništvo

Učenci 3. letnika nadaljevalnega programa strojne smeri Srednje šole Domžale so tri tedne prebili na Inštitutu Jožef Štefan v Ljubljani. Obiskovali so projektni seminar NAUČI SE PODJETNIŠTVA. 10. decembra, zadnji dan seminarja, so predstavili svoje programe. Prikaza so se udeležili predstavniki Zavoda za šolstvo in Zavoda za zaposlovanje, Gospodarske zbornice, Ministrstva za šolstvo in šport ter starši.

Nadaljevalni program obiskuje 21 učencev, ki so uspešno zaključili triletni strojni program in so

in so ga k nam prenesli iz Furlanije. Glavni cilji so: – vzgoja in izobraževanje podjetniške miselnosti in sposobnosti; – seznanjanje s teorijo in pojmi iz ekonomike in podjetništva;

– vzgoja za skupinsko delo; – izdelava poslovnega načrta na dvajsetih tipkanih straneh in njegova javna predstavitev.

Teoretični del seminarja je potekal v modernih učilnicah Inštituta Jožef Štefan, kjer so bili učencem na voljo računalniki, video tehnologija, bogata knjižnica in izkušeni mentorji. Med predava-

vanja so vključevali tudi uspešne podjetnike, ki so fantom praktično razložili, kako so se lotili svoje dejavnosti; tako jih je obiskal Slavko Šorotar, lastnik domaške diskoteke LIFE. V praktičnem delu so učenci zbirali podatke o dejavnosti, za katero so izdelovali svoj poslovni načrt.

Na zaključni predstavitvi so učenci s plakati, grafoskopskimi folijami in prospekti seznanili občinstvo s poslovnim načrtom. V skupinah po pet so napravili poslovne načrte za Masažni salon ORHIDEJA d.o.o., Glasbeni studio LSD, Pogrebno podjetje BPŠ d.o.o. in TEHMAX – podjetje za izdelavo platnenih nadstreškov. Vsaka skupina je imela petnajst minut časa, da je predstavila načrt podjetja po tehnološki, finančni, kadrovski, tržni, prostorski in investicijski plati; oceniti je morala konkurenco, zainteresirati sovlagatelje in banke ter izračunati rentabilnost in profitabilnost; ob koncu pa še odgovarjati na sitna vprašanja sošolcev in gostov, ki so poskušali najti »luknje« v njihovem pisnem načrtu, javni predstavitvi in nastopu.

Besedilo in fotografije: Igor Lipovšek

Uspešnim skupinam so ob koncu izobraževanja na Inštitutu Jožef Štefan podelili diplome.

po poklicu orodjarji, avtokleparji, monterji, ključavničarji in podobno. Sredi novembra so pouk na šoli prekinili in se udeležili omenjenega seminarja, ki je trajal 96 ur, dobrih 30 ur pa so učenci porabili še doma za pripravo, zbiranje podatkov in izdelavo končnega poročila. Ta tip seminarja je v svetu že preverjen

Epigram

Turističnim in kulturnim Domžalam

Samoprispevek tuja, daljna vam je stvar, iz proračuna pa le ljubite – denar.

FRANCE CERAR

NAPREDEK DOMŽALE

SEZONSKE RAZPRODAJE

v blagovnici VELE, Super N in Češminki v Domžalah in v Zarji v Mengšu:

Ženska, moška in otroška konfekcija – **znižanje do 40%**

Ženska, moška in otroška obutev – tudi iz uvoza – **znižanje do 40%**

Ugodni nakupi v Diskontu Vele

Možnost dostave blaga z vozičkom do parkiranega avtomobila

PUST V NAPREDKU

Imamo vse **DROBNARIJE ZA PUSTNE NORČIJE**

domača in uvožena pustna oblačila, lepe pustne maske in lasulje ter vse, kar spada k dostojnemu praznovanju pusta.

V lastni slaščičarni vsako leto in tudi letos cvremo odlične Napredkove pustne krofe, ki jih lahko dobite v slaščičarni blagovnice Vele in v vseh Napredkovih živilskih trgovinah.

Za pustne krofe sprejemamo tudi telefonska naročila št. 714-278 (prodajna služba) in 721-531 (slaščičarna).

Vse naše trgovine so bogato založene z domačim in uvoženim blagom po zmernih cenah. V Napredku vas pričakujemo in vam zagotavljamo dober nakup!

slamnik

Domžale

Slamnik je glasilo občine Domžale in je nadaljevalec tradicij časopisa Domžalec, ki je izhajal v letih 1925 (5 številka), 1929 (2 številki), 1934 (1 številka), 1935 (1 številka). Domžalec je izšel še v letu 1958 (1 številka), nato pa je 5. 11. 1962 pričel izhajati Občinski poročevalec in je redno izhajal vse do 21. marca 1991, ko se je preimenoval v Slamnik.

Glasilo izhaja mesečno, vsa gospodinjstva v občini ga dobivajo brezplačno.

GLASILO UREJA UREDNIŠKI ODBOR V SESTAVI:

Stane STRAŽAR, glavni in odgovorni urednik ● Jurij BERLOT, Slovenska ljudska stranka ● Franc CERAR, neodvisni ● Martin GROŠELJ, Liberalno demokratska stranka ● Janez HRIBAR, Slovenska ljudska stranka ● Igor LIPOVŠEK, Združena lista socialdemokratov ● Ada LOVŠE, Socialistična stranka ● Cveta ORAŽEM-ZALOKAR, Združena lista socialdemokratov ● Bogdan OSOLIN, Slovenski krščanski demokrti ● Milan PIRMAN, Liberalno demokratska stranka ● Janez STIBRIČ, Narodna demokratska stranka ● Matjaž VOVK, Narodna demokratska stranka ●

Glavni in odgovorni urednik Stane STRAŽAR, tel. 711-832. ●

Uredništvo glasila na Ljubljanski c. 69, Domžale tel.: 721-022, Marija GUTNIK. ● Tehnični urednik Janez DEMŠAR. ●

Glasilo izhaja v nakladi 16.000 izvodov in ga tiska Tiskarna Ljudske pravice Ljubljana.

Rokopise (osmrtnice, zahvale, oglase, razpise in objave) oddajte v uredništvu glasila, Ljubljanska c. 69.

Rokopisov in fotografij uredništvo ne vrača.

Glasilo je na podlagi sklepa Izvršnega sveta Republike Slovenije oproščeno plačila temeljnega davka od prometa proizvodov.